

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Τρίτη 11 Νοεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1467
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Κασαπίδη, σελ. 1427
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Τρικάλων, σελ. 1425
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1428, 1429, 1432, 1434, 1435, 1436, 1438, 1442, 1445, 1447, 1449, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1464, 1466, 1467
5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1460, 1461

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:

- α) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση, σελ. 1425
- β) Προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την "πολιτική προπαγάνδα" στα σχολεία, σελ. 1427

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και συναφείς ρυθμίσεις», σελ. 1429

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ του Καναδά αφενός, και της Δημοκρατίας της Αυστρίας, του Βασιλείου του Βελγίου, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Τσέχικης Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Μάλτας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφετέρου», σελ. 1429

3. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο: α) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α'), β) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της

αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β') και γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ') και άλλες διατάξεις, σελ. 1429

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 1452 - 1468
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 1440 - 1452
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 1425 - 1440

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 1458, 1459
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 1432
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 1449, 1460
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1464, 1466, 1467
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 1432, 1458, 1459
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 1447, 1449
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. , σελ. 1428
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 1464
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 1459
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 1442, 1445, 1447, 1449
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 1447, 1464
ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 1457, 1467
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1432, 1449, 1460, 1464, 1466
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 1428, 1429, 1432, 1434, 1435, 1436, 1438
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 1428
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 1436
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 1429

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 1460, 1461
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 1461
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 1461

Γ. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1427, 1428
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 1427, 1428
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 1425, 1426, 1427
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 1425, 1426, 1427
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 1428

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 1429, 1434, 1436, 1441, 1447, 1453, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1466, 1467

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 1440, 1441
 ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 1449
 ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ. , σελ. 1448, 1449
 ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 1432, 1457, 1458, 1459,
 1467
 ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 1447, 1449
 ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 1443, 1464
 ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 1459, 1465
 ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 1451
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 1432
 ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 1447, 1453, 1456, 1466,
 1467
 ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 1456, 1459, 1461, 1462
 ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 1450, 1456, 1461, 1462
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1429, 1432, 1434, 1436,
 1449, 1456, 1457, 1461,
 1465
 ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 1445
 ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 1442
 ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 1446
 ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 1450
 ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 1449, 1452, 1453
 ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 1436
 ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 1463
 ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 1438

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Τρίτη 11 Νοεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 11 Νοεμβρίου 2014, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί -συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Τρικάλων.

Η Βουλή σας καλωσορίζει και σας εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Και τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 1894/19-8-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Αθηνών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση.

Στην ερώτηση του κυρίου Προέδρου θα απαντήσει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ιωάννης Μανιάτης.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, από τις οκτώ αναφορές-ερωτήσεις, απόψε θα συζητηθούν μόνο δύο. Θα πρέπει, λοιπόν, να γίνει κάτι με τη συμπεριφορά των Υπουργών απέναντι στο Κοινοβούλιο.

Σε ό,τι αφορά τώρα την ερώτησή μου, την απηύθυνα στον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, στον Υπουργό Υποδομών, Αγροτικής Ανάπτυξης, αλλά και στον παρόντα Υπουργό Περιβάλλοντος. Η ερώτησή μου έχει δύο σκέλη. Το πρώτο αφορά την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας σε ό,τι αφορά τις επιλογές προισταμένων οργανικών μονάδων, εάν πρόκειται για διευθύνσεις πανεπιστημιακής εκπαίδευσης ή τεχνολογικής εκπαίδευσης. Μιλάμε για μια ενιαία πλέον ανώτατη εκπαίδευση. Εάν πρόκειται για μονάδες επιπέδου τμήματος, μιλάμε για κλάδους πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, για κλάδους τεχνικής εκπαίδευσης και για κλάδους διοικητικής εκπαίδευσης.

Η γνώμη μου είναι να σεβαστούμε κάποτε τους νόμους σε

αυτήν τη χώρα, διότι όταν δεν τους σεβόμαστε δημιουργούμε μέσα στην ίδια υπηρεσία συντεχνιακές αντιπαραθέσεις και δεν δίνουμε κίνητρα για να αποκτούν οι εργαζόμενοι περισσότερα προσόντα, ώστε να κρίνονται στη συνέχεια, όπως ορίζουν οι νόμοι, δηλαδή όχι αν λείπει οποιοσδήποτε από το προηγούμενο κλάδο αντίστοιχου επιπέδου εκπαίδευσης, αλλά όπως ορίζει ο νόμος με βάση τα προσόντα τους. Αυτό είναι απλό.

Κύριε Πρόεδρε, έρχομαι στο δεύτερο σκέλος που αφορά εμμέσως τον Υπουργό Περιβάλλοντος, γιατί αφορά τους οργανισμούς των αποκεντρωμένων περιφερειακών διοικήσεων.

Εγώ σας συγχαίρω για την προσπάθειά σας και το έργο σας για την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της χώρας. Αλλά το περιβάλλον για εμένα είναι πάνω και από την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου, γιατί τι να κάνουμε τον ορυκτό πλούτο και τα όποια έσοδα, αν θα ζούμε όπως σε κάποια χώρα της Ανατολής, στην Ιαπωνία, όπου είναι καταδική η ζωή, διότι έχουν καταστρέψει το περιβάλλον;

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι πρέπει να παρέμβετε. Ήδη έχουν κλείσει τα μισά δασονομεία. Είναι λάθος. Εν πάση περιπτώσει, εφόσον πρέπει οριζοντίως να εμφανιστούμε ότι καταργούμε το 50% των οργανικών μονάδων, χωρίς ουσιαστικό δημοσιονομικό όφελος, γι' αυτά που έμειναν υπάρχει ανάγκη από ενίσχυση και δασοπόνων και δασολόγων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πρέπει οι οργανικές θέσεις να προβλεφθούν και στο βαθμό που είναι δυνατή η οποιαδήποτε ποσοστιαία -στο γενικότερο θέμα των προσλήψεων- δυνατότητα, να ενισχυθούν και να υπάγονται κατευθείαν -όπως μέχρι τώρα- στο δασάρχη. Διότι δεν είναι μόνο έργο τους η προστασία του δάσους, είναι και η ιδιοκτησία του δάσους. Γνωρίζετε ότι τα δασοκομεία έχουν πάρα πολλές αρμοδιότητες και ευθύνες και θα πρέπει επομένως να μην τα περιορίσουμε στο τμήμα δασοπροστασίας, αλλά να αποτελέσουν αυτοτελείς μονάδες σε επίπεδο τμήματος ή έστω αυτοτελούς γραφείου, υπαγόμενες στη Διεύθυνση Δασών, στον δασάρχη, διότι άλλως δεν προστατεύουμε εξουσίες, το δάσος και την ιδιοκτησία του δημοσίου επ' αυτού και δεν βοηθούμε τη διατήρηση και επαύξηση του φυσικού πλούτου της χώρα, που είναι και το περιβάλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας ευχαριστήσω για την ερώτηση, γιατί μου δίνετε τη δυνατότητα, τουλάχιστον αναφορικά με το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας

και Κλιματικής Αλλαγής, να σας πείσω ότι αυτό που έχουμε πράξει είναι απολύτως συμβατό με αυτό το οποίο αναφέρατε και εσείς.

Θα σας αναφέρω αριθμούς. Σήμερα στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής υπηρετούν επτακόσιοι ογδόντα πέντε υπάλληλοι. Εξ αυτών οι τετρακόσιοι ενενήντα δύο, δηλαδή το 61%, είναι πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και εξήντα επτά, δηλαδή ποσοστό μόλις 8,5%, είναι τεχνολογικής εκπαίδευσης. Ασφαλώς έχετε απόλυτο δίκιο ότι η ανώτατη εκπαίδευση πια στη χώρα μας εδώ και πάρα πολλά χρόνια είναι ενιαία και δεν χρειάζεται περί τούτου να λεχθεί τίποτα περισσότερο.

Όμως, πρέπει να σας πω ότι εμείς έχουμε τη χαρά στο Υπουργείο μας να έχουμε πολύ περισσότερες θέσεις προϊσταμένων τμημάτων ποσοστιαία από το αντίστοιχο ποσοστό των αποφοίτων τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Έτσι, ενώ έχουμε μόλις 8,5% των υπαλλήλων μας αποφοίτους τεχνολογικής εκπαίδευσης, από τα εκατόν δέκα τμήματα του Υπουργείου στα τριάντα ένα, δηλαδή στο 30% των τμημάτων, μπορεί να προϊσταται ισότιμα με τους αποφοίτους πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και απόφοιτος τεχνολογικής εκπαίδευσης. Κατά συνέπεια έχουμε ξεπεράσει κατά πολύ την αναλογία και των υπαλλήλων που υπηρετούν.

Και αυτό πρέπει να σας πω, κύριε Πρόεδρε, ότι το κάναμε, επειδή πράγματι οι απόφοιτοι τεχνολογικής εκπαίδευσης στο δικό μας Υπουργείο έχουμε διαπιστώσει ότι προσφέρουν ένα εξαιρετικό έργο, το οποίο θέλαμε να τιμήσουμε με τον συγκεκριμένο οργανισμό, τον οποίο και υιοθετήσαμε.

Να τελειώσω, λέγοντας ότι συμφωνώ, επίσης, απόλυτα με την αποστροφή του λόγου σας ότι το περιβάλλον αποτελεί το μεγαλύτερο πλούτο του έθνους και ότι πρέπει να το προσέξουμε.

Μάλιστα πρέπει να σας πω ότι σε όλη τη Γενική Διεύθυνση Δασών του Υπουργείου –και μπορώ να καταθέσω το αντίστοιχο άρθρο του προεδρικού διατάγματος– έχουμε απόλυτη ισοτιμία για όλα τα δάση του κλάδου ΠΕ Γεωτεχνικών και του κλάδου ΤΕ Δασοπόνων. Κατά συνέπεια και ιδιαίτερα για τα δάση, έχουμε απόλυτη ισοτιμία των αποφοίτων πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Να σας δώσω τώρα, για να ολοκληρώσω την απάντησή μου, και μία πληροφορία που είμαι βέβαιος ότι θα είναι καλοδεχούμενη από εσάς. Προτιθέμεθα στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης του τρόπου διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών της χώρας –γιατί ξέρετε ότι στη χώρα μας πάνω από 25% του εδάφους είναι προστατευόμενες περιοχές ορθά ή μάλλον ορθότατα να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση στα δασαρχεία και δασονομεία των αποκεντρωμένων διοικήσεων, επειδή ακριβώς πιστεύουμε στον σπουδαίο ρόλο που μπορούν να παίξουν για την προστασία της φύσης και του φυσικού περιβάλλοντος.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ τον κύριο Υπουργό για την απάντησή του. Όμως, στα ζητήματα της λειτουργίας των υπηρεσιών ίσως υπάρχει και ο ρόλος της υπηρεσιακής ιεραρχίας, που πολλές φορές ομαδοποιεί. Και αυτό στις δικές μου, τουλάχιστον, αλλά υποθέτω και στις δικές σας αξίες δεν ταιριάζει. Για τον άνθρωπο χρειάζεται η εξατομίκευση και του επαίνου και του ψόγου.

Κατά συνέπεια δεν μου λείπει τίποτα εμένα, κύριε Υπουργέ, εάν δούμε ότι αυτό το ποσοστό από εκείνη την ομάδα είναι έτσι, και ότι τόσο ποσοστό από την άλλη ομάδα είναι αλλιώς. Δεν είναι αυτή η αντίληψη η πραγματικά δημοκρατική, που πιστεύω ότι διαπνέει και εσάς.

Ο οργανισμός σας –άλλο στην πράξη εάν οι υπηρεσίες σας φρόντισαν άξιους κατά τα άλλα, όπως είπατε, υπαλλήλους να τους αξιοποιήσουν– λέει: «πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και εν ελλείψει τεχνολογικής εκπαίδευσης.»

Αυτό λένε δυστυχώς οι πλείστοι των οργανισμών που πέρασαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά με την επιφύλαξη, κύριε Υπουργέ, του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο γνώμη δίδει. Η τελική διατύπωση είναι δική σας, του αρμοδίου Υπουργού. Λέει «με την επιφύλαξη του νόμου του Υπουργείου Διοικη-

τικής Μεταρρύθμισης» που επρόκειτο να ψηφιστεί και ψηφίστηκε και το οποίο λέει ξεκάθαρα: για διευθύνσεις οι επιλογές γίνονται αφού κριθούν όλα τα προσόντα τους, μεταπτυχιακές ενδεχομένως σπουδές, εμπειρίες, έργο συγκεκριμένο, ώστε να υπάρχουν κίνητρα για όλους. Γίνονται πανεπιστημιακής εκπαίδευσης ή τεχνολογικής εκπαίδευσης, τμημάτων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, τεχνολογικής εκπαίδευσης, διοικητικής εκπαίδευσης.

Όσοι θεωρείτε ότι προστατεύω, δεν έχω τέτοια αρμοδιότητα και πρόθεση. Ως Υπουργός Παιδείας ίδρυσα τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν βλέπω τι είναι το συμφέρον της οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Θα πρέπει να έχουν οι εργαζόμενοι στο δημόσιο, κίνητρα και να μην επαναπαύονται στον εισαγωγικό τους, πανεπιστημιακό, τεχνολογικό ή λυκειακό τίτλο. Αυτή είναι η άποψή μου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο δεύτερο θέμα, κύριε Υπουργέ, είναι αναγκαία η παρέμβασή σας, διότι γίνονται αυτήν τη στιγμή οι οργανισμοί των περιφερειακών διοικήσεων και εκεί ανατρέπονται και τα ισχύοντα. Σας επαναλαμβάνω ότι η κατάργηση των μισών δασονομείων της χώρας είναι κατά τη γνώμη μου λάθος. Εν πάση περιπτώσει, ενισχυόμενα αυτά που έμειναν και από το προσωπικό των καταργούμενων, έχουν ανάγκη και από δασολόγους και από δασοπόνους και κυρίως, να μην περιοριστούν μόνο υπό ένα τμήμα δασοπροστασίας στη Διεύθυνση Δασών. Διότι είναι ευρύτερο το αντικείμενο τους και θα πρέπει –έτσι θα ενισχύσετε και θα προστατεύσετε το περιβάλλον– να αποτελέσουν τμήμα υπό τη Διεύθυνση Δασών ή έστω αυτοτελές γραφείο, που θα επιλεγεί δασολόγος ή δασοπόνος ως προϊστάμενος. Γιατί αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει προϊστάμενος, όπως ξέρετε, διότι δεν προβλέπετε θέσεις προϊσταμένου των δασοκομείων της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, να συνεχίσω την ενημέρωσή.

Σέβομαι την ανησυχία του κυρίου Προέδρου, αλλά σας βεβαιώνω –και θα σας αναγνώσω το άρθρο 62 από τον οργανισμό του Υπουργείου μας– ότι τουλάχιστον στο δικό μας Υπουργείο ισχύει απόλυτα η ισονομία.

Σας διαβάζω μόνο για δύο γενικές διευθύνσεις. «Άρθρο 62 παράγραφος 1: Στα τμήματα των διευθύνσεων που απαρτίζουν τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Διοικητικών Υπηρεσιών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης προϊστάται υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ όλων των κλάδων και ειδικότητων –δεν λέει «ελλείψει»– ή του ΤΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού». Άρα για όλη τη γενική διεύθυνση υπάρχει απόλυτη ισοτιμία.

Για την άλλη Γενική Διεύθυνση, τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος στην παράγραφο 4 λέει: «Προϊσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Γεωτεχνικών ή υπάλληλος ΤΕ Δασοπόνων». Κατά συνέπεια ισχύει και σε αυτήν την περίπτωση.

Και για να ολοκληρώσω, να σας δώσω λεπτομερέστερα στοιχεία γιατί γνωρίζω την ευαισθησία σας. Σε δεκαέξι τμήματα δύνανται να προϊστανται απόφοιτοι ΤΕ Πληροφορικής ή Διοικητικού, σε δεκατρία τμήματα του Υπουργείου να προϊστανται υπάλληλοι ΤΕ Δασοπονίας, σε ένα απόφοιτοι ΤΕ Μηχανικών και σε ένα ΤΕ Γεωτεχνικών. Είναι τα τριάντα ένα τμήματα που σας προανέφερα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Για τις διευθύνσεις τι προβλέπεται;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Και να σας ολοκληρώσω ότι πράγματι...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, δεν δικαιούμαι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): ...έχουμε ακολουθήσει απολύτως τη νομοθεσία...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Για αυτές τις διευθύνσεις τι προβλέπεται;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, στα εκατόν δέκα τμήματα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δείτε το.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Θα το δω με μεγάλη χαρά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ακούσαμε αρκετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Αλλά από τα εκατόν δέκα τμήματα, στα τριάντα δύναται απολύτως ισότιμα να προϊστοταται απόφοιτος ΤΕ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ακούστε με και δείτε το. Και όχι ομαδικά παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, την ενημέρωσή σας λέγοντας...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, μην επιμένετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν μου επιτρέπει ο κύριος Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Έχετε δίκιο ως προς τις αποκεντρωμένες περιφερειακές διοικήσεις. Η απάντηση που σας έδωσα είναι το πολιτικό μήνυμα εκ μέρους του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ότι θα στηρίξουμε με πάθος τη συνέχιση της ύπαρξης και της ενίσχυσης της λειτουργίας των αποκεντρωμένων υπηρεσιών που προστατεύουν τη δόση, γιατί για εμάς αποτελούν τον κορμό πάνω στον οποίο θα στηρίξουμε το νέο μοντέλο προστασίας και ανάπτυξης όλων των ευαίσθητων οικολογικά περιοχών της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, μου δώσατε μισή απάντηση. Οι σύμβουλοι, οι οποίοι σας έδωσαν το άρθρο 61, να σας ενημερώσουν τι λέει ο οργανισμός σας και για τις διευθύνσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής Κοζάνης κ. Γεώργιος Κασαπίδης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η πρώτη με αριθμό 3287/3-10-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Χανίων της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανούσου Βολουδάκη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τον προϋπολογισμό του Πολυτεχνείου Κρήτης για το 2015 δεν θα συζητηθεί και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 32/18-6-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Κερκύρας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Στέφανου Σαμοΐλη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την μεταβίβαση του ακινήτου του παλιού Ψυχιατρείου Κερκύρας στο ΤΑΙΠΕΔ δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Εισερχόμεθα τώρα στη συζήτηση της τέταρτης με αριθμό 3199/1-10-2014 ερώτησης πρώτου κύκλου της Βουλής Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου- Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την πολιτική προπαγάνδα στα σχολεία. Στην ερώτηση της κ. Ζαρούλια θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Αλέξανδρος Δερμετζόπουλος.

Κυρία Ζαρούλια, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ.

Σας ομιλεί μία εκ των δεκαοκτώ διευθυντών εγκληματικής οργάνωσης, χωρίς αποδεικτικά στοιχεία όπως απεφάνθη στην πρότασή του ο εισαγγελέας Ντογιάκος. Δεν είμαι, όμως, στη φυλακή, όπως θα περίμενε κανείς και όπως τυγχάνει να είναι ο αρχηγός του κόμματος Νικόλαος Μιχαηλίδης και η μισή Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής.

Καταθέσαμε μία ερώτηση, όσον αφορά την «πολιτική προπαγάνδα» στα σχολεία και λάβαμε μία εκπρόθεσμη απάντηση από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία επιβεβαιώνει πλήρως τις καταγγελίες των Ελλήνων πολιτών για την παράνομη χρήση του χώρου της εκπαίδευσης προς καλλιέργεια «πολιτικής προπαγάνδας» από κοινοβουλευτικές και εξωκοινοβουλευτικές οργανώσεις της Αριστεράς. Καθίσταται σαφές ότι το Υπουργείο όχι μόνο γνωρίζει αλλά επιπλέον ενθαρρύνει την «πολιτική προπαγάνδα» στα σχολεία, δράση η οποία αντίκειται τόσο στους συνταγματικούς κανόνες όσο και στους κανονισμούς των σχολείων της χώρας.

Η απάντηση του Υπουργείου αποτελεί ωμή παραδοχή των καταγγελιών. Αφ' ενός επικαλείται το υπ' αριθμόν 65/6-10-2014 έγγραφο της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Κεφαλληνίας και Ιθάκης, διά του οποίου εξάγεται η διαπίστωση πως καμμία ομιλία δεν έγινε προς τους μαθητές και αφ' ετέρου παραδέχεται πως υπάρχει αριστερή αντεθνική πολιτική δράση μέσα στα σχολεία από το υπ' αριθμόν 4751/8-10-2014 έγγραφο της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της νήσου Κεφαλληνίας που προκύπτει πως σε αριθμό -γενικά και αόριστα- σχολείων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έλαβε χώρα η τήρηση ενός λεπτού σιγής, παραβαίνοντας κάθε κανόνα και κανονισμό.

Επί της ουσίας, δηλαδή, δεν λάβαμε κάποια απάντηση για το τι μέτρα θα λάβει το Υπουργείο γι' αυτά τα παράνομα φαινόμενα. Οι ίδιοι αυτοί εκπαιδευτικοί ουδέποτε διέψωσαν τις καταγγελίες, αντιθέτως προέβησαν σε σειρά ύβρων εις βάρος του Λαϊκού Συνδέσμου- Χρυσή Αυγή ακόμη και απειλών, απαιτώντας να μην ελεγχθούν για τις ένομες δραστηριότητές τους, κάτι το οποίο σημαίνει ότι όχι μόνο ομολογούν την παράνομη πολιτική προπαγάνδα εντός του σχολείου, αλλά επιπροσθέτως την επιβállουν υπό την πλήρη ανοχή του Υπουργείου Παιδείας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά το πρώτο σκέλος της ερώτησης της κυρίας συναδέλφου, σχετικά με την «πολιτική προπαγάνδα» που δέχθηκαν οι μαθητές σε σχολεία της Κεφαλλονιάς, με αφορμή την συμπλήρωση του ενός έτους από τη μέρα του θανάτου του Παύλου Φύσσα, σας ενημερώνουμε ότι σύμφωνα με το υπ' αριθμόν 65/6-10-2014, όπως απαντήθηκε στην κυρία συναδέλφω, και το 6069/8-10-2014 της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης των Ιονίων Νήσων, σε κανένα από τα σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Κεφαλλονιάς και Ιθάκης δεν έγινε καμμία ομιλία ή σχόλιο ή δραστηριότητα προς τους μαθητές από τους εκπαιδευτικούς. Επίσης δεν έγινε κάποια καταγγελία από γονείς, η οποία να έχει σχέση με τα αναφερόμενα στην ερώτηση περιστατικά.

Επιπλέον, όπως προκύπτει και από αντίστοιχο έγγραφο της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της Κεφαλλονιάς, σε έναν ελάχιστο αριθμό σχολείων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έλαβε χώρα η τήρηση ενός λεπτού σιγής και αυτό χωρίς πολιτικές προεκτάσεις.

Σχετικά με το δεύτερο σκέλος της ερώτησης που έχει να κάνει με ένα αναρτημένο πανό σε κάγκελα ενός υπό κατάληψη σχολείου στα νότια προάστια της Αθήνας, σας ενημερώνουμε ότι ως ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων είμαστε κάθετα αντίθετοι σε κάθε μορφή κατάληψη ή αφισορύπανση των δημόσιων χώρων και πολύ περισσότερο των σχολείων μας. Παράλληλα, όμως, είμαστε αντίθετοι σε κάθε μορφή αστυνομικής ή εισαγγελικής παρέμβασης στους χώρους αυτούς εναντίον των μαθητών.

Εμείς πιστεύουμε στον διάλογο, πιστεύουμε στην παιδεία. Μέσω αυτών μόνο μπορούν να λυθούν όλα αυτά τα προβλήματα που απασχολούν τη νεολαία μας.

Είναι πολύ δύσκολο -το καταλαβαίνετε όλοι σας- να ελεγχθεί ένα σχολείο όταν τελεί υπό κατάληψη. Παρ' όλα αυτά, δεν δεχθήκαμε ούτε γι' αυτό το περιστατικό κάποια καταγγελία σχετική ώστε να τη διερευνήσουμε άμεσα, όπως κάνουμε πάντα. Ούτως ή άλλως, όπως γνωρίζετε, οι πρόσφατες καταλήψεις έχουν μειωθεί και σχεδόν έχουν εξαλειφθεί και η ομαλότητα δι' αυτής της

μεθόδου έχει επανέλθει στη πλειοψηφία των σχολικών μας ομάδων.

Τέλος, σχετικά με το τρίτο σκέλος της ερώτησης-καταγγελίας αναφορικά με υπαινιγμούς εκπαιδευτικού κατά τον εορτασμό της 25^{ης} Μαρτίου, ότι δηλαδή επρόκειτο για έναν αγώνα ταξικό και όχι εθνικοαπελευθερωτικό, σας ενημερώνουμε ότι η επίσημη άποψη και θέση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων σχετικά με το χαρακτήρα της Επανάστασης του 1821 είναι αυτή που διατυπώνεται στα βιβλία των σχολείων μας και αυτή που συνάκτουσα διδάσκεται στους μαθητές μας.

Τα γεγονότα που αναφέρετε ούτε έχουν καταγγελλεί από κανέναν ούτε έχουμε λάβει γι' αυτά οποιαδήποτε σχετική καταγγελία ή γνώση, ώστε να διερευνήσουμε το ζήτημα παραπάνω και να προβούμε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία Ζαρούλια, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ.

Έτσι κάνατε και με τον Τεμπονέρα, κύριε Υπουργέ; Εμείς ζητάμε να επιβληθεί ο νόμος, τίποτα παραπάνω. Εμείς σας έχουμε κάνει συγκεκριμένες καταγγελίες. Εσείς λέτε ότι δεν σας γίνονται καταγγελίες. Ως προς τα έγγραφα, όντως διαβάσαμε τα ίδια έγγραφα κι εσείς παραδεχθήκατε μόλις τώρα ότι σε ελάχιστα σχολεία έγινε αυτό που έγινε.

Καταγγέλλουμε τη συγκυβέρνηση ως εθνικά επικίνδυνη και τους ψευδοδημοκράτες της χούντας Βενιζέλου-Σαμαρά οι οποίοι παρέχουν ξεκάθαρη κάλυψη στα «ορφανά του Μαρξ», παραβιάζοντας καταφανώς το Σύνταγμα το οποίο, εκτός των άλλων, αναφέρει ρητά στο άρθρο 16, παράγραφος 2 ότι «η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Ποιας εθνικής συνείδησης; Εδώ είχαμε μία καταγγελία –έγινε γνωστό στο πανελλήνιο, δεν ξέρω αν εσείς το πήρατε είδηση– ότι τις προάλλες ο' ένα σχολείο οι μαθητές ήθελαν να ακουστεί ο εθνικός ύμνος και να αναρτηθεί η ελληνική σημαία και ο πρόεδρος του δεκαπενταμελούς πήρε τριήμερη αποβολή. Τι να λέμε τώρα;

Συνεπώς το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα, ο Λαϊκός Σύνδεσμος –Χρυσή Αυγή διακηρύσσει την αμέριστη στήριξη του στη θέληση της ελληνικής νεολαίας η οποία συνοψίζεται στο σύνθημα «κάτω τα χέρια από την ελληνική νεολαία, έξω οι μαρξιστές από τα ελληνικά σχολεία και να κάνετε ό,τι λέει ο νόμος». Επιτέλους, σταματήστε να υποκρίνεστε τους δημοκράτες. Δεν είστε δημοκράτες, είστε δικτάτορες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να υπενθυμίσω για άλλη μία φορά πως ο' ένα μάς καταγγέλλεται στο Υπουργείο Παιδείας, πραγματικά το διερευνούμε και προβαίνουμε σε πειθαρχικές ποινές, εφόσον αυτές προκύπτουν.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα που άκουσα πριν από λίγο, κύριε Πρόεδρε, θα σας πω ότι τόσο το Υπουργείο Παιδείας όσο και συνολικά η Κυβέρνηση λειτουργούν απολύτως σύμφωνα με το πλαίσιο του Συντάγματος, πολλώ δε μάλλον το άρθρο 16 του Υπουργείου Παιδείας και των νόμων του κράτους. Αυτό οφείλουν να το κάνουν όλα τα κόμματα.

Όσον αφορά δε το περιστατικό που αναφέρατε σχετικά με την ανάκριση του Εθνικού Ύμνου και την έπαρση της σημαίας έχουμε εντός της επόμενης εβδομάδας ή εντός αυτής –αν δεν κάνω λάθος– άλλη ερώτηση του κόμματός σας, την οποία θα απαντήσουμε τότε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Η πέμπτη με αριθμό 1207/18-7-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατωίτη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την παρακράτηση φόρου για μισθωτούς διπλωματούχους ξεναγούς, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες ορισμένου χρόνου με σχέση εξαρτημένης εργασίας δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου

Υπουργού και διαγράφεται.

Η έκτη με αριθμό 2178/2-9-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου του Προέδρου των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών και Βουλευτή Μαγνησίας κ. Παρίση Μουτσίνα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση του καταρροϊκού πυρετού στα πρόβατα και τη στήριξη των κτηνοτρόφων δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η πρώτη με αριθμό 3226/1-10-2014 ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Καλογιάννη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία του Αγροτικού Συνεταιρισμού Δολιανών δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 1953/22-8-2014 ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Μεσσηνίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Πετράκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ενέργεια της Τράπεζας Πειραιώς να αφαιρέσει χρηματικό ποσό από λογαριασμό ταμειευτηρίου αγρότη δανειολήπτη για εξόφληση ενήμερου δανείου δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κι εγώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με συγχωρείται, κύριε Πετράκο. Έχει ζητήσει προηγουμένως τον λόγο ο κ. Καλογιάννης. Προφανώς, θα κάνει κάποια τοποθέτηση επί της ερώτησης που έχει καταθέσει.

Ορίστε, κύριε Καλογιάννη έχετε τον λόγο. Αλλά παρακαλώ, αν θέλετε, να κάνετε κάποιο σχόλιο επί της διαδικασίας. Επί της ουσίας θα μπορούμε, όταν συζητηθεί.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Είναι επί της διαδικασίας η παρέμβαση μου, δεν θα μπω στην ουσία της υποθέσεως.

Κατέβα μία ερώτηση σχετικά με την επιβολή ενός πολύ υψηλού φόρου ιδιοκτησίας ακίνητης περιουσίας σε έναν υγιή αγροτικό συνεταιρισμό στην παραμεθόριο περιοχή, στα Δολιανά Ιωαννίνων. Δεν απάντησε ο κύριος Υπουργός. Ως είχα δικαίωμα από τον Κανονισμό της Βουλής, μετέτρεψα την ερώτηση σε επίκαιρη. Ενημερώθηκα αργά το απόγευμα ότι δεν μπορεί να έρθει ο κύριος Υπουργός. Επειδή αυτό έχει γίνει πολλές φορές στο παρελθόν, παρακαλώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και τις δικές σας ενέργειες, έτσι ώστε να έχουμε μια σαφή απάντηση επί του θέματος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να επανέλθουμε, λοιπόν και θα φροντίσουμε να έρθει ο κύριος Υπουργός.

Ορίστε, κύριε Πετράκο, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το να διαμαρτυρηθώ είναι πάρα πολύ επιεικές. Πρέπει να τοποθετηθώ, διότι η ερώτηση που αφορά τα χρήματα που πήρε η Τράπεζα Πειραιώς από τον αγρότη Γιώργο Λούζη και ο οποίος αυτοκτόνησε στη συνέχεια –του πήρε 3.000 ευρώ από την επιδότηση, η οποία είναι ακατάσχετη με βάση τους κοινοτικούς κανονισμούς– δεν απαντήθηκε ως γραπτή ερώτηση στην καθορισμένη ημερομηνία, μετατράπηκε σε επίκαιρη.

Την προηγούμενη εβδομάδα ο κ. Χαρδούβελης προφασίστηκε κώλυμα και δεν ήρθε. Επέμεινα ξανά και κληρώθηκε η ερώτηση μου και αυτήν την εβδομάδα και πάλι δεν έρχεται, πάλι λέει ότι δεν μπορεί. Είναι, κατά τη γνώμη μου, προκλητικό. Δεν ξέρω αν είναι υποτίμηση του Κοινοβουλίου απλώς ή είναι φόβος απέναντι στον εθνικό τραπέζι, τον οποίο γιγαντώσατε με την πολιτική σας να του δώσετε την Αγροτική Τράπεζα αντί πινακίου φακής και στη συνέχεια τις κυπριακές τράπεζες, ένας τραπέζίτης ο οποίος πήρε τσάμπα την περιουσία του ελληνικού λαού και αυτήν την στιγμή δεν έρχεται ο Υπουργός να απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν θα αναπτύξετε τώρα την ερώτησή σας. Σας παρακαλώ.

Κυρίες και κύριοι, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Πριν από όλα, θα ήθελα να σας ανακοινώσω τα εξής:

Οι Υπουργοί Οικονομικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και συναφείς ρυθμίσεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ του Καναδά αφ' ενός, και της Δημοκρατίας της Αυστρίας, του Βασιλείου του Βελγίου, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Τσέχικης Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Μάλτας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφ' ετέρου».

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο α) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α), β) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β'), γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ')».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της στις 26-11-2014 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο έως τρεις συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Με επιστολή από τη Νέα Δημοκρατία μάς γνωρίζουν ότι στο σημερινό νομοσχέδιο εισηγητής ορίζεται ο Βουλευτής Ρεθύμνης κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης.

Επίσης, από τη Χρυσή Αυγή ορίζεται αγορητής ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Μιχαήλ Αρβανίτης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Σερρών κ. Αρτέμιος Ματθαίουπουλος.

Από τη Δημοκρατική Αριστερά ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. Ιωάννης Πανούσης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Νίκος Τσουκάλης.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών εστάλη επιστολή με την οποία μας γνωρίζεται

ότι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών στο παρόν νομοσχέδιο ορίζεται ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Βασίλειος Καπερνάρος και ειδική αγορήτρια η Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε ζητήσει τον λόγο για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις;

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Υπάρχουν και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, κύριε Πρόεδρε. Πρέπει να ορίσετε και γι' αυτούς. Τουλάζιστον, να κάνετε κάποια αναφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν έχει έρθει επιστολή. Εγώ ανέγνωσα τις επιστολές που έχουν έρθει. Ίσως είναι καθ' οδόν και δεν έχει έρθει.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Δεν νομίζω να μην έχει έρθει. Έχει σταλεί από εχθές η επιστολή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα την ανακοινώσω, όταν έρθει. Δεν υπάρχει θέμα.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες προέκυψαν από την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή από συναδέλφους και κυρίως από τον συνάδελφο τον κ. Πανούση, τον οποίο ευχαριστώ ιδιαίτερα, διότι πράγματι μερικές από αυτές ήταν καίριες.

Η πρώτη νομοτεχνική βελτίωση αφορά το τέλος του τίτλου του σχεδίου νόμου, όπου μετά τη φράση «ΜΕΡΟΣ Γ'» προστίθεται η φράση «και άλλες διατάξεις». Αυτό είναι τυπικό.

Στο στοιχείο α' του άρθρου 2, η φράση «διαταγή δικαστηρίου» αντικαθίσταται με τη φράση «διάταξη δικαστικής αρχής».

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 5, η λέξη «ανακαλεί» αντικαθίσταται με τη φράση «μπορεί να ανακαλέσει».

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Συγγνώμη, αλλά «μπορεί να ανακαλέσει» λέει ήδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα σας διανεμηθεί σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ μην διακόπτετε. Θα κατατεθούν και θα τις δείτε τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Στην παράγραφο 3 του άρθρου 25 η φράση «και ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες» απαλείφεται ως εκ περισπού, εξάλλου αναφέρεται και στην εισηγητική έκθεση.

Ο τίτλος του άρθρου 47: «Εφαρμοστέο δίκαιο και δικαιοδοσία λήψης των μεταγενέστερων αποφάσεων» αντικαθίσταται με τον τίτλο: «Δίκαιο που διέπει την επιτήρηση των μέτρων, εφαρμοστέο δίκαιο και δικαιοδοσία λήψης των μεταγενέστερων αποφάσεων».

Τέλος, στην παράγραφο 1 του άρθρου 47, μετά τη λέξη «επιτήρησης» προστίθεται η φράση «στην Ελλάδα» και στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου η φράση «το δίκαιο του κράτους έκδοσης» αντικαθίσταται με τη φράση «το ελληνικό δίκαιο».

Εάν κατά τη συζήτηση σήμερα ανακύψουν κι άλλες τροποποιήσεις-αναγκασίες βελτιώσεις, βεβαίως να τις συζητήσουμε και να τις κάνουμε δεκτές, εφόσον δούμε ότι προς τα εκεί τείνει η Βουλή για να βελτιωθούν οι νομοθετικές διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ να κατατεθούν και να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο

«Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο

- α) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση – Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α'),
- β) της Απόφασης –Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση – Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β').
- γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ')»

Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια

1. Στο τέλος του τίτλου του σχεδίου νόμου, μετά τη φράση "(ΜΕΡΟΣ Γ')" προστίθεται η φράση "και άλλες διατάξεις".
2. Στο στοιχείο α' του άρθρου 2, η φράση "διαταγή δικαστηρίου" αντικαθίσταται με τη φράση "διάταξη δικαστικής αρχής".

3. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 5, η λέξη "ανακαλεί" αντικαθίσταται με τη φράση "μπορεί να ανακαλέσει".
4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 25, η φράση "και ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες" απαλείφεται .
5. Ο τίτλος του άρθρου 47 "Εφαρμοστέο δίκαιο και δικαιοδοσία λήψης των μεταγενέστερων αποφάσεων" αντικαθίσταται με τον τίτλο "Δίκαιο που διέπει την επιτήρηση των μέτρων, εφαρμοστέο δίκαιο και δικαιοδοσία λήψης των μεταγενέστερων αποφάσεων".
6. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 47, μετά τη λέξη "επιτήρησης" προστίθεται η φράση "στην Ελλάδα" και στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η φράση "Το δίκαιο του κράτους έκδοσης" αντικαθίσταται με τη φράση "Το ελληνικό δίκαιο".

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2014

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Χαράλαμπος Αθανασίου

»»)

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μας ανακοινώσατε ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε τη διεξαγωγή της συζήτησης σε δύο έως τρεις συνεδριάσεις. Αυτή είναι η πρόταση της Διάσκεψης των Προέδρων. Η Βουλή πρέπει να αποφασίσει αν θα γίνουν δύο ή τρεις συνεδριάσεις και τότε, διότι μέχρι στιγμής έχουν ανακοινωθεί δύο συνεδριάσεις. Θα πρέπει, επομένως, να υπάρξει και πρόταση από πλευράς του Υπουργείου και τοποθέτηση των κομμάτων, διότι δεν μπορεί η νομοθετική λειτουργία να «σέρνεται» κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ζητούμε, επομένως, να προσδιοριστεί και να αποφασιστεί από την Ολομέλεια και να είναι γνωστό σε όλα τα κόμματα -και όχι μόνο στα κυβερνητικά- πόσες συνεδριάσεις θα γίνουν και πότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτό, αγαπητή συνάδελφε, θα εξαρτηθεί από την πορεία της συζήτησης. Εάν έχουν εγγραφεί τόσο πολλοί συνάδελφοι που θα χρειαστεί να πάμε σε τρίτη συνεδρίαση, προφανώς, θα πάμε. Προς το παρόν δεν υπάρχει λόγος...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εάν μου επιτρέπετε, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ! Όχι, κυρία Κωνσταντοπούλου. Τελειώσαμε.

Θα δώσω άλλωστε τον λόγο στον κ. Δρίτσα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα τον δώσετε και στον κ. Δρίτσα.

Δώστε μου τον λόγο γιατί παρανοήσατε την έννοια της παρέμβασής μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ίσως να μην το γνωρίζετε, αλλά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο -του οποίου η διαδικασία επισπεύστηκε στην επιτροπή για να ολοκληρωθεί, σχεδόν, εν ριπή οφθαλμού- έχουν κατατεθεί υπουργικές τροπολογίες, εμπρόθεσμες κι εκπρόθεσμες, άσχετες με το κύριο αντικείμενό του. Εμείς, λοιπόν, που καλούμαστε να τοποθετηθούμε, θα πρέπει να ξέρουμε αν θα γίνει ξεχωριστή συζήτηση για τις τροπολογίες ή αν θα τις συζητήσουμε αύριο με τα άρθρα. Αυτό δεν είναι ζήτημα που ρυθμίζεται ανάλογα με τον αριθμό των εισηγητών, αλλά είναι ζήτημα που καθορίζει τα περιεχόμενα της συζήτησης.

Βλέπω ότι κανένας από τους Υπουργούς που έχουν καταθέσει τροπολογίες, δεν είναι παρών. Θα παρακαλούσα το Κοινοβούλιο, κυρίαρχα, να αποφασίσει πώς θα πράξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Δρίτσα, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ. Αν και με κάλυψε η κ. Κωνσταντοπούλου απολύτως, πρέπει κι εγώ να επιστημόνω αυτό ακριβώς.

Ναι, είναι ένα σχέδιο νόμου, επί της αρχής σήμερα, επί των άρθρων αύριο. Τα άλλα, όμως, είναι πρόσθετα σχέδια νόμου, κύριε Πρόεδρε και πρέπει, ξεκινώντας τη συνεδρίαση, να ξέρουμε με ποια διαδικασία θα τα συζητήσουμε. Αυτό δεν αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ, αφορά όλη την Αίθουσα. Νομίζω ότι αν όχι σήμερα, τουλάχιστον αύριο το πρωί, αυτό πρέπει να λυθεί οπωσδήποτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, σήμερα έχουμε συζήτηση επί της αρχής και θα συζητήσουμε επί της αρχής. Αύριο που θα έχουμε τη συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών, που θα έχουμε κατασταλάξει στο πόσες τροπολογίες θα υπάρχουν, θα αποφασίσει το Σώμα -εφόσον υπάρχει λόγος- να πάμε και στην επόμενη συνεδρίαση, δηλαδή την τρίτη συνεδρίαση.

Επί του παρόντος δεν υπάρχει λόγος να αποφανθούμε πρωθυστερώς επί' αυτού, διότι μπορεί να μην χρειαστεί να πάμε σε τρίτη συνεδρίαση. Επομένως να μην προκαταλαμβάνουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Αρα, κύριε Πρόεδρε, σήμερα γράφονται μόνο ομιλητές επί της αρχής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σήμερα, έχουμε εγγραφή ομιλητών μόνο επί της αρχής.

Επίσης, έχει έρθει στο Προεδρείο επιστολή από το ΚΚΕ, με

την οποία μας γνωρίζει ότι ειδική αγοράτρια ορίζεται σήμερα η κ. Κανέλλη.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτής Ρεθύμνης κ. Κεφαλογιάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο έχει ως αντικείμενο την ενσωμάτωση τριών αποφάσεων στο εθνικό μας δίκαιο, προκειμένου να επιτευχθεί η διαμόρφωση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου.

Η δικαστική συνεργασία σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ των κρατών-μελών συνιστά μια επιπλέον ενέργεια, ένα επιπλέον εργαλείο για την ουσιαστική ευρωπαϊκή ενοποίηση. Γνωρίζουμε όλοι μας ότι η κατάργηση των συννοριακών ελέγχων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει διευκολύνει σημαντικά την ελευθερία στην κυκλοφορία των πολιτών, την ανάπτυξη της ελεύθερης αγοράς και του ελεύθερου εμπορίου μεταξύ των κρατών-μελών. Ταυτόχρονα, όμως, η κατάργηση των συννοριακών ελέγχων έχει βοηθήσει και τις πέρα των συνόρων δραστηριότητες των εγκληματιών. Επομένως, απαιτείται ολόένα και αποτελεσματικότερη συνεργασία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποινικές υποθέσεις.

Η πρώτη απόφαση που ενσωματώνεται με το παρόν σχέδιο νόμου είναι η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η συγκεκριμένη απόφαση ρυθμίζει με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 22 την αναγνώριση και την εκτέλεση από την Ελλάδα μιας απόφασης που εκδόθηκε σε ένα άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιβάλλει στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό μέτρο.

Να σημειώσουμε ότι η επιβολή χρηματικής ποινής ή δήμευσης ή και των δύο που δεν έχουν ακόμα αποταθεί ή εκτελεσθεί δεν εμποδίζει την αναγνώριση, εκτέλεση και διαβίβαση της δικαστικής απόφασης. Ο καταδικασθείς πρέπει να βρίσκεται στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης. Σε κάθε περίπτωση η εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων γίνεται με απόλυτο σεβασμό στα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο Σύμφωνο και το άρθρο 6 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με το άρθρο 2 δίνονται οι κύριοι ορισμοί των διατάξεων 1 έως 23 του νόμου, ώστε να διευκολύνεται ο ερμηνευτής κατά την εφαρμογή τους.

Στο επόμενο άρθρο ορίζονται οι αρμόδιες αρχές για την εκτέλεση της συγκεκριμένης απόφασης. Έτσι η αρμόδια δικαστική αρχή για την εκτέλεση της αλλοδαπής απόφασης είναι ο εισαγγελέας πρωτοδικών στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς είχε τη συνήθη διαμονή του. Αντίστοιχα, ως προς τη διαβίβαση της αίτησης για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης σε ένα άλλο κράτος-μέλος αρμόδιος είναι ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, ενώ το Υπουργείο Δικαιοσύνης λειτουργεί επικουρικά ως προς τις αρμόδιες δικαστικές αρχές και τη διοικητική μεταβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων.

Με το άρθρο 4 καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία μεταβίβασης των αποφάσεων στην αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να σημειωθεί ότι όταν ο εισαγγελέας διαβιβάζει την απόφαση σε άλλο κράτος-μέλος μεριμνά ώστε αυτή να συνοδεύεται από το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο παράρτημα 1. Ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί πριν από κάθε μεταβίβαση να διαβουλευτεί με οποιοδήποτε μέσο, συμπεριλαμβανομένης της ενεργοποίησης του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου, με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 5, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ανακαλέσει το πιστοποιητικό, εφόσον συντρέχει κάποια από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο.

Στο άρθρο 9 περιγράφεται η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής απόφασης από τον εισαγγελέα πρωτοδι-

κών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος καθώς και η δυνατότητα προσαρμογής της υπό εκτέλεση ποινής ή μέτρου σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Το άρθρο 11 προβλέπει την περίπτωση μερικής αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής απόφασης, ενώ με το άρθρο 12 ρυθμίζονται οι όροι και η διαδικασία προσωρινής σύλληψης και κράτησης του καταδικασθέντος, όταν αυτός βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος, καθώς και τα δικαιώματα του καταδικασθέντος.

Με το άρθρο 13 ρυθμίζεται ο τρόπος και ο χρόνος μεταφοράς του καταδικασθέντος από το κράτος έκδοσης στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 14 προβλέπεται η δυνατότητα διαμεταγωγής ενός καταδικασθέντος από ένα κράτος σε ένα άλλο κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω του ελληνικού εδάφους, όταν η Ελλάδα είναι κράτος έκδοσης ή εκτέλεσης.

Το άρθρο 15 ορίζει ότι για την εκτέλεση της ποινής εφαρμοστέο είναι το ελληνικό δίκαιο. Κατ' εξαίρεση μπορούν να εφαρμοστούν οι διατάξεις του δικαίου του κράτους έκδοσης ή τρίτου κράτους, βάσει των οποίων ο καταδικασθείς έχει το δικαίωμα να αποφυλακιστεί ή προσωρινά ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Με το άρθρο 16 αναγνωρίζεται η Αρχή της Ειδικότητας, με βάση την οποία ο καταδικασθείς δεν μπορεί να διωχθεί ή να στερηθεί της ελευθερίας του για άλλη αξιόποινη πράξη, πλην των αναφερομένων, εκτός κι αν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου.

Με το άρθρο 17 προβλέπεται η υποχρέωση του εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οποιοδήποτε ζήτημα σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης και της εκτέλεσής της στην Ελλάδα.

Στα άρθρα 18 με 22 προβλέπονται οι τελικές και μεταβατικές διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο δεύτερο μέρος έχουμε την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της απόφασης – πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση - πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή της Αρχής της Αμοιβαίας Αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με το άρθρο 23 προσδιορίζονται οι ρυθμίσεις και ο σκοπός των άρθρων 23 έως 24, που είναι η αναγνώριση και εκτέλεση στην Ελλάδα απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιβάλει ποινή με αναστολή υπό όρους, εναλλακτική κύρωση ή απόλυση υπό όρους, καθώς και την αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης αντίστοιχης απόφασης εθνικού δικαστηρίου που απευθύνει η Ελλάδα σε ένα άλλο κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με το άρθρο 24 δίδονται οι κύριοι ορισμοί των διατάξεων των συγκεκριμένων άρθρων, ώστε να διευκολύνεται ο ερμηνευτής κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

Στο άρθρο 25 ορίζονται οι αρμόδιες αρχές για την αναγνώριση και την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων όταν η Ελλάδα είναι κράτος εκτέλεσης και αρμόδιος είναι ο εισαγγελέας πρωτοδικών στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς είχε τη συνήθη διαμονή του.

Αντίστοιχα, για τη διαβίβαση της απόφασης ή επικυρωμένου αντιγράφου μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 27 στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, όταν η Ελλάδα είναι κράτος έκδοσης, αρμόδιος είναι ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης λειτουργεί επικουρικά ως προς τις αρμόδιες δικαστικές αρχές και τη διοικητική μεταβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων και την τήρηση στατιστικών στοιχείων.

Τα άρθρα 27 έως 29 περιλαμβάνουν τη θεματική ενότητα της διαδικασίας διαβίβασης και των απαραίτητων προϋποθέσεων προς αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδόθηκαν από εθνικό δικαστήριο.

Στο άρθρο 27 ορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία διαβίβασης των ανωτέρω αποφάσεων στην αρμόδια αρχή ενός

άλλου κράτους – μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε κάθε περίπτωση η διαβίβαση απόφασης θα πρέπει να συνοδεύεται από το αναφερόμενο στο Παράρτημα ΙΙΙ πιστοποιητικό, ενώ με το άρθρο 28 προβλέπονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο εισαγγελέας μπορεί να το ανακαλέσει.

Με το άρθρο 29 προβλέπονται τρεις περιπτώσεις αναπομπής της αρμοδιότητας για επιτήρηση των μέτρων αναστολής, επιβολής εναλλακτικών κυρώσεων και λήψης μεταγενέστερων αποφάσεων.

Τέτοιες είναι η περίπτωση μη ανεύρεσης του καταδικασθέντος στον τόπο εκτέλεσης, η περίπτωση νέας ποινικής διαδικασίας κατά του καταδικασθέντος και η περίπτωση μη συμμόρφωσης με μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση, εφόσον το κράτος εκτέλεσης αρνείται να λάβει μεταγενέστερη απόφαση.

Κατά τη διαδικασία αναπομπής αρμοδιότητας με το ίδιο άρθρο ρυθμίζονται η δυνατότητα του εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση να ζητήσει τις αναφερόμενες πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης ως υποχρέωση του ίδιου εισαγγελέα να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης και τις αναφερόμενες στην παράγραφο 5 αποφάσεις.

Στο άρθρο 30 περιγράφεται η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής απόφασης από τον εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος, ενώ στο άρθρο 31 περιγράφεται η δυνατότητα προσαρμογής των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Στο άρθρο 32 η αναγνώριση της απόφασης και η επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων λαμβάνουν χώρα χωρίς τον έλεγχο του διττού αξιοποιούν για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στο συγκεκριμένο άρθρο και που στην πλειονότητά τους περιέχονται και στο άρθρο 10 του ν. 3251/2004 και στο Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Στο άρθρο 34 καθορίζεται το εφαρμοστέο δίκαιο, καθώς και η διαδικασία λήψης των μεταγενέστερων αποφάσεων.

Στο άρθρο 35 προβλέπεται η υποχρέωση του εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου της συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οποιοδήποτε ζήτημα προκύψει σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής στην Ελλάδα.

Με το άρθρο 36 ρυθμίζεται η δυνατότητα αναπομπής αρμοδιότητας σε περίπτωση που η Ελλάδα ενεργεί ως κράτος εκτέλεσης.

Στις μεταβατικές διατάξεις προβλέπονται, σύμφωνα με το άρθρο 37, περιπτώσεις χορήγησης αμνηστίας και χάρης του καταδικασθέντος.

Τέλος, με τα άρθρα 38, 39 και 40 ρυθμίζονται τα έξοδα που προκαλούνται από την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών αποφάσεων, η σχέση του παρόντος νόμου με άλλα συναφή νομικά κείμενα, καθώς και η τύχη των αιτήσεων αναγνώρισης και εκτέλεσης που υποβλήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Στο τρίτο και τελευταίο μέρος προχωρούμε στην ενσωμάτωση της απόφασης-πλασιού, σχετικά με την εφαρμογή μεταξύ των κρατών-μελών της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση.

Με το άρθρο 41 προσδιορίζεται το αντικείμενο της ρύθμισης των συγκεκριμένων διατάξεων, οι οποίες καλύπτουν την αναγνώριση στην Ελλάδα μιας απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος-μέλος, την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης που επιβλήθηκαν σε φυσικό πρόσωπο και τέλος, την παράδοση του προσώπου αυτού στο κράτος έκδοσης σε περίπτωση παραβίασης των εν λόγω μέτρων.

Στο άρθρο 43 ορίζεται ως αρμόδια δικαστική αρχή για την αναγνώριση της αλλοδαπής απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης ο εισαγγελέας πρωτοδικών στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς είχε τη συνήθη διαμονή του. Αντίστοιχα, ως προς τη διαβίβαση της αίτησης για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης σε άλλο κράτος-μέλος αρμόδιος είναι ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που την εξέδωσε. Το

Υπουργείο Δικαιοσύνης λειτουργεί επικουρικά ως προς τις αρμόδιες δικαστικές αρχές και τη διοικητική μεταβίβαση και παραλαβή των σχετικών εγγράφων.

Το άρθρο 46 δίνει τη δυνατότητα στον εισαγγελέα που εξέδωσε την απόφαση να διατηρεί την αρμοδιότητα παρακολούθησης των επιβληθέντων μέτρων επιτήρησης και επίσης τη δυνατότητα ανάκλησης του σχετικού πιστοποιητικού. Ρυθμίζονται, επίσης, οι περιπτώσεις αναπομπής της αρμοδιότητας για την επιτήρηση των μέτρων από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης σε αυτήν του κράτους έκδοσης.

Η Ελλάδα, σύμφωνα με το άρθρο 47, εφαρμόζει το εθνικό δικαιο για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης και δίδεται η δυνατότητα λήψης μεταγενέστερων αποφάσεων από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης στις ενδεικτικά αναφερόμενες στο άρθρο περιπτώσεις.

Δίνεται η δυνατότητα διαβούλευσης μεταξύ των αρχών του κράτους έκδοσης και εκτέλεσης για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης του άρθρου 48, ενώ στο επόμενο άρθρο θεσπίζεται υποχρέωση διακρατικής συνεργασίας των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των μέτρων επιτήρησης.

Στο άρθρο 50 περιγράφεται η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης της αλλοδαπής απόφασης από τον εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου της συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου και στο επόμενο άρθρο, το άρθρο 51, δίνεται η δυνατότητα προσαρμογής των μέτρων επιτήρησης σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Στο άρθρο 52 αναφέρονται τα αδικήματα που οδηγούν σε αναγνώριση απόφασης που επιβάλλει μέτρα επιτήρησης και ως προς τα οποία κάμπτεται η αρχή του διπτού αξιοποιούν.

Στο άρθρο 54 προβλέπεται η υποχρέωση του εισαγγελέα να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οποιοδήποτε ζήτημα προκύψει σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης.

Στο άρθρο 55 προβλέπεται η περίπτωση εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από το κράτος έκδοσης και παράδοσης του επιτηρούμενου προσώπου.

Στο άρθρο 56 προβλέπονται οι ενέργειες, στις οποίες μπορεί να προβεί ο εισαγγελέας του επιτηρούμενου προσώπου, όταν κατόπιν επαναλαμβανόμενων κοινοποιήσεων πληροφοριών περί παραβίασης των μέτρων επιτήρησης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης δεν απαντούν.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω, κύριε Πρόεδρε, πέραν όλων όσων ανέφερα προηγουμένως, ότι οι θετικές συνέπειες που θα επιφέρει η ισχύς του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου δεν περιορίζονται μόνο στο επίπεδο της δημόσιας διοίκησης και της ποιότητας της απονομής της δικαιοσύνης, αλλά υπάρχουν και σε κοινωνικό επίπεδο. Και αυτό, γιατί ένας βασικός και πρωταρχικός στόχος του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου είναι η ενίσχυση της προοπτικής επανένταξης του καταδικασθέντος στην κοινωνία, επιτρέποντάς του να διατηρεί οικογενειακούς, γλωσσικούς και άλλους δεσμούς, αφού η έκτιση της ποινής σε κοινωνικό περιβάλλον γνώριμο στον καταδικασθέντα ευνοεί και διευκολύνει την κοινωνική του επανένταξη με τελικό όφελος ολόκληρη την κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπράβω να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, βλέπω εδώ είκοσι τροπολογίες. Θα παρακαλούσα να έχω και εγώ τον χρόνο να τις μελετήσω. Εφόσον και η Διάσκεψη των Προέδρων προβλέπει τρεις συνεδριάσεις, καλό είναι, αν η Βουλή συμφωνεί, να κάνουμε τρεις συνεδριάσεις. Μερικές τροπολογίες πρέπει να τις μελετήσω και εγώ. Είναι αρκετά σοβαρά θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ,

κοιτάξτε, σήμερα συζητούμε επί της αρχής. Αύριο το πρωί θα αποφασίσει η Βουλή και εφόσον εισηγηθείτε και εσείς τρεις συνεδριάσεις, θα πάμε σε τρεις συνεδριάσεις. Προς το παρόν, έχουμε εισέλθει στην ημερήσια διάταξη που προβλέπει συζήτηση επί της αρχής. Θα τελειώσουμε τη συζήτηση επί της αρχής και αύριο με το καλό βλέπουμε.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πού καταντήσαμε πάντως! Να ζητεί ο Υπουργός να έχει το χρόνο να διαβάσει τις τροπολογίες που καταθέτουν οι συνάδελφοί του Υπουργοί με τους οποίους υποτίθεται ότι συζητεί στο πλαίσιο του Υπουργικού Συμβουλίου και άλλων συμβουλίων μεταρρύθμισης, διαχείρισης, από όλα αυτά που έχουν στη διάρκεια της μνημονιακής περιόδου δημιουργηθεί ουσιαστικά ως προσχήματα σε μια πολιτική, η οποία καταρρακώνει τον πυρήνα της δημοκρατίας και τις θεμελιώδεις αρχές της δημοκρατικής λειτουργίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Κωνσταντοπούλου, είστε εκτός...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θέμα του υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχεδίου είναι ιδιαίτερος σοβαρό. Και δυστυχώς ούτε το Υπουργείο Δικαιοσύνης ούτε οι Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας απέδωσαν στο αντικείμενο τη σοβαρότητα που του αρμόζει.

Το νομοσχέδιο αφορά την αμοιβαία αναγνώριση σε ευρωπαϊκό επίπεδο δικαστικών αποφάσεων που επιβάλλουν ποινή ή δικαστικών αποφάσεων που αναστέλλουν την εκτέλεση ποινής ή δικαστικών αποφάσεων που επιβάλλουν μέτρα επιτήρησης. Από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου επηρεάζεται η ποινική αντιμετώπιση όχι μόνο υποθέσεων που έχουν κριθεί αλλά και υποθέσεων που βρίσκονται σήμερα σε εκκρεμότητα, έχουν απασχολήσει την κοινή γνώμη και αναμένεται η εξέλιξή τους.

Από τις διατάξεις του νομοσχεδίου θα μπορούσαν να εξαρτηθούν ζητήματα, όπως το εάν ένας υπόδικος, ας πούμε πρώην Υπουργός ή πρώην μεγαλοστέλεχος εταιρείας-διαφθορά, θα μπορούσε να διεκδικήσει την αναστολή εκτέλεσης ή τη μείωση της ποινής του ενώπιον των δικαστηρίων ενός άλλου κράτους-μέλους, εάν θα μπορούσε να διεκδικήσει στο πλαίσιο της προδικασίας να ζει σε άλλο κράτος υπό το εκεί εφαρμοζόμενο νομικό καθεστώς και να μην υποβάλλεται στα ισχύοντα στη χώρα μας μέτρα δικονομικού καταναγκασμού. Και νομίζω ότι πάσα ομοιότητα με πρόσωπα και πράγματα δεν είναι τυχαία.

Από τις διατάξεις του νομοσχεδίου θα μπορούσε να εξαρτηθεί αν ένας καταδικασθείς για κακούργημα στο εξωτερικό θα μπορούσε να ζητήσει και να λάβει χάρη στην Ελλάδα. Από τη διαδικασία που εφαρμόζεται επί υπουργίας του συγκεκριμένου Υπουργού Δικαιοσύνης καταγράφεται μία αθρόα απονομή χάριτος σε υποθέσεις για τις οποίες δημιουργούνται μείζονα ερωτηματικά.

Από τις διατάξεις του νομοσχεδίου θα μπορούσε, επίσης, να εξαρτηθεί εάν ένας φυγόδικος, για παράδειγμα καταδικασθείς για το παραδικαστικό κύκλωμα, θα μπορούσε να διεκδικήσει σε άλλο κράτος μέλος τη μείωση της ποινής του, με βάση το εκεί ισχύον νομικό καθεστώς.

Με λίγα λόγια, το περιεχόμενο του νομοθετήματος μπορεί να επηρεάσει άμεσα την ποινική μεταχείριση προσώπων που ενέχονται στις μεγαλύτερες υποθέσεις διαφθοράς ενώπιον της ελληνικής δικαιοσύνης και δυστυχώς, οι διατάξεις του δεν πείθουν για τη διασφάλιση της ποινικής αξίωσης της πολιτείας.

Από την άλλη πλευρά, το νομοθετήμα άπτεται γενικότερα της εκτέλεσης ποινών σε κράτος διαφορετικό από το κράτος όπου αυτές απαγγέλλθηκαν. Εκεί εντοπίζεται μία μείζον εγγενής αντίφαση και αντινομία, γιατί από τη μία πλευρά εξαγγέλλεται ότι σκοπός και κριτήριο των προωθούμενων διατάξεων είναι, δήθεν, η «καλύτερη κοινωνική επανένταξη» του καταδικασθέντος, τελικά όμως παρακάμπτεται η υπερνομοθετικώς κατοχυρωμένη σε συμβάσεις που δεσμεύουν τη χώρα μας αρχή της συναίνεσης του καταδικασθέντος, η οποία παύει να αποτελεί προϋπόθεση της διαδικασίας.

Και δεν εξηγήσατε, κύριε Υπουργέ –διότι δεν έγινε και καμμία συζήτηση–, ποια θα είναι η νομική ισχύς διατάξεων του νόμου

αυτού, οι οποίες προσκρούουν ευθέως σε υπερνομοθετικές υποχρεώσεις της χώρας, που απορρέουν από τις συμβάσεις που ισχύουν από δεκαετιών, τις οποίες οφείλτε να γνωρίζετε και ελπίζω να τις γνωρίζετε.

Η έλλειψη συναίνεσης του υποκειμένου, με την επίκληση, ταυτόχρονα, του σκοπού της καλύτερης κοινωνικής επανένταξης, δημιουργεί αμειλίκα ερωτήματα. Με βάση ποια κριτήρια μπορεί να θεωρηθεί θετική για την κοινωνική επανένταξη μια μεταφορά κρατούμενου σε διαφορετικό κράτος, όταν ο ίδιος δεν συναινεί; Πώς μπορεί αυτό να προωθεί την καλύτερη κοινωνική του επανένταξη; Είναι ένα μυστήριο που θα πρέπει να το εξηγήσετε.

Ταυτόχρονα, δεν μπορεί να μην επισημανθεί –και το έχουμε επισημάνει πλειστάκις– ότι αυτές οι αρχές που εξαγγέλλονται ως δήθεν «θεμελιώδεις σκοποί» του νομοθετήματος, δεν εφαρμόζονται στο πλαίσιο του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας. Αντιθέτως, κρατούμενοι παραπετιούνται στις άκρες της επικράτειας, σε πείσμα του ότι για την κοινωνική τους επανένταξη θα ήταν καλύτερη η κράτησή τους σε κατάσταση πλησίον της οικογενειακής τους στέγης ή κρατούμενοι που ζητούν να τους χορηγηθεί άδεια, που αποτελεί μέτρο κοινωνικής επανένταξης, προσκρούουν στη διαρκή άρνηση χορήγησης άδειας, μολονότι η χορήγηση άδειας καταγράφεται ως ένα από τα ευεργετικότερα μέτρα κοινωνικής επανένταξης.

Άλλα ζητήματα που τίθενται από το νομοσχέδιο αυτό, επί της αρχής, αφορούν –και δεν θεωρώ ότι μπορεί να θεωρηθεί εισήγηση η απλή επανάληψη, εν είδει ανάνηψης, των διατάξεων που ακούσαμε από τον εισηγητή της Κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας– την αρχή της νομιμότητας και το γεγονός ότι ανοίγετε τον δρόμο για ενεργοποίηση ποινικών διαδικασιών, ακόμη και για ανύπαρκτα αδικήματα.

Χρειάστηκε να σας γίνει σχετική επισημάνση στο πλαίσιο της επιτροπής, προκειμένου να διαπιστώσετε ότι αδικήματα, όπως φέρ' ειπείν η απαγωγή ή άλλες πολύ παραστατικές διατυπώσεις που είχατε διαλάβει στο αρχικό σχέδιο, δεν αντιστοιχούν σε συγκροτημένα νομοτυπικά ποινικά αδικήματα κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους.

Περαιτέρω, επί της αρχής τίθενται ζητήματα που αφορούν την αρχή της ειδικότητας και πώς αυτή περιφρουρείται ή παρακάμπτεται κατά περίπτωση με βάση τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Τίθενται ζητήματα που αφορούν την αρχή του διπλού αξιοπρόνου, που είναι θεμελιώδης συνταγματική και δικαιοπολιτική αρχή, την οποία το προωθούμενο ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο επιδιώκει να κάμψει, παραβιάζοντας έτσι θεμελιώδεις εγγυήσεις του κράτους δικαίου και της δίκαιης δίκης.

Και εδώ δεν είναι ζήτημα η χώρα να εμφανίζεται ως πειθήνιος εκτελεστής πλαισίων, τα οποία έχει την ευχέρεια να διαμορφώσει συμμορφούμενη προς το συνταγματικό πλαίσιο. Εδώ είναι ζήτημα πραγματικής διατύπωσης εγγυήσεων που θα περιφρουρούν και θα θωρακίζουν τον συνταγματικό πυρήνα του κράτους δικαίου.

Επί της αρχής, επίσης, τίθενται ζητήματα που αφορούν τη δημιουργία ενός πραγματικού σούπερ μάρκετ δικαιοδοσιών, κατά τις οποίες είναι δυνατόν σε ενδιαφερομένους υποδίκους ή καταδικασθέντες να εξασφαλίζουν ευμενέστερη ποινική μεταχείριση από άλλα κράτη κατά παράκαμψη της θεμελιώδους αρχής της ισότητας.

Τίθενται, επίσης, ζητήματα που αφορούν τη δημιουργία μιας επιχείρησης απονομής χάριτος που αφίσταται του δικαιοπολιτικού σκοπού αυτής της συνταγματικής δυνατότητας.

Θα περίμενε κανείς σε τέτοιας βαρύτητας ζητήματα και για τόσο σοβαρά θέματα, που αφορούν τον τρόπο με τον οποίο η χώρα μας συνεργάζεται με άλλα κράτη-μέλη σε ποινικό επίπεδο αλλά και το πώς συνεργασία αυτή έχει αντίκτυπο σε συγκεκριμένες εκκρεμίες ή κρίσιμες ποινικές υποθέσεις, να έχει γίνει η δέουσα νομοπαρασκευαστική διαδικασία. Δηλαδή, ακρόαση φορέων, συνεκτίμηση της εμπειρίας άλλων δικαιοδοσιών, συνεκτίμηση της εθνικής εμπειρίας, ακρόαση και λήψη υπ' όψιν των θέσεων και προτάσεων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών, αρχών και λειτουργών και ιδίως εκείνων που θα κληθούν να εφαρμόσουν το νομοθέτημα ή εκείνων που επηρεάζονται από αυτό.

Θα περίμενε κανείς η σημερινή Κυβέρνηση να δώσει μία εξή-

γηση για ποιο λόγο οι συγκεκριμένες αποφάσεις-πλαίσια αράχιαζαν στα υπουργικά συρτάρια επί πέντε και έξι χρόνια –τόσα ώστε καταργήθηκε πλέον και η ίδια η έννοια της απόφασης-πλαίσιο– και ανασύρθηκαν αιφνιδίως και άρον-άρον μία Παρασκευή απόγευμα για να εισαχθούν στη Βουλή το πρωί της Δευτέρας, όχι για να ψηφιστούν, αλλά κυρίως για να διαφημιστεί ένας απερχόμενος Υπουργός, ο κ. Δένδιας, που ήθελε να εισπράξει το επικοινωνιακό όφελος και μπόνους της ανακοίνωσης της κατάθεσης μιας άσχετης τροπολογίας, εκείνης που αφορά τα επιχειρηματικά δάνεια και τα δάνεια των επαγγελματιών.

Θα περίμενε κανείς μία Κυβέρνηση που διαλαλεί και διατυμπανίζει τον ευρωπαϊκό της προσανατολισμό να μην χρησιμοποιήσει ένα τέτοιο νομοθέτημα ως όχημα εντελώς άσχετων τροπολογιών και βέβαια να μην εργαλειοποιήσει τη νομοθετική διαδικασία μόνο και μόνο για να διαφημιστούν συγκεκριμένα κυβερνητικά πρόσωπα.

Θα περίμενε κανείς για ζητήματα που εγείρονται από το νομοθέτημα, να παρουσιαστεί κάποια στοιχειώδης και επαρκής επιχειρηματολογία από πλευράς της Κυβέρνησης εν σχέση με τις προωθούμενες επιλογές που αφορούν τη διαδικασία, την αρμοδιότητα, τα κριτήρια για την εφαρμογή του νομοθετήματος.

Αντί όλων των ανωτέρω, εισάγετε το νομοσχέδιο προς συζήτηση χωρίς καμμία ουσιαστική νομοπαρασκευαστική επεξεργασία. Επιχειρείται συλλήβδην η ενσωμάτωση τριών αποφάσεων-πλαισίων με τόσο πρόχειρο τρόπο, ώστε περιλαμβάνονται για κάθε μία τελικές διατάξεις στο εσωτερικό του νομοσχεδίου. Είναι πραγματικά πρωτοφανής η προχειρότητα του κολάζ που έχει γίνει. Θα περίμενε, τέλος, κανείς να έχει επιδειχθεί στοιχειώδης ευαισθησία για ζητήματα που αφορούν την ουσία των διατάξεων και κυρίως την εφαρμογή τους.

Επί της αρχής θεωρούμε επιτακτική την αναγκαιότητα να υπάρχει έγκαιρη και ουσιαστική ενημέρωση της Βουλής και εμβυθισμένη επιστημονική και κοινοβουλευτική επεξεργασία τέτοιων νομοθετημάτων, ερειδόμενη σε εμπειρικά στοιχεία και εξειδικευμένη γνώση. Το θέσαμε στην επιτροπή, αλλά προσκρούσαμε στην άρνηση των κυβερνητικών κομμάτων για οποιαδήποτε εμβάθυνση.

Επί της αρχής θεωρούμε, επίσης, ότι νομοθετήματα που εγκαθιδρύουν νέους τρόπους διακρατικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και άπτονται πλειότων τομέων του δικαίου και των κοινωνικών επιστημών πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν την εμπειρία και τις παρατηρήσεις των εμπλεκόμενων και ενδιαφερομένων φορέων. Για τον λόγο αυτό ζητήσαμε να προσκληθούν η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, η Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδος, η Ένωση Ελλήνων Ποινολόγων, η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η Ελληνική Ένωση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου, το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου, ο Σύνηγορος του Πολίτη, η Ομοσπονδία Σωφρονιστικών Υπαλλήλων, η Πρωτοβουλία για τα Δικαιώματα των Κρατούμενων, ο Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδος, η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και η μονάδα επανένταξης «ΕΠΑΝΟΔΟΣ». Το αρνηθήκατε, διότι ξέρετε καλύτερα απ' όλους αυτούς και έτσι προωθείτε αυτό το νομοσχέδιο-έκτρωμα!

Επί του νομοσχεδίου ζητήσαμε να γίνουν περισσότερες συνεδριάσεις και διαβούλευση. Προσκρούσαμε στην επιδεικτική άρνηση της, φυλλορροούσας βέβαια, Πλειοψηφίας που διά της αριθμητικής της υπεροχής τελικά φμύλωνι κάθε αντιπολιτευόμενη φωνή.

Με αυτά τα δεδομένα, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, είστε προ των ευθυνών σας για αυτό το νομοσχέδιο, που αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κακονομίας και η εφαρμογή του οποίου θα προσκρούσει στη χείριστη ποιότητα των διατάξεών του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, αν έχω δύο λεπτά παραπάνω, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια συγκεκριμένα παραδείγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τα έχετε τα δύο λεπτά, αλλά παρακαλώ να είναι δύο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μνημείο κακονομίας και προχειρότητας αποτελεί, λοιπόν, το νομοσχέδιο. Σας διαβάσω τι αποτελεί «απόφαση» κατά το άρθρο 2 του νομοσχεδίου. Κατά το άρθρο 2 του νομοσχεδίου «απόφαση» αποτελεί αμετάκλητη απόφαση ή διαταγή δικαστηρίου –τώρα είπατε για διάταξη- του κράτους έκδοσης, με την οποία επιβάλλεται ποινή κατά φυσικού προσώπου. Σύμφωνα με το άρθρο 24 του νομοσχεδίου «απόφαση» είναι κάτι άλλο. «Απόφαση» κατά το άρθρο 24 είναι η εκτελεστική απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής, η οποία κρίνει ότι ένα φυσικό πρόσωπο έχει τελέσει αξιόποινη πράξη και επιβάλλει ποινή ή μέτρο ασφαλείας, ποινή με αναστολή, ποινή με όρους, εναλλακτική κύρωση. Σύμφωνα δε με το άρθρο 42 του νομοσχεδίου «απόφαση» είναι πάλι κάτι άλλο, διότι τόσο πρόχειρα διαρθρώσατε το νομοσχέδιο.

Επιπλέον, είναι χαρακτηριστική η προχειρότητα και η ταυτολογία των ορισμών σε όρους κομβικούς, όπως ας πούμε η έννοια της ποινής. Φτάνετε να ορίζετε την ποινή και να την ταυτίζετε με την απόφαση. Υπάρχει επιλογή όρων και λέξεων που δεν συμβιβάζονται με τις θεμελιώδεις αρχές της δικονομίας και θα δημιουργήσουν τεράστια ερμηνευτικά ζητήματα. Τέτοιος όρος και διαδικασία είναι, ας πούμε, η διαδικασία της διαβούλευσης που προβλέπεται ότι θα υπάρχει μεταξύ των ελληνικών αρχών, δηλαδή του εισαγγελέα, και των ξένων αρχών. Τέτοια διαβούλευση στη δικονομία δεν ορίζεται, δεν προσδιορίζεται ούτε προβλέπεται και θα είστε προ των ευθυνών σας γι' αυτά τα οποία εσείς έχετε διαλάβει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Μιλάτε επίσης για συναίνεση. Σας επισημαίνει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής ότι δεν προσδιορίζεται η διαδικασία παροχής της συναίνεσης, είναι εντελώς νεφελώδεις οι ορισμοί.

Μιλάτε για «μέτρα αναστολής». Δεν υπάρχει αυτή η ορολογία στην ποινική δικονομία.

Επιλέγετε να μιλάτε για τη «συνήθη διαμονή» του καταδικασθέντος, χωρίς να εξηγείτε γιατί δεν αναφέρεστε στην κατοικία του.

Τέλος, αδιαφορείτε για τον τρόπο εφαρμογής των προωθούμενων διατάξεων, αφού επιλέγετε για πρώτη φορά τον εισαγγελέα πρωτοδικών, τον οποίο προσδιορίζετε ως αρμόδια αρχή, όταν για ζητήματα τέτοιας διακρατικής συνεργασίας αρμόδια είναι τα κατά τόπους εφετεία, συμβούλια εφετών και εισαγγελίες εφετών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ένα λεπτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από αυτά θα σας έλεγα ότι είναι άκρως απογοητευτικό το πώς περιφρονείτε τη σημασία και τη σοβαρότητα εκείνων τα οποία υποτίθεται ότι θέλετε να ρυθμίσετε. Επίσης, είναι άκρως προκλητικό το ότι εμφανίζετε ως δήθεν κατεπείγουσα αυτή την ενσωμάτωση, όταν έχετε αφήσει εκτός ενσωμάτωσης όλες τις αποφάσεις-πλαίσια που αφορούν την αναγνώριση αποφάσεων με τις οποίες διατάσσεται η δήμευση προϊόντων εγκλήματος και περιουσιακών στοιχείων. Τέλος, κλείνοντας, θα σας πω ότι είναι άκρως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ τελειώνετε, κυρία Κωνσταντοπούλου. Ήδη πάτε στα πέντε λεπτά από τα δύο επιπλέον που σας έδωσα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εντάξει, με δεδομένη την ύλη του νομοσχεδίου και των πέντε τροπολογιών και των λοιπών είκοσι, τις οποίες ούτε ο Υπουργός δεν έχει διαβάσει, νομίζω ότι δικαιούμαι αυτά τα πέντε λεπτά, τα οποία ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Γι' αυτές θα μιλήσουμε αύριο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Κωνσταντοπούλου, τις βουλευτικές τροπολογίες δεν έχω διαβάσει. Οι υπουργικές τροπολογίες είναι μόνο πέντε. Για πείτε μας, όμως, και πείτε στο Κοινοβούλιο, πού θα βρούμε στα νησιά, στη Νάξο, εισαγγελέα εφετών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, θα πάρετε τον λόγο μετά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχω το ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, ή θέλετε να δώσετε τον λόγο στον κύριο Υπουργό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ όταν τελειώσει η κ. Κωνσταντοπούλου εξηγήστε αυτό το οποίο λέτε, γιατί τώρα δεν ακούγεστε.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε ένα λεπτό ακόμα και παρακαλώ πολύ να τελειώσετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ.

Οι πέντε τροπολογίες που λέτε ότι είναι μόνο πέντε, οι υπουργικές, αφορούν: πρώτον, τα δάνεια μικρών, μεσαίων επιχειρήσεων και επαγγελματιών, που μάλιστα χαρίζετε -όχι στους επιχειρηματίες- στους αποκτώντες, με τη διαδικασία της διαβίβασης, φόρους και τέλη τα οποία εδικαιούτο το ελληνικό δημόσιο. Επίσης, σε αυτές είναι η ρύθμιση για την απευθείας τιμολόγηση διαφημιζομένων στα μέσα ενημέρωσης, είναι τροπολογία για τα αυθαίρετα κτίσματα, τροπολογία για τις λαϊκές αγορές και τροπολογία για τις αποδοχές των Ενόπλων Δυνάμεων, των αστυνομικών και των δικαστικών. Θεωρείτε ότι αυτά είναι παραδεκτά να εισάγονται έτσι, χωρίς συζήτηση, και σας ενοχλούν οι βουλευτικές τροπολογίες, που οι περισσότερες αφορούν ένα μείζον ζήτημα, το ζήτημα των μικροομολογιούχων, για το οποίο η Κυβέρνησή σας εφαρμόζει και επιδεικνύει σιγή ιχθύος, ενώ αποτελεί πάνδημο αίτημα η ικανοποίηση των αιτημάτων τους;

Επιφυλάσσομαι, κύριε Πρόεδρε, για τη δευτερολογία μου, προκειμένου να τοποθετηθώ ειδικότερα και σε άλλα ζητήματα που αναδύονται από το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ρήγας ως ειδικός αγορητής εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πλαίσιο της συζήτησης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το οποίο πράγματι είναι ιδιαίτερα σημαντικό, θα συζητηθούν τροπολογίες, οι οποίες έχουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και αφορούν έναν πολύ μεγάλο αριθμό πολιτών, φορολογουμένων και επιχειρηματιών.

Πιστεύω και εγώ ότι πρέπει να έχουμε την άνεση χρόνου, για να συζητήσουμε και επί του νομοσχεδίου και επί των τροπολογιών. Έτσι, λοιπόν, όταν αύριο κληθούμε να αποφασίσουμε επί του θέματος, η δική μας πρόταση θα είναι να υπάρξει και τρίτη συνεδρίαση την Πέμπτη το πρωί, για να μπορέσουμε να συζητήσουμε με όσον το δυνατόν μεγαλύτερη άνεση και το νομοσχέδιο και τις τροπολογίες.

Θα ήθελα ευθύς εξαρχής να διευκρινίσω κάτι που και στην επιτροπή παρατήρησα, όταν η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποχωρούσε από την Αίθουσα, ότι η διαδικασία προφανώς αδικεί και την ίδια τη ρύθμιση. Δεν υπήρχε κανένας ιδιαίτερος λόγος να ενσωματώσουμε μία πάρα πολύ σημαντική τροπολογία, η οποία έχει το χαρακτήρα του επείγοντος και την περιμένει ο Έλληνας φορολογούμενος, ο Έλληνας επιχειρηματίας, ο Έλληνας επαγγελματίας, μέσα σε ένα νομοσχέδιο το οποίο από μόνο του έχει τη δική του σπουδαιότητα και σοβαρότητα. Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε ότι και η πίεση της συγκυρίας και η ανάγκη της όσο το δυνατόν ταχύτερης ρύθμισης αυτών των εκκρεμοτήτων «επιτρέπει» να υπάρξουν διαδικαστικές, θα έλεγα, υπερβολές και ακρότητες, τις οποίες επισημαίνουμε, τις οποίες, κύριε Υπουργέ, και στην επιτροπή επισημάναμε, αλλά θα μπορούμε επί της ουσίας, γιατί πιστεύουμε ότι η ουσία είναι αυτή που αφορά κατά κύριο λόγο και το Κοινοβούλιο και τους Έλληνες πολίτες. Βεβαίως, η διαδικασία έχει την αξία της, αλλά δεν μπορεί να υπερκαλύπτει την ουσία των νομοθετημάτων τα οποία συζητούμε.

Μία δεύτερη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω ευθύς εξαρχής είναι ότι και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη τρεις αποφάσεις-πλαίσιο, έχει και αυτό καθυστερήσει για περίπου τριετήμισι χρόνια. Υπήρχαν δύο νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, οι οποίες επεξεργάστηκαν η μεν πρώτη τις δύο αποφάσεις-πλαίσιο και η δεύτερη την τρίτη απόφαση-πλαίσιο, οι οποίες είχαν ολοκληρώσει την εργασία τους αρκετό χρονικό διάστημα πριν. Παρ' όλα αυτά, δεν ήρθαν εγκαίρως για να συζητηθούν στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτή η καθυστέρηση πρέπει να επισημανθεί.

Θα ήθελα εδώ να προσθέσω ότι κατά το χρονικό διάστημα που

μεσολάβησε δόθηκε η δυνατότητα πιθανόν να υπάρξουν παρατηρήσεις κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας και της εργασίας της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Παρ' όλα αυτά, για άλλη μια φορά ερχόμαστε με καθυστέρηση να ενσωματώσουμε στο Εθνικό μας Δίκαιο σημαντικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες σε πολύ μεγάλο βαθμό ορισμένες φορές –δεν αναφέρομαι στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο- πιθανόν να είναι και ανεπίκαιρες ή πιθανόν να έχουν στο διάβα του χρόνου αποκτήσει μία άλλη εφαρμογή στο πλαίσιο της υλοποίησής τους στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο, έτσι ώστε κάποιες από τις διατάξεις να χρήζουν ήδη αλλαγής.

Είναι θετικό το γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι ενσωματώσατε αρκετές από τις παρατηρήσεις που έγιναν από συναδέλφους κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου και έρχεται αυτήν τη στιγμή προς συζήτηση στην Ολομέλεια βελτιωμένο το νομοσχέδιο και όσον αφορά κάποιες λεκτικές διαιτυπώσεις και όσον αφορά κάποιες ουσιαστικές ρυθμίσεις που έκανε.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, ενός κοινού ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης, που βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη, η Ευρωπαϊκή Ένωση έλαβε μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ένα ποινικά διωκόμενο πρόσωπο, το οποίο δεν κατοικεί μόνιμως στο κράτος της δίκης, δεν θα έχει διαφορετική μεταχείριση απ' ό,τι ένα ποινικά διωκόμενο πρόσωπο που είναι μόνιμος κάτοικός του. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, λαμβάνοντας υπ' όψιν το μεγάλο αριθμό των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που φυλακίζονται σε άλλο κράτος-μέλος απ' αυτό στο οποίο κατοικούν.

Σε αυτό το πνεύμα, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε τα έτη 2008 και 2009 τρεις συμπληρωματικές αποφάσεις-πλαίσιο που κατατέθηκαν και συζητούνται σήμερα στη Βουλή.

Η πρώτη απόφαση-πλαίσιο, η 2008/909 του συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας -απόφαση-πλαίσιο για τη μεταφορά κρατουμένων- έπρεπε, όπως είπα, να έχει εφαρμοστεί από τις 5 Δεκεμβρίου 2011.

Η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο αφενός επιτρέπει σε ένα κράτος-μέλος να εκτελέσει ποινή φυλάκισης που έχει εκδώσει άλλο κράτος-μέλος κατά προσώπου που παραμένει στο πρώτο κράτος-μέλος, αφετέρου θεσπίζει ένα σύστημα για τη μεταφορά καταδικών πίσω στο πρώτο κράτος-μέλος στο οποίο είναι υπήκοοι ή στο οποίο διαμένουν συνήθως ή στο κράτος-μέλος με το οποίο έχουν στενούς δεσμούς για να εκτίσουν την ποινή φυλάκισής τους.

Η απόφαση-πλαίσιο 2008/947 του Συμβουλίου έπρεπε να έχει εφαρμοστεί στις 6 Δεκεμβρίου του 2011. Ισχύει σε πολλές εναλλακτικές προς τη στέρηση της ελευθερίας κυρώσεις και σε μέτρα που διευκολύνουν την πρόωρη απόλυση, παραδείγματος χάριν, απαγόρευση εισόδου σε ορισμένα μέρη, υποχρέωση εκτέλεσης κοινωφελούς εργασίας ή μέτρα που αφορούν την κατοικία, την κατάρτιση ή επαγγελματικές δραστηριότητες. Η απόφαση αναστολής εκτέλεσης ποινής ή απόλυσης υπό όρους ή άλλη εναλλακτική κύρωση μπορεί να εκτελείται σε άλλο κράτος-μέλος, εφόσον ενδιαφερόμενο πρόσωπο συναινεί.

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/829 του συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση -απόφαση-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης- έπρεπε να έχει εφαρμοστεί έως την 1^η Δεκεμβρίου του 2012. Αφορά την προσωρινή απόλυση στο προδικαστικό στάδιο. Θα επιτρέψει ένα μη στερητικό της ελευθερίας μέτρο επιτήρησης να μεταφέρεται, παραδείγματος χάριν, η υποχρέωση του ατόμου να παραμείνει σε συγκεκριμένο τόπο ή να εμφανίζεται κατά τακτά διαστήματα σε συγκεκριμένη αρχή, από το κράτος-μέλος όπου ο μη διαμένων μόνιμα είναι ύποπτος αξιόποινης πράξης στο κράτος-μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του. Θα δώσει τη δυνατότητα ένας ύποπτος να υπόκειται σε μέτρο επιτήρησης στο κράτος-μέλος μόνιμης διαμονής του, μέχρι να διεξαχθεί η δίκη στο αλλοδαπό κράτος-μέλος, αντί να τίθεται υπό προσωρινή κράτηση. Η αμοιβαία αναγνώριση των στερητικών της ελευθερίας ποινών και μέτρων στερητικών της ελευθερίας και μεταφορά κρατουμένων, που είναι η απόφαση-πλαίσιο, κα-

θορίζει τους κανόνες με τους οποίους οι αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας που εκδίδονται σε ένα κράτος-μέλος, πρόκειται να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε ένα άλλο κράτος-μέλος. Ο στόχος είναι να διευκολυνθεί με τον τρόπο αυτό η κοινωνική επανένταξη και ενσωμάτωση των καταδικών.

Τα κράτη-μέλη πρέπει να ορίσουν τις αρμόδιες αρχές έκδοσης και εκτέλεσης των αποφάσεων. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης είναι υπεύθυνη για τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού που προσαρτάται στην απόφαση-πλαίσιο απευθείας στην αρμόδια αρχή ενός κράτους εκτέλεσης σε χρονική στιγμή και με τρόπο ώστε να αποτυπώνονται εγγράφως.

Για να μην υπάρξει μία απλή αναφορά στα ζητήματα που διαλαμβάνονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω κάποιες ειδικές παρατηρήσεις, οι οποίες πιστεύω ότι χρήζουν κάποιας πιο προσεκτικής προσέγγισης και κάποιων διευκρινίσεων.

Όσον αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης, με την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων κατά το στάδιο της προδικασίας της ποινικής δίκης, με τις οποίες θα επιβάλλονται μέτρα επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση, με σκοπό την παρακολούθηση των κινήσεων του προσώπου που κατοικεί σε κράτος-μέλος, αλλά διώκεται ποινικά σε άλλο κράτος-μέλος, με τον τρόπο αυτό –επιτρέποντας, δηλαδή, στον υπόδικο να τεθεί υπό επιτήρηση στον τόπο κατοικίας του- διασφαλίζεται ότι ένα πρόσωπο που διώκεται ποινικά και δεν κατοικεί μόνιμα στο κράτος της δίκης δεν θα αντιμετωπίζεται διαφορετικά από ένα πρόσωπο που διώκεται ποινικά και είναι μόνιμος κάτοικος του κράτους της δίκης του.

Υπάρχει, λοιπόν, εδώ ένα ζήτημα και μία ειδική παρατήρηση: Ποιος είναι ο ρόλος του ενδιαφερόμενου στη διαδικασία μεταφοράς; Πρόκειται για το άρθρο 6 της απόφασης-πλαίσιο για τη μεταφορά κρατουμένου, το άρθρο 5 της απόφασης-πλαίσιο για την αναστολή της εναλλακτικής κύρωσης και το άρθρο 9 της απόφασης-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης.

Δεδομένης της σημασίας της κοινωνικής επανένταξης ως καθοδηγητικής αρχής των αποφάσεων-πλαίσιο, η νομοθεσία εφαρμογής των κρατών-μελών πρέπει να διασφαλίζει ότι γίνεται η δέουσα διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατά τη λήψη αποφάσεων μεταφοράς.

Ωστόσο το άρθρο 6 της απόφασης-πλαίσιο για τη μεταφορά κρατουμένων προβλέπει τη δυνατότητα μεταφοράς χωρίς τη συναίνεση του καταδίκου σε ορισμένες περιπτώσεις. Δεδομένου ότι αυτή η δυνατότητα αποτελεί νέα πτυχή σε σύγκριση με τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 και το πρόσθετο πρωτόκολλο του 1987 τα κράτη-μέλη πρέπει να μεταφέρουν ορθά αυτή τη διάταξη στο εθνικό τους δίκαιο.

Η νομοθεσία εφαρμογής θα πρέπει να προβλέπει τη μεταφορά του καταδίκου χωρίς τη συναίνεσή του μόνο στις τρεις περιορισμένες περιπτώσεις που αναφέρονται στο συγκεκριμένο άρθρο. Θα πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον διατάξεις σχετικά με την υποχρέωση να λαμβάνεται υπ' όψιν η γνώμη του καταδίκου όταν παραμένει στο κράτος έκδοσης, να παρέχονται πληροφορίες στον κατάδικο, να γίνεται διαβούλευση μεταξύ των αρμοδίων αρχών, καθώς και σχετικά με τη δυνατότητα των αρχών του κράτους εκτέλεσης να υποβάλουν αιτιολογημένη γνώμη.

Από μια προκαταρκτική ανάλυση της νομοθεσίας-εφαρμογής των άλλων κρατών-μελών φαίνεται ότι δεν προβλέπεται πάντα ρητά ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο πρέπει να ενημερώνεται και ότι θα πρέπει να του δίνεται η δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του, η οποία πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν.

Σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο για την αναστολή και τις εναλλακτικές κυρώσεις η συναίνεση του καταδικασθέντος απαιτείται πάντα, εκτός εάν το εν λόγω πρόσωπο έχει επιστρέψει στο κράτος εκτέλεσης στην οποία περίπτωση συνάγεται και η συναίνεσή του. Αυτό είναι σημαντικό καθώς η συγκεκριμένη απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενάντια στη βούληση του ενδιαφερομένου προσώπου. Ο λόγος για τον οποίον συμβαίνει αυτό είναι ότι η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο ισχύει μόνο αν το πρόσωπο έχει ήδη απολυθεί στο κράτος έκδοσης και επιθυμεί να επιστρέψει ελεύθερο στη χώρα στην οποία κατοικεί μόνιμα και είναι

πρόθυμο να συνεργαστεί με τις εποπτικές αρχές.

Το ίδιο ισχύει και για την απόφαση-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης, η οποία αφορά την προδικαστική φάση όπου το πρόσωπο εξακολουθεί να τεκμαίρεται ότι είναι αθώο.

Αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης: Κατ' αρχήν μη προσαρμογή της ποινής. Είναι σημαντικό να βρίσκεται η σωστή ισορροπία μεταξύ του σεβασμού της ποινής που επιβλήθηκε αρχικά και των νομικών παραδόσεων των κρατών-μελών, ώστε να μην προκύπτουν συγκρούσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν δυσμενώς τη λειτουργία των αποφάσεων-πλαίσιο. Καθώς οι αποφάσεις-πλαίσιο βασίζονται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των νομικών συστημάτων των κρατών-μελών, η απόφαση που έλαβε ο δικαστής στο κράτος έκδοσης θα πρέπει να γίνεται σεβαστή και κατ' αρχήν δεν θα πρέπει να αναθεωρείται ή να προσαρμόζεται. Η ποινή επιτρέπεται να προσαρμοστεί μόνον όταν η διάρκεια ή η φύση της ποινής δεν είναι συμβατές με το εθνικό δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, παραδείγματος χάριν, μέγιστη προβλεπόμενη από τον νόμο ποινή. Ωστόσο, η προσαρμοσμένη ποινή πρέπει να προσεγγίζει όσο το δυνατόν περισσότερο την αρχική ποινή. Μια προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί να είναι βαρύτερη από την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης ως προς τη φύση ή τη διάρκεια της.

Ορισμένα κράτη-μέλη διεύρυναν τις δυνατότητες προσαρμογής προσθέτοντας επιπλέον όρους. Αυτό παρέχει τη δυνατότητα να αξιολογεί το κράτος εκτέλεσης κατά πόσο η ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης είναι αντίστοιχη της ποινής που θα επιβαλλόταν υπό κανονικές συνθήκες για το ίδιο αδίκημα στο κράτος εκτέλεσης, κάτι που αντιβαίνει στο σκοπό και στο πνεύμα των αποφάσεων-πλαίσιο.

Όσον αφορά τις μη στερητικές της ελευθερίας ποινές, η απόφαση-πλαίσιο για την αναστολή και τις εναλλακτικές κυρώσεις διασφαλίζει ότι μια εναλλακτική κύρωση μπορεί να μεταφερθεί ακόμη κι αν αυτό το είδος της κυρώσεως δεν θα επιβαλλόταν για παρόμοιο αδίκημα στο κράτος-μέλος εκτέλεσης.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν αρκετές παρατηρήσεις τις οποίες θα υποχρεωθούμε να αναφέρουμε επί τροχάδην στη δευτερολογία. Όμως, θα ήθελα να κλείσω την τοποθέτησή μου λέγοντας ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι σε θετική κατεύθυνση. Εμείς κατ' αρχήν τοποθετούμαστε θετικά. Θεωρούμε ότι υπάρχουν ακόμη περιθώρια ενσωμάτωσης παρατηρήσεων οι οποίες γίνονται από τους συναδέλφους. Και, βεβαίως, στην επόμενη τοποθέτησή μου θα αναφερθώ σε κρίσιμα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις τροπολογίες, οι οποίες έχουν συμπεριληφθεί για να συζητηθούν και να ενσωματωθούν στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Η σοβαρότερη, βεβαίως, τροπολογία είναι αυτή που αφορά τη ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τις τράπεζες, για την οποία πιστεύω ότι θα αφιερώσουμε ουσιαστικά την τρίτη συνεδρίαση, η οποία πιστεύω ότι η Βουλή θα αποφασίσει να γίνει την Πέμπτη, έτσι ώστε να καταδειχθεί σε όλη την έκταση η αναγκαιότητα, η σκοπιμότητα αλλά και η ορθότητα των συγκεκριμένων ρυθμίσεων.

Μόνο εισαγωγικά θα ήθελα εδώ να παρατηρήσω ότι πρόκειται για μία ρύθμιση την οποία η ελληνική οικονομία, η ελληνική αγορά, την έχει ανάγκη και ο Έλληνας επιχειρηματίας, ο Έλληνας επαγγελματίας, την περιμένει.

Πιστεύω ότι με τις τοποθετήσεις μας κατά τη διάρκεια της συζήτησης, μπορούμε να βελτιώσουμε το κείμενο της τροπολογίας, έτσι ώστε η ρύθμιση απ' ενός να καταλαμβάνει όσο το δυνατόν περισσότερους ενδιαφερόμενους και απ' ετέρου να λειτουργεί με τρόπο εξυγιαντικό και αναπτυξιακό, ώστε να επιτελέσει τον σκοπό για τον οποίον έρχεται προς συζήτηση και νομοθέτηση. Στόχος είναι την Πέμπτη να υπάρχει, με απόφαση της Βουλής, μία οριστική, ουσιαστική, αποτελεσματική και λειτουργική ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τις τράπεζες.

Η Ελληνική Βουλή και τουλάχιστον τα κόμματα που στηρίζουμε την Κυβέρνηση έχουμε την υποχρέωση -την οποίαν αναλαμβάνουμε και θα φέρουμε εις πέρας- σε μία περίοδο που η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε φάση επανεκκίνησης, να ρυθμίσουμε τα ζητήματα των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τις

τράπεζες ως επόμενο βήμα μετά τη ρύθμιση των οφειλών προς το δημόσιο και προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Στη συνέχεια θα πρέπει να υπάρξει νομοθετική πρωτοβουλία που θα αφορά τη μέριμνα για τους συνεπείς οφειλότες, για τους οποίους ελάχιστοι ή, θα έλεγα, με επιλεκτικό τρόπο κάποιοι αναφέρονται, τους οποίους όμως έχουμε υποχρέωση να συμπεριλάβουμε στις ρυθμίσεις μας.

Υπάρχει, βεβαίως, και η εκκρεμότητα για τα στεγαστικά δάνεια. Είναι ένα πλαίσιο ολόκληρο, ένα πλαίσιο πλήρες, το οποίο αφορά έναν μεγάλο αριθμό πολιτών, έναν μεγάλο αριθμό επαγγελματιών και επιχειρηματιών, έναν μεγάλο αριθμό φορολογουμένων.

Το πλαίσιο αυτό, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει ολοκληρωμένα, συμπληρώνοντας, κύριε Υπουργέ, και τις αλλαγές στο πτωχευτικό δίκαιο να ψηφιστεί, να ολοκληρωθεί το συντομότερο δυνατόν.

Η τοποθέτησή μου, λοιπόν, στην επόμενη συνεδρίαση θα αφορά κατ' αποκλειστικότητα τις τροπολογίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με επιστολή από τους Ανεξάρτητους Έλληνες μας γνωρίζεται ότι στη σημερινή συζήτηση η μεν κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη ορίζεται ως ειδική αγορήτρια, ο δε κ. Τέρενς Κουίκ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Τον λόγο έχει η κ. Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι τώρα είδαμε πολύ συχνά τη συγκυβέρνηση να μετατρέπει τη νομοθετική διαδικασία σε εργαλείο για την εξυπηρέτηση των δικών της συμφερόντων.

Ξεκινήσαμε, λοιπόν, από νομοσχέδια τύπου «σκούπα» και φτάσαμε σε νομοθετικές πρωτοβουλίες που θύμιζαν -θα μου επιτρέψετε να πω- κουρελού, κατά το κοινώς λεγόμενο. Διαβάσαμε μνημονικά νομοσχέδια εκατοντάδων σελίδων που παρέπεμπαν ευθέως σε εγκυκλοπαίδεια για να καταλήξουμε σήμερα να συζητάμε ένα νομοθέτημα που κάλλιστα θα μπορούσε κανείς να ονομάσει σαν νομοθέτημα-«ράφι», ένα ράφι το οποίο κατασκεύασε η συγκυβέρνηση για να τοποθετήσει επάνω σε αυτό άλλα πράγματα, εξίσου διακοσμητικά όπως είναι και η τροπολογία σας. Διότι, ας μη γελοιάσουμε, το παρόν νομοσχέδιο δεν συνιστά παρά την αφορμή της τελευταίας στιγμής απλώς για να μπουν μερικές προεκλογικές τροπολογίες.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, μας δικαιώσατε. Και λέω δυστυχώς, γιατί αυτό που σας είχα επισημάνει στην πρώτη συνεδρίαση στην επιτροπή, τελικά το επιβεβαιώσατε με τις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής που βάλατε πάρα πολύ γρήγορα πάνω σε αυτό το νομοσχέδιο-«ράφι», όπως είπα προηγουμένως. Κι αυτό είναι απολύτως κρίμα, κύριε Υπουργέ, γι' αυτήν τη νομοθετική διαδικασία.

Ακριβώς, λοιπόν, επειδή πρόκειται για έναν υποδοχέα τροπολογιών, εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα δηλώσουμε «παρών», κύριε Πρόεδρε, καθώς δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να δεχθούμε την εργαλειοποίηση της Βουλής για προεκλογικούς σκοπούς. Διότι, όντως, πρόκειται για εργαλειοποίηση της Βουλής όταν για νομοσχέδιο, το οποίο αφορά την ποινική δικαιοσύνη, η κυβερνητική πλειοψηφία δεν ήθελε καν να ακουστούν στην επιτροπή οι φορείς των δικαστών ή των δικηγόρων.

Δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, με τη μεθόδευση του κατεπείγοντος η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ αγνόησαν τους λειτουργούς της δικαιοσύνης και τελικά υποβάθμισαν τους ίδιους τους Βουλευτές, αφού δεν δόθηκε ο απαιτούμενος χρόνος επεξεργασίας και των τροπολογιών που στην πραγματικότητα συνιστούν το παρόν νομοσχέδιο. Διότι το μόνο βέβαιο είναι πως η καθυστερημένη εναρμόνιση με το Κοινοτικό Δίκαιο που ευαγγελίζεσθε δεν αποτελεί την πραγματική αιτία, παρά μονάχα την αφορμή για τη συζητούμενη νομοθετική πρωτοβουλία του κ. Αθανασίου.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι πειστικό να ισχυριζόμαστε στη Βουλή πως μετά από καθυστέρηση πέντε ολόκληρων ετών φτάνουμε να ενσωματώνουμε τρεις κοινοτικές αποφάσεις τώρα ξαφνικά, λέγοντας, μάλιστα, ότι δεν έχουμε ούτε καν πέντε μέρες να διαθέ-

σουμε για μια σοβαρή επεξεργασία του νομοσχεδίου. Νομίζω πως τελικά τέτοιες πρακτικές της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι απλώς ακραία αντικοινοβουλευτικές, αλλά, δυστυχώς, έρχονται να δικαιώσουν ακόμα και τη Χρυσή Αυγή, η οποία στην επιτροπή είπε πως λειτουργούμε σαν τη συμβουλευτική του Παπαδόπουλου. Άρα γιατί μιλάτε εσείς του συνταγματικού τόξου για δημοκρατία;

Θα πρέπει, επομένως, κάποια στιγμή η Νέα Δημοκρατία, αν όντως επιθυμεί να κρατήσει κάποιες αποστάσεις από ακροδεξιές πρακτικές, να φροντίζει να μην υποβαθμίζει τόσο πολύ τη Βουλή. Διαφορετικά, δικαιώνετε όλους όσους λένε ότι είστε μια απολυταρχική Κυβέρνηση με έναν κοινοβουλευτικό μανδύα.

Για να κλείσω τις αναφορές μου στις υπουργικές τροπολογίες, θα ήθελα να πω το εξής: Σίγουρα όλοι μας οφείλουμε να προστατεύσουμε το κύρος της Βουλής, όσο μπορούμε. Οφείλουμε να μην αφήνουμε την κοινοβουλευτική διαδικασία να μετατρέπεται σε ένα επικοινωνιακό σόου. Το λέω αυτό σε σχέση με την τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια που ουσιαστικά αποτελεί και τον πυρήνα του παρόντος νομοσχεδίου.

Βεβαίως, είναι κατανοητή η ανάγκη του κ. Δένδια για διαφήμιση εν όψει των εκλογών. Η Β' Αθηνών είναι ομολογουμένως μια πολύ δύσκολη περιφέρεια και όλοι μας καταλαβαίνουμε ακόμα και την προσωπική αγωνία του τέως Υπουργού Ανάπτυξης, ο οποίος είναι δεδομένο ότι θα αγωνιστεί πάρα πολύ για την επανεκλογή του κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες.

Είναι διαφορετικό πράγμα, όμως, η πολιτική επικοινωνία του καθενός μας και διαφορετικό η εργαλειοποίηση της Βουλής. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αφήσουμε στον λίγο χρόνο που μένει μέχρι τις εκλογές να μετατραπεί το Κοινοβούλιο σε ένα τεράστιο εκλογικό περίπτερο, όπου ο καθένας θα διαλαλεί προεκλογικά την πολιτική του πραγματεία. Ειλικρινά, ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να μην έχουμε και περαιτέρω διολίσθηση στους τρεις μήνες που μας απομένουν μέχρι τις εκλογές.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ποτέ δεν αρνηθήκαμε να εξετάσουμε σοβαρά νομοθετικές πρωτοβουλίες του αρμόδιου Υπουργού, του κ. Αθανασίου –όπως και κάθε άλλου Υπουργού– θέτοντας όμως πάντοτε δύο βασικές προϋποθέσεις: Πρώτον, να μη γίνεται η νομοθέτηση με διαδικασίες εξπρές μέσα στη Βουλή και, δεύτερον, τα νομοσχέδια να έχουν τύχει συστηματικής επεξεργασίας από το κάθε Υπουργείο. Αυτές οι δύο προϋποθέσεις εξασφαλίζουν πως η Βουλή ψηφίζει νόμους χωρίς κενά και κυρίως, χωρίς διατάξεις που να μπορούν να ερμηνευθούν διαφορετικά από κάποιους ή ενδεχομένως να βρουν και κάποιες περιέργες εφαρμογές.

Αυτά τα λέω για να καταδείξω, κύριοι συνάδελφοι, πως οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν προσεγγίζουμε κακόπιστα τα νομοσχέδια του Υπουργείου Δικαιοσύνης –όπως και κάθε Υπουργείου– αρκεί να τηρούνται οι βασικές προϋποθέσεις της καλής νομοθέτησης που προανέφερα.

Δυστυχώς στη σημερινή περίπτωση σίγουρα δεν έχει τηρηθεί η πρώτη προϋπόθεση. Εξετάζουμε μία τριπλή εναρμόνιση του Εθνικού με το Κοινοτικό Δίκαιο που εκκρεμεί από το 2009, δηλαδή εδώ και μία πενταετία και εξετάζουμε σήμερα αυτές τις τρεις αποφάσεις-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες συμπεριλήφθηκαν σε ένα νομοσχέδιο-«ράφι», όπως το χαρακτήρισα στην αρχή της τοποθέτησής μου.

Κύριε Πρόεδρε, το κίνημά μας δεν είναι επί της αρχής αντίθετο με τον σκοπό του νομοσχεδίου που είναι η δημιουργία ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου, χωρίς βέβαια κάτι τέτοιο να σημαίνει ταύτιση των διαφορετικών εθνικών εννόμων τάξεων.

Θεωρούμε, όμως, σκόπιμο, ιδιαίτερα στο κομμάτι της αμοιβαίας αναγνώρισης ποινικών αποφάσεων, που αποτελεί και το πρώτο μέρος του παρόντος νομοσχεδίου, να υπάρξει ευρωπαϊκός συντονισμός σε ό,τι αφορά την εφαρμογή μέτρων στέρησης της ατομικής ελευθερίας. Επίσης, τα άλλα δύο μέρη που αφορούν θέματα αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης ποινής ή απόλυσης υπό όρους, όπως και μέτρα επιτήρησης, εναλλακτικά της προσωρινής κράτησης, συνιστούν θεωρητικά χρήσιμες παρεμβάσεις με στόχο την εναρμόνιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, το κομμάτι της έκτισης των ποινών φυλάκισης -και αναφέρομαι στο μέρος Α' του νομοσχεδίου- πρόκειται όντως για διατάξεις που μπορούν υπό προϋποθέσεις να βοηθήσουν στο οξύ πρόβλημα εγκλεισμού κοινοτικών υπηκόων στις ήδη υπερφορτωμένες ελληνικές φυλακές. Είναι μια διέξοδος κυρίως για Ρουμάνους κακοποιούς, οι οποίοι καταλήγουν να επιβαρύνουν και το ελληνικό ποινικό σύστημα πέραν της ελληνικής κοινωνίας. Δηλαδή, πέραν των πόρων που αφιερώνονται στη δίωξη και την καταδίκη τους, η έκτιση της επιβαλλόμενης ποινής έρχεται να επιβαρύνει και το σωφρονιστικό μας σύστημα, το οποίο χαρακτηρίζεται από τα χρόνια προβλήματα των ελλειμματικών υποδομών αλλά κυρίως του υπερπληθυσμού που το πλήττει καιρίαι.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν είμαστε κατ' αρχήν αντίθετοι σε μέτρα συντονισμού των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν το κομμάτι της έκτισης ποινών φυλάκισης, κυρίως στο πού θα τις εκτίουν οι κακοποιοί ή στο κομμάτι της επιβολής μέτρων επιτήρησης των ποινικών. Όμως, το νομοσχέδιό σας, κύριε Υπουργέ, έχει για εμάς δύο προβλήματα εφαρμογής ακόμα και στην ιδεατή περίπτωση που όλα τα κράτη-μέλη υιοθετήσουν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο τις εν λόγω κοινοτικές αποφάσεις.

Το πρώτο ζήτημα που εμφανίζεται, το οποίο ανέφερα και στην επιτροπή, είναι αυτό των λεγόμενων «ποινικών γυρολόγων» και εξηγούμαι: Μιλώ για τη δυνατότητα της τοπικής προσαρμογής της επιβληθείσας ποινής -αναφέρομαι στο άρθρο 9 παράγραφος 6- για μια υπόθεση που εκδικάστηκε σε άλλο κράτος-μέλος. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να οδηγήσει σε άσκηση διασυννοριακής εγκληματικής δραστηριότητας κατά τέτοιον τρόπο ώστε οι μετέρχοντες κακοποιοί να εκμεταλλεύονται τις διαφορές επαπειλούμενων ποινών μεταξύ του κράτους όπου δρουν και του κράτους προέλευσής τους. Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση των ποινών χωρίς να υπάρχει κάποιος ειδικός λόγος. Θα ωφελούσε, δηλαδή, ορισμένους οργανωμένους διασυννοριακούς κακοποιούς που θα αλλοίωναν έτσι τη λειτουργία του ενιαίου δικαστικού χώρου μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, όπως έχω ήδη πει, στηρίζουμε την εκτέλεση αποφάσεων ποινικών δικαστηρίων από όλα τα κράτη-μέλη, αλλά με όρους αμοιβαιότητας και κυρίως με σεβασμό στο διατακτικό τους.

Εδώ, βέβαια, θα ρωτήσει κάποιος: Πώς μπορούν να σέβονται τα υπόλοιπα κράτη-μέλη τις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων, όταν δεν τις σέβεται ούτε καν η ίδια η ελληνική Κυβέρνηση; Αυτό είναι ένα θέμα βέβαια. Αναφέρομαι εδώ στην τροπολογία που εφαρμόζει μερικά και σε βάθος χρόνου την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις αποδοχές των ενστόλων. Με τα χίλια ζόρια, λοιπόν, την καταθέσατε χθες, αλλοιώνοντας στην ουσία μία απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου της χώρας. Και παρ' όλα αυτά, λοιπόν, ο κ. Σταϊκούρας πανηγυρίζει για την επιστροφή των οφειλομένων αναδρομικών που τους πήρατε το 2012, όταν περικόψατε για πολλοστή φορά μισθούς και συντάξεις. Αυτό λιγάκι μου θυμίζει το ανέκδοτο με τον Καραγκιόζη που κλέβει από κάποιον δέκα, τον χρεώνει με πέντε και βγαίνει και από πάνω λέγοντας ότι το θύμα του χρωστάει κιόλας χρήματα!

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, λέμε ξεκάθαρα ότι οι αποφάσεις όλων των δικαστηρίων –αυτονόητα και των ανωτάτων δικαστηρίων- πρέπει να εφαρμόζονται χωρίς εκπτώσεις, χωρίς καθυστερήσεις και, βεβαίως, χωρίς προεκλογικές κοροϊδίες.

Επανερχόμενοι στο κυρίως νομοσχέδιο, που είναι η αφορμή ή καλύτερα –όπως είπα και πριν- το ράφι πάνω στο οποίο τοποθετήσατε τις τροπολογίες σας, θέλω να πω και το εξής, που αφορά τη στρέβλωση που εισάγει το άρθρο 18, παράγραφος 1 του νομοσχεδίου για την αμνηστία και τη χάρη σε καταδικασθέντες: Πάλι, λοιπόν, έχουμε την χωρίς λόγο ανάμειξη άσχετων εθνικών αρχών και την δημιουργία δίπολων του τύπου «σκληρό κράτος έκδοσης απόφασης και μαλακό κράτος εκτέλεσης της ποινής».

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν βλέπουμε κανέναν απολύτως λόγο να μπερδεύονται δικαιοδοσίες των κρατών-μελών.

Τέτοιες αναμειξεις, κύριε Υπουργέ, ακριβώς όπως συμβαίνει και με τις τροπολογίες, μπορούν να οδηγήσουν μόνο σε νοσηρές καταστάσεις και σε τίποτα περισσότερο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Γι' αυτόν τον λόγο θα πούμε, κύριε Πρόεδρε, «παρών» στο συζητούμενο νομοσχέδιο με την προσθήκη για σήμερα της εξής διευκρίνισης σχετικά με τις τροπολογίες, διότι έτσι κι αλλιώς θα τοποθετηθώ αναλυτικότερα στα επιμέρους ζητήματα των διατάξεων και των τροπολογιών κατά την αυριανή συνεδρίαση.

Σε σχέση, λοιπόν, με τη διαφημιστική τροπολογία του τέως Υπουργού Ανάπτυξης κ. Δένδια, για τα κόκκινα επιχειρηματικά δάνεια έγινε ομολογουμένως πολύ κακό για το τίποτα. Πρόκειται για μία ρύθμιση που δεν ρυθμίζει το πρόβλημα, όπως έχουν επισημάνει επιμελητήρια και κοινωνικοί φορείς. Με άλλα λόγια, συνιστά περισσότερο μία προεκλογική πολιτική διαφήμιση, παρά μια ουσιαστική πολιτική παρέμβαση. Αυτό συνέβη γιατί για ακόμη μία φορά δεν θέλατε να πειράξετε τις τράπεζες. Φέρατε μία τροπολογία αόριστη, γενικόλογη, χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια για τη ρύθμιση των δανείων, προκειμένου να αφήσετε τις τράπεζες και πάλι να κάνουν παιχνίδι μόνες τους.

Απουσιάζει, για παράδειγμα, παντελώς αυτό που αποτελεί τη βάση της δικής μας τροπολογίας και της πρότασης νόμου που κατέθεσαν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, δηλαδή το εισόδημα των υπόχρεων, που είναι και η βασική παράμετρος, που θα πρέπει να καθορίζει πόσα χρήματα μπορούν να δώσουν οι δανειολήπτες και σε πόσες δόσεις.

Παρ' όλα αυτά, διαφημίσατε με πραγματική μανία –θα έλεγα– από τα μέσα της διαπλοκής την εν λόγω τροπολογία σαν τη χρυσή λύση για τα κόκκινα δάνεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως θα είστε για λίγο ακόμη, απ' ότι διαφαίνεται, στην εξουσία, οπότε μπορείτε να κάνετε κόλπα της τελευταίας στιγμής για επικοινωνιακούς σκοπούς. Αλλά, όλη αυτή η βιασύνη φανερώνει απίστευτη απελπισία, δείχνει αγωνία για την καρέκλα που χάνετε. Όμως, θα πρέπει να γνωρίζετε πως αυτά τα συναισθήματα δεν είναι καθόλου καλός σύμβουλος για έναν κυβερνήτη.

Σε κάθε περίπτωση, εσείς επιλέγετε να νομοθετήσετε με τροπολογίες, ακριβώς όπως κάνατε μέχρι πρότινος με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Συνεχίζετε, δηλαδή, να κατασκευάζετε νόμους ερήμην της Βουλής, στοχεύοντας στον αιφνιδιασμό των πολιτών, προκειμένου να μην προλαβαίνουν να καταλάβουν τι ακριβώς μεθοδεύετε.

Με την ευκαιρία και καθώς το θέμα μας είναι ουσιαστικά οι τροπολογίες, θέλω να συγχαρώ από Βήματος και τον νέο Υφυπουργό, τον κ. Γεωργαντά, για την ανάληψη των καθηκόντων του στο Υπουργείο Παιδείας. Πρόκειται για έναν συνάδελφο, που ομολογουμένως διακρίθηκε με κορυφαίες –θα έλεγα– επιδόσεις στο άθλημα της αιφνιδιαστικής κατάθεσης προκάτ τροπολογιών. Φαίνεται ότι ο κ. Σαμαράς επέλεξε να τον ανταμείψει γι' αυτό το ιδιαίτερο ταλέντο του!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Θα μου δώσετε λίγο χρόνο από τη δευτερολογία μου.

Είναι σαφές πως εν όψει των επερχόμενων εκλογών η συγκυβέρνηση διανύει τις τελευταίες ημέρες της Πομπής! Λίγο πριν την έκρηξη του ηφαιστείου της λαϊκής αγανάκτησης στις κάλπες, προσπαθείτε με μισή καρδιά να αναρέσετε ελάχιστες από τις καταστροφικές συνέπειες του μνημονίου. Και επιλέγετε να το πράξετε με τροπολογίες τύπου «Γεωργαντά». Ένα είναι βέβαιο: Ο καλός συνάδελφος σίγουρα δεν θα περίμενε ποτέ ότι η μέθοδός του αυτή θα σημάδευε τις τελευταίες στιγμές της συγκυβέρνησης!

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ευχόμαστε στον κ. Γεωργαντά να καταθέσει πλέον όλες τις υπολοίπες τροπολογίες του αρμοδώς ως υπουργικές, έστω για τους ελάχιστους τρεις μήνες που απομένουν μέχρι τις εκλογές!

Όμως –το δηλώνω και κλείνω με αυτό– φυσικά και καταδικάζουμε τη γενίκευση αυτής της άθλιας πρακτικής, αρνούμενοι τον αιφνιδιασμό και την κοροϊδία του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε,

κυρία Χρυσοβελώνη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Μιχάλης Αρβανίτης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πολλές φορές έχω προβληματιστεί, προς τι οι ειδικές αγορεύσεις, προς τι οι παρεμβάσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων;

Έχουμε να κάνουμε με μία Κυβέρνηση απολυταρχική, όπως έχουμε ήδη πει. Έχουμε να κάνουμε με μια Κυβέρνηση, η οποία δεν σέβεται διατάξεις βασικές του Συντάγματος και –όπως έδειξε τελευταία ο κ. Δένδιας– τον Κανονισμό της Βουλής. Έχουμε να κάνουμε με μία Κυβέρνηση, η οποία δεν σέβεται τις δικαστικές αποφάσεις. Δεν τα λέω εγώ αυτά. Εμείς ως Χρυσή Αυγή τα λέγαμε. Αλλά εμείς είμαστε «καταραμένοι». Αυτά που λέμε δεν ακούγονται. Όμως, ήρθαν πέντε Ενώσεις Δικαστών και είπαν ακριβώς τα ίδια λόγια. «Έχουμε να κάνουμε με απολυταρχική Κυβέρνηση, με Κυβέρνηση που δεν σέβεται βασικές διατάξεις Συντάγματος, νόμων και δικαστικές αποφάσεις».

Κατά ταύτα, ό,τι και να ειπωθεί για οποιοδήποτε νομοσχέδιο φέρετε εδώ και για το οποίο έχει γίνει εξώθεν προεργασία και εν συνεχεία έρχεται εδώ προκειμένου να ψηφισθεί, αυτό θα ψηφισθεί λόγω της πλειονοψηφίας. Αυτό συμβαίνει εν όψει του γεγονότος, όπως πολλάκις είχα την τιμή να πω ενώπιον υμών, ότι υπάρχει μόνο μια εξουσία. Έχει καταργηθεί η διάκριση των εξουσιών. Υπάρχει η εκτελεστική εξουσία και νομοθετεί με την πλειοψηφία την οποία διαθέτει. Δεν υπάρχει ούτε νομοθετική ούτε δικαστική εξουσία. Διότι είναι γνωστά τα πλημμελήματα –για να μην πάω σε άλλο βαθμό– που έχουν διαπράξει δικαστές διεφθαρμένοι με πράξεις και παραλείψεις, παραβαίνοντας τον νόμο, τον όρκο τους, την ίδια τη συνείδησή τους –εάν υπάρχει– και βασικές διατάξεις του Συντάγματος.

Είχα ρωτήσει την κ. Θάνου στην Αίθουσα της Γερουσίας το εξής: Είναι δυνατόν ποτέ να χαρακτηρίζεται κάποιος εγκληματίας κατά τη διάρκεια της κυρίας ανακρίσεως; Και ξέρετε τι μου απήντησε; «Δεν μπορώ να λάβω θέση επί του προκειμένου, διότι η υπόθεση είναι εν εξελίξει»! Αυτό απήντησε η κ. Θάνου. Και ρώτησα μετά: Για βασικές παραβάσεις σε διατάξεις του Συντάγματος το συνδικαλιστικό όργανο των δικαστών και εισαγγελέων δεν λαμβάνει θέση, ως έχει υποχρέωση; Τότε γιατί υπάρχει;

Ευτυχώς, όμως –κάλιο αργά παρά ποτέ!– ανένηψαν και κατήγγειλαν την Κυβέρνηση ως απολυταρχική. Και είναι απολυταρχική. Μόνο που έρχονται δεύτεροι, γιατί πρώτοι την είχαμε καταγγείλει εμείς για όλες τις άνομες πράξεις και παραλείψεις τις οποίες έχει κάνει μέχρι τούδε.

Θα αναφερθώ εν τάχει σε ορισμένες επισημάνσεις, τις οποίες έχω κάνει επί του υπό κρίση νομοσχεδίου:

Οι ενσωματώσεις αυτές, καλώς ή κακώς, αποτελούν μονόδρομο για την Ελλάδα, για την εσωτερική έννομη τάξη. Η μη συμμόρφωση επάγεται αστικές ευθύνες ως γνωστόν και σε περίπτωση που υπάρξει έλλειψη νομοθέτησης, θα έχουμε τις ανάλογες κυρώσεις, όπως έχει συμβεί και στο παρελθόν σε άλλες περιπτώσεις.

Οι συγκεκριμένες ενσωματώσεις αφορούν ζητήματα ποινικού δικαίου, αμοιβαίες αναγνωρίσεις ποινικών αποφάσεων, αναστολή εκτελέσεως ποινών, απόλυση υπό όρους και αποφάσεις για μέτρα επιτήρησης.

Σε όλες αυτές τις ενσωματώσεις βασικό ερώτημα είναι πώς όλες αυτές οι διατάξεις και οδηγίες εφαρμόζονται στην πράξη και υλοποιούνται και βέβαια αν υπάρχει ζήτημα παρέμβασης στο δικαίό μας από τέτοιου είδους αμοιβαιότητες.

Ως γνωστόν, εμείς είμεθα υπέρ της Ευρώπης, αλλά υπέρ της Ευρώπης των εθνών. Εδώ δεν υπάρχει Ευρώπη των εθνών, εδώ είναι έτοιμη η «Ευρώπη του πολτού», η οποία θα καταστρέψει το έθνος μας.

Προβληματισμοί, επίσης, υπάρχουν –από ό,τι είδα με μια ματιά στο νομοσχέδιο– για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Βέβαια, το έγκλημα πρέπει να διώκεται παντού. Αυτό είναι πανθομολγούμενο. Αυτό, όμως, είναι άλλο πράγμα και άλλο πράγμα η προσπάθεια δημιουργίας ενός ενιαίου –ας μου επιτραπεί ο όρος– ευρωπαϊκού δικαίου και ιδιαίτερα στο Ποινικό Δίκαιο, γιατί παρόνται πολλές ιδιομορφίες που υπάρχουν στις κοινωνίες των εθνών. Και αυτές πολλές φορές είναι αφερέστερες. Όμως, όλα

αυτά είναι στο πλαίσιο της ισοπεδώσεως.

Στο Β' Μέρος θεωρούμε ότι υπάρχουν ζητήματα που δημιουργούν εντόνους προβληματισμούς και σκέψεις.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 26, έτσι όπως είναι διαμορφωμένο, φαίνεται ότι αποσκοπεί σε αστυνόμευση πολιτών σε όλα τα επίπεδα, ακόμα και στη σκέψη. Υπάρχει η παράγραφος δ' του εν λόγω άρθρου 26 που κάνει λόγο για διαγωγή, για κατοικία, για εκπαίδευση, για ψυχαγωγία, για κατάρτιση και τα υπόλοιπα. Κατάρτιση, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16, το οποίο κατηργήθη εις την πράξιν; Θα δούμε, γιατί και αλλού δεν υπάρχουν ορισμοί, για να καταλάβω. Χρησιμοποιούνται όροι χωρίς ορισμούς, όπως ο όρος «ξеноφοβία» φέρ' ειπείν.

Δεν μας είπατε, όταν φέρατε το νομοσχέδιο εκείνο, το λεγόμενο «αντιρατσιστικό» και «ρατσιστικό κατά των Ελλήνων», τι είναι η ξеноφοβία, βρε αδερφέ! Δηλαδή, επαφιέμεθα εις την υποκειμενικήν κρίσιν ενός εκάστου να πει ότι αυτά που είπε ο Αρβανίτης ή οποιοσδήποτε άλλος πολίτης είναι ρατσιστικά, είναι ξеноφοβικά. Δηλαδή, όποιοι υπέστησαν από αλλοφύλους, είτε έχασαν τη ζωή τους είτε υπέστησαν άλλα εγκλήματα σε βάρος τους –βιασμούς, ληστείες, ξυλοδαρμούς και τα υπόλοιπα- δεν έχουν δικαίωμα να φοβούνται τους ξένους. Γιατί, παρακαλώ; Γιατί δεν ορίζετε τον όρο «ξеноφοβία»; Τι σας κοστίζει; Δίνετε, λοιπόν, το δικαίωμα στον καθέναν να πει «να, αυτός είναι ξενόφοβος και σύμφωνα με τη διάταξη αυτού του νόμου, θα πρέπει να παραπεμφθεί και να δικαστεί ως ξενόφοβος».

Στο Β' Μέρος θεωρούμε ότι υπάρχουν ζητήματα που δημιουργούν έντονους προβληματισμούς, ιδιαίτερα στο άρθρο 26 και στην παράγραφο δ', όπως είπα προηγουμένως.

Και ως εκ τούτου, γεννάται το εξής ερώτημα: Πώς εφαρμόζονται στην πράξη, δηλαδή πώς θα υπάρχουν περιορισμοί στη διαγωγή, στην εκπαίδευση –με ακούει με προσοχή ο κύριος Υπουργός- στην ψυχαγωγία, στον τρόπο εκφράσεως των σκέψεων και όλα αυτά;

Στο άρθρο 32 –ενδεικτικά είναι όλα αυτά και θα είμαι πολύ σύντομος- όπου έχουμε αναγνώριση της απόφασης μέτρων αναστολής, ανάμεσα σε άλλες πράξεις αναφέρονται ο ρατσισμός και η ξеноφοβία, όπως είπα. Είναι ένα πρόσχημα για έλεγχο φρονήματος, άσκηση ποινικών διώξεων για ιδεολογικούς λόγους –έχει γίνει ήδη αυτό το πράγμα, ήδη εμείς έχουμε υποστεί ποινική δίωξη για ιδεολογικούς λόγους- με την υποκειμενική θεώρηση ενός εκάστου, ο οποίος αυθαίρετως θα μπορέσει να δώσει την ερμηνεία την οποία θέλει.

Στην παράγραφο δε 3 του άρθρου αυτού ουσιαστικά υποχρεώνεται η Ελλάδα να ασκεί ποινικό έλεγχο και να εκτελεί αποφάσεις για φορολογικά θέματα και τελωνειακά θέματα άσχετα με το ελληνικό κράτος και άσχετα με το αν το ελληνικό κράτος δεν προβλέπει κάτι ανάλογο με το κράτος της έκδοσης. Ουσιαστικά, δηλαδή, διευρύνεται μια ποινική επίθεση με βάση φορολογικά και τελωνειακά ζητήματα.

Στο Γ' Μέρος στο άρθρο 55 θεωρούμε ότι στην πράξη θα οδηγηθούμε σε ανελεύθερες πρακτικές, αφού χωρίς καμμία ασφαλιστική δικλίδα θα έχουμε παραδόσεις και συλλήψεις προσώπων. Αυτό που αφορά εις το άρθρο 55 είναι πάρα πολύ σημαντικό και το τονίζω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Για ένταλμα σύλληψης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Θα το δω.

Δεν προβλέπεται στο άρθρο αυτό κάποιο ένδικο μέσο. Ακόμη και η ίδια η εισαγγελική αρχή δεν μπορεί να αρνηθεί να παραδώσει ένα πρόσωπο, υπακούοντας ουσιαστικά στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, για το οποίο υπήρξαν και υπάρχουν επιφυλάξεις και διαφωνίες.

Πολλά από όσα μνημονεύονται στις ενσωματώσεις έρχονται σε αντίθεση με τον πυρήνα των άρθρων 5 και 7 του Συντάγματος, για να μην προχωρήσω να πω με τον πυρήνα της διατάξεως της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Συντάγματος.

Βλέπουμε μία προσπάθεια –είναι συναφές με τα προλεχθέντα από τον ομιλούντα- διεθνοποίησης του Δικαίου, στο πλαίσιο των σημερινών κρατικών ενόσεων και οργανισμών. Βλέπουμε μία προσπάθεια για ενοποίηση ποινικού δικαίου, με άλλοθι διάφορες

αιτίες, όπως καταπολέμηση της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος κ.λπ..

Πρόκειται για μία προσπάθεια που δημιουργεί σοβαρά θέματα παρέμβασης στα εσωτερικά δίκαια των κρατών, με απώτερο στόχο ακόμα και την κατάργηση και την αντικατάστασή τους από ένα ενιαίο Ευρωπαϊκό Δίκαιο, που δεν μπορεί να ταυτιστεί με τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες κάθε λαού και κάθε εθνικού κράτους.

Εν όψει του γεγονότος ότι η πολιτική σας κατατείνει στην κατάργηση του εθνικού κράτους –είμαστε δεμένοι στο άρμα της λεγομένης Ευρωπαϊκής Ενώσεως, η οποία ήδη πολτοποιείται οσημέραι, θα ήθελα να υπογραμμίσω και το έχω και πει και άλλη φορά, η μετριότης μου- ότι θα χτυπάνε οι Ευρωπαίοι το κεφάλι τους στον τοίχο, αλλά θα είναι πάρα πολύ αργά.

Με αυτά τα λίγα, με αυτήν τη σταχυολόγηση που έκανα, εμείς δηλώνουμε ότι καταψηφίζουμε το άρθρο.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ και σε όσα ανεφέρθη και η κ. Χρυσοβελώνη και η κ. Κωνσταντοπούλου –και ορθώς- για την εισβολή την οποίαν έκανε με θρασύτητα ο νυν Υπουργός Εθνικής Αμύνης εις την Επιτροπή Δημοσίας Διοικήσεως, Δικαιοσύνης και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προκειμένου να διαφημίσει εαυτόν.

Πώς επιτράπη κάτι τέτοιο; Τον είδα αιφνιδίως εισβάλλοντα και μάλιστα εν τη σπουδή του ελθμόντη να φορέσει το κιτά –που μνηνθίζει να το φορεί, εκτός και αν έχει κανονίσει να το φορεί μόνον εκεί που ξέρει.

Επίσης, εγένετο αίτημα από τη Μείζονα και Ελάσσονα Αντιπολίτευση στην οικεία επιτροπή να κληθούν διάφοροι φορείς. Εγώ δεν θα αναφέρω όλους τους φορείς που ανέφερε η κ. Κωνσταντοπούλου. Τουλάχιστον η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και Εκπρόσωποι του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών έπρεπε να κληθούν. Ήτο απαραίτητο αυτό. Αλλά είπαμε: Είμαστε απολυταρχική Κυβέρνηση.

Δεν θα ήθελα να κλείσω έτσι δυσάρεστα.

Θα ήθελα να πω κάτι το οποίο πιστεύω και είναι γεγονός και δεν ξέρω αν το έχουν συνειδητοποιήσει πολλοί. Είναι ντροπή και προσβολή για τις Ένοπλες Δυνάμεις η τοποθέτηση Δένδια ως επικεφαλής, ως πολιτικού προϊσταμένου! Είναι ντροπή και προσβολή μεγάλη! Ξέρουμε τι θα κάνει! Ξέρουμε τι φρονεί! Ξέρουμε τα ελληνικά του φρονήματα! Εγώ τουλάχιστον ως έφεδρος αξιωματικός αισθάνομαι ντροπή που ετοποθέτησαν αυτόν τον άνθρωπο στην ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, επικεφαλής στην πολιτική ηγεσία.

Επίσης, θα ήθελα να αναφέρω το εξής γεγονός: Γίνεται μία άσκηση του νατοϊκού στόλου, κυρία Πρόεδρε, στον Πατραϊκό Κόλπο για να ναρκαιέυση. Αυτό συνέβη χτες στην Πάτρα. Μερικά πλοία –ή σχεδόν όλα, δεν έχω ακριβή πληροφόρηση- ελλιμενίστησαν στον προβλήτα του Αγίου Διονυσίου –όσοι είναι από την Πάτρα ξέρουν- προηγουμένης και πλησιέστερα ελλιμενισθείσης της ελληνικής φρεγάτας, πλησίον της αποβάθρας. Οι άλλες φρεγάτες ήταν πιο πίσω.

Πρώτον, όλα τα πλοία του NATO αυτού του τμήματος του στόλου είχαν υψώσει στον ιστό τους την ελληνική σημαία, πλην του τουρκικού πλοίου. Εκ των υστέρων επληροφορήθη από τις αρμόδιες αρχές ότι αυτό έχει καταστεί ένα έθιμο και ανάλογα με την εντολή που θα πάρουν από τον Αρχηγό του Όπλου τους θα πράξουν, ή θα υψώσουν τη σημαία του κράτους όπου ελλιμενίζονται ή θα υψώσουν τη σημαία του NATO.

Παρά το γεγονός ότι ο στόλαρχος, Ιταλός αρχιπλοίαρχος, έκανε ευγενώς σύσταση στον Τούρκο αρχιπλοίαρχο, αυτός ηρνήθη γιατί είχε εντολή βέβαια, μέσα στα πλαίσια των προκλήσεων, μπροστά στα μούτρα μας να μας προσβάλει. Ελλιμενίσθη στον λιμένα των Πατρών. Αυτοί είναι οι Τούρκοι, άρπαγες! Δεν έχουν ούτε αρχές ούτε αξίες ούτε τίποτα. Αυτοί είναι.

Και τελειώνω με κάτι ακόμα που πρέπει να ακουστεί. Επικοινωνήσε ο Δήμαρχος Πατρέων και τι είπε στον Διοικητή της Ναυτικής Διοικήσεως Ιονίων; Είπε «η φρεγάτα μας να πάει λίγο πιο πίσω για λόγους ασφαλείας». Και εγώ και άλλοι σπάζαμε το κεφάλι μας και προσπαθούσαμε να δούμε τι εννοούσε ο κ. Πελετίδης. Ποια ασφάλεια διεκυβεύετο με το ότι η φρεγάτα μας ήταν πλησιέστερα από τα άλλα νατοϊκά πλοία με την ελληνική σημαία ανηρτημένη στον ιστό της; Όμως τέτοιοι δήμαρχοι υπάρχουν,

και διαφθοράς και ανθέλληνες.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Και εμείς ευχαριστούμε.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών μάς ανακοινώνουν ότι αντικαθίσταται η ειδική αγορήτρια κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη από τη Βουλευτή κ. Ραχήλ Μακρή.

Τον λόγο έχει ο κ. Πανούσης, ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της καθιέρωσης ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου πάει πολύ πίσω στον χρόνο. Μιλάμε για θέματα που άρχισαν να συζητούνται και να λαμβάνονται οι αρχικές σχετικές αποφάσεις εδώ και πάρα πολύ καιρό, όπως η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1964, του 1983, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε το 1999, το Πρόγραμμα της Χάγης του 2004.

Μέχρι να φτάσουμε στις αποφάσεις-πλαίσιο του 2008 και 2009, οι οποίες περιλαμβάνουν οδηγίες και εφαρμοστικές προτάσεις για την υλοποίηση της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης ποινικών αποφάσεων και προδικαστικών μέτρων μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, δηλαδή των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχει ένας σοβαρός λόγος για τη μεγάλη αυτή καθυστέρηση της συγκεκριμένης απόφασης. Μιλάμε για μια διαδικασία που βρίσκεται μακριά ακόμα από το να ολοκληρωθεί, όπως άλλωστε αναφέρει και το ίδιο το κείμενο της αιτιολογικής έκθεσης.

Ο λόγος είναι ότι η καθιέρωση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου προϋποθέτει εκχώρηση σοβαρών αρμοδιοτήτων των εθνικών δικαστικών εξουσιών σε μεγάλο, σοβαρό βαθμό, με την ταυτόχρονη αποδοχή ενός κοινού πλαισίου αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, με πιο ενδιαφέρουσες φυσικά εξ αυτών τις ποινικές.

Αν θέλουμε να προχωρήσουμε σε ακόμα βαθύτερα και ουσιαστικότερα επίπεδα επικοινωνίας ολοκλήρωσης, η καθιέρωση του ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου είναι στοιχείο εκ των ων ουκ άνευ, όμως το προβληματικό σημείο στην ιδέα αυτή είναι ότι προϋποθέτει εξ ορισμού ότι τα επιμέρους εθνικά δίκαια διέπονται ακριβώς από τις ίδιες αρχές, την ίδια φιλοσοφία και την ίδια λογική ως προς τη θέσπιση και την εφαρμογή των νόμων. Αυτό όμως προφανώς και δεν συμβαίνει.

Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι η θέσπιση και η ψήφιση των νόμων δεν αποτελεί μια στεγνή τυπική νομική διαδικασία, αλλά το αποτέλεσμα ενός διαλόγου ο οποίος μεταφέρει όλα τα κοινωνικά και τα πολιτισμικά στοιχεία της συγκυρίας του εθνικού περιβάλλοντος.

Επομένως, σε πολλά και κρίσιμα θέματα η φιλοσοφία των επιμέρους εθνικών δικαίων έχει σημαντική διαφορά, ακριβώς γιατί ανταποκρίνεται και στα επιμέρους διαφορετικά πολιτισμικά και κοινωνικά στοιχεία του κάθε κράτους-μέλους. Αυτή είναι η πηγή όλων των επιμέρους προβλημάτων που προκύπτουν σχετικά με το κείμενο που καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ώσμωση των εθνικών δικαίων για τη διαμόρφωση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού ή παγκόσμιου ποινικού συστήματος δεν μπορεί να υπερβαίνει την προσωπική ελευθερία και την ασφάλεια κάθε πολίτη και κάθε ανθρώπου.

Το ποινικό δίκαιο ανήκει στον σκληρό πυρήνα της κρατικής κυριαρχίας, αλλά η έλλογη δεσμευμένη δικαστική δράση συνιστά το θεσμικό όριο της ποινικής καταστολής. Από το εθνικό δίκαιο στο δίκαιο των εθνών ή στο πανεθνικό δίκαιο ο δρόμος περνάει μέσα από συνεργασίες και ακαδημαϊκό διάλογο, αλλά προσοχή, όχι με τη λογική της Pax Romana, της παγκόσμιας κυριαρχίας, αλλά με την ευαισθησία της Pax Humana, ενός οικουμενικού κοινωτισμού για το πανανθρώπινο γενικό συμφέρον.

Τα παγκόσμια δημόσια αγαθά και τα νέα τεχνολογικά εγκλήματα επιβάλλουν τη διαμόρφωση ενός νέου πλέγματος προστασίας, νέου αλλά όχι aliud, όχι δηλαδή έξω ή απέναντι στα κεικτεμένα του νομικού μας πολιτισμού.

Όπως σωστά έχει λεχθεί, εάν η δημοκρατία ζει και πεθαίνει με

το έθνος-κράτος, ίσως το ίδιο να συμβαίνει και με την απονομή της δικαιοσύνης σε διεθνές επίπεδο. Αν δεν το συσχετίσουμε με την παγκόσμια ηγεμονία -το νέο imperium, με εξωδικαστικά δηλαδή κριτήρια- αυτό το οικουμενικό καθεστώς δικαίου πρέπει να προστατεύει τα θεμελιώδη δικαιώματα όλων και η αντεγκληματική πολιτική να ασκείται με τις εγγυήσεις του κράτους-δικαίου, άρα εγγύηση prolibertate, που συνιστά τη βάση της όποιας ευρωπαϊκής ή παγκόσμιας δικαστικής πραγματικότητας, το ποινικό δίκαιο των ελεύθερων πολιτών όπου γης.

Το υπερεθνικό ποινικό δίκαιο, με βάση έναν πυρήνα κοινώς αποδεκτών ποινικών στάνταρντ, πρέπει να ελέγχεται όμως και από ένα ευρωπαϊκό δικαστήριο των δικαιωμάτων του ανθρώπου για τον νομικό χαρακτηρισμό, τη φύση του εγκλήματος, το ύψος της ποινής και λοιπά. Η αστυνομική προσέγγιση των εγκλημάτων δεν μπορεί να ακυρώνει τη δικαιοκρατική διάσταση.

Από την άλλη, το έννομο προστατευόμενο αγαθό αλλάζει φύση, αφού ο ανταγωνισμός και η διαφθορά διαφοροποιούν τα όρια του αξιοποίνου, ενώ το δίκαιο του τόπου τέλεσης αποκτά ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Τι βλέπουμε λοιπόν; Αοριστίες στους ορισμούς, λέξεις incerta και αυτοσχέσιες μεταφορές διεθνών κειμένων, που υπερβαίνουν κατά πολύ τη συνταγματική αρχή του νομοθετείν από το εθνικό κράτος. Χρειαζόμαστε κοινούς ορισμούς, κοινά στοιχεία νομοτυπικών μορφών, κοινές κυρώσεις. Το άρθρο 18 που αφορά την αμνηστία -και θα επανέλθω σε αυτό- θέτει σχετικά ζητήματα με το Σύνταγμα. Το corpus juris θα είναι ένα αχανές δίκαιο, όπου η αρχή της σκοπιμότητας ή του εκφοβισμού θα κατισχύει της αρχής της νομιμότητας.

Το ελληνικό Σύνταγμα απαιτεί για τη δημιουργία του αξιοποίνου νόμο που να ενυλώνει τη δημοκρατική αρχή. Άρα η αναγνώριση της διαδικασίας θέσπισης αξιοποίνου ή δικονομικών ρυθμίσεων, με βάση υπερεθνικές πράξεις ή συμβάσεις, μπορεί να σηματοδοτεί παραβίαση ρητών συνταγματικών κανόνων. Χρειαζόμαστε νόμο όχι κύρωση ή ενσωμάτωση.

Το δίκτυο διεθνών εγκλημάτων περιλαμβάνει και την αναγνώριση των αποφάσεων αλλοδαπών ποινικών δικαστηρίων, μολονότι, όπως είπαμε, οι ποινικοί νόμοι εκφράζουν αξιολογήσεις μιας συγκεκριμένης κοινωνίας μία συγκεκριμένη ιστορική στιγμή.

Έτσι σιγά-σιγά διαμορφώνουμε ένα αντιδίκαιο των τοπικών ορίων των ποινικών νόμων, όπου η προστασία των πανανθρώπινων εννόνων αγαθών συνιστά ένα γνήσιο διεθνές έγκλημα, δηλαδή προσβολές των αξιών της διεθνούς κοινωνίας. Στην ουσία όμως, πρόκειται για ποινικές πτυχές του Διεθνούς Δικαίου.

Μέχρι τώρα έχουμε δει αοριστίες στην περιγραφή των εγκλημάτων, σπουδή για περισσότερη ποινική καταστολή και προχειρότητα μετασχηματισμού υπερεθνικών δεσμεύσεων σε εθνικούς κανόνες και στο corpus juris ασυμβίβαστες ποινικές κατασκευές, για παράδειγμα απάτη με απειλή, απάτη με βαριά αμέλεια και πολλά άλλα. Ευτυχώς, έχει διορθώσει ο Υπουργός ορισμένα από αυτά.

Δεν έχουμε Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με νομοθετική και ελεγκτική εξουσία. Δεν έχουμε συνταγματικό ευρωπαϊκό δικαστήριο -εγώ θα διαφωνούσα, αλλά δεν έχει σημασία- για την ενιαία εφαρμογή. Αλλά έχουμε ή προσπαθούμε να κάνουμε ένα corpus juris.

Πώς, για παράδειγμα, συνυπολογίζεται η ποινή που έχει εκτιθεί στο εξωτερικό, όπως τα καταναγκαστικά έργα, που δεν προβλέπονται στο Ελληνικό Δίκαιο;

Θυμίζω ότι το γερμανικό δικαστήριο το 1985 αποφάνθηκε ότι μία ημέρα κράτησης σε ισπανική φυλακή αντιστοιχεί σε δύο ημέρες κράτησης σε γερμανική φυλακή, λόγω διαφορετικών συνθηκών κράτησης. Η ίδια ηθικοκοινωνική απαξία για κάθε έγκλημα σε κάθε χώρα, ακόμη και για την επιμέτρηση της ποινής ή τα ελαφρυντικά στοιχεία;

Ένα ακόμη στοιχείο που με προβληματίζει, κύριε Υπουργέ, είναι ότι σε αυτό το νομοσχέδιο όλο το βάρος πέφτει στους ώμους του εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και τελικά αυτός είναι ο υπεύθυνος να διαβιβάσει την απόφαση, αφού η συγκατάθεση του καταδικασθέντος έχει σχετική σημασία.

Εδώ είναι και το ερώτημα ως προς τη συναίνεση συγκατάθε-

σης του καταδικασθέντα, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2. Αυτή ζητείται πριν διαβιβαστεί η απόφαση για το πιστοποιητικό στο κράτος εκτέλεσης. Δεν είναι αναγκαίο όμως. Αν η διαβίβαση αυτή γίνεται προς μία σειρά από χώρες με ιδιότητες που σχετίζονται με την εθνικότητα, τον τόπο διαμονής του καταδικασθέντος και περίπου διά της απόπου απαγωγής, καταλήγουμε ότι αν ο καταδικασθείς ήταν παρών στη δικαστική διαδικασία κι έχει ήδη αρχίσει την έκτιση της ποινής του, ο εισαγγελέας οφείλει να του παρέχει τη δυνατότητα να ενημερωθεί και να εκφράζει τη γνώμη του, η οποία και θα συνοπολογιστεί στη διαδικασία.

Σε κάθε άλλη, όμως, περίπτωση -και λογικά μιλάμε για ερήμην καταδίκες- η διαδικασία διαβίβασης των εγγράφων προχωρά αυτoμάτα.

Καταλήγουμε δε στο ότι ο εισαγγελέας του δικαστηρίου έκδοσης της απόφασης έχει τον βασικότερο ρόλο στην εφαρμογή. Αυτός θα πρέπει να εκτιμήσει και να διαπιστώσει το πού είναι περισσότερο εδραιωμένη η προσωπική ζωή του καταδικασθέντος, άρα θα διευκολυνθεί η κοινωνική του επανένταξη. Αυτός θα διαβουλευθεί με τις αντίστοιχες αρχές του κράτους εκτέλεσης. Αυτός θα πρέπει να ενημερώσει και να έχει τη γνώμη συγκατάθεσης-συναινέσης, αν αυτός, ο καταδικασθείς, είναι παρών. Αυτός θα διεκπεραιώσει τη διαβίβαση των εγγράφων στο κράτος εκτέλεσης στα στάδια που προηγήθηκαν.

Θεωρώ ότι το βάρος της διαδικασίας που αναλογεί στους συγκεκριμένους δικαστικούς λειτουργούς είναι μεγάλο. Σε συγκεκριμένες περιχές ενδεχομένως οι περιπτώσεις αυτές μπορεί να είναι και πάρα πολλές. Επομένως, όπως τουλάχιστον έχει το θέμα από την πλευρά της χώρας μας, ως χώρα έκδοσης της απόφασης, το περιθώριο που αφήνουμε στον αντίστοιχο εισαγγελέα για να ασχοληθεί με το συγκεκριμένο ζήτημα στην πράξη είναι ιδιαίτερα μεγάλο. Δεν προκύπτει δε από πουθενά ότι υποχρεούται να το κάνει.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ, λοιπόν, ότι θα έπρεπε να αρχίσουμε από το ποινικό δικονομικό ευρωπαϊκό δίκαιο, δηλαδή από τις εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Για παράδειγμα, το *jus loci* πόσο δεσμεύει τον ημεδαπό δικαστή που εφαρμόζει άλλο δίκαιο από τον τόπο εκτέλεσης και πώς τον δεσμεύει; *In bonam partem* ή *in malam partem*; Σε βάρος ή υπέρ; Θα επανέλθω σε αυτό στη δευτερολογία μου.

Τελειώνοντας, όμως, την πρωτολογία μου, θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα να προσαρμόσουμε στη λογική του ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου, αλλά να το κάνουμε με προσεκτική εξέταση, διάλογο και συναίνεση για όλα τα προβλήματα που προκύπτουν.

Με αυτή τη λογική, το να περάσουμε το θέμα στα γρήγορα δεν θα είναι ωφέλιμο ούτε για την εφαρμογή του νόμου ούτε για την αίσθηση ότι η Βουλή εξάντλησε τα όρια βελτίωσης των αποφάσεων και της εναρμόνισής τους, με βάση τι; Τη συνταγματική μας τάξη και τη νομική μας παράδοση. Η όλη διαδικασία έχει επιβαρυνθεί από το κλίμα.

Επί της αρχής είχαμε εκφράσει πολλές επιφυλάξεις στην επιτροπή. Η ΔΗΜΑΡ, όμως, θεωρεί ότι ο νόμος αυτός θα ανοίξει έναν νέο διακρατικό διάλογο, που είναι απαραίτητος για την αποσυμφόρηση των φυλακών και για τη βελτίωση των όρων διαβίωσης όσων παραμένουν στα σωφρονιστικά καταστήματα. Έτσι, λέμε επί της αρχής «να», διότι παρά τον άναρχο τρόπο νομοθέτησης, αποτελεί μια αρχή διαχείρισης του προβλήματος.

Σύντομα, όμως, κύριε Υπουργέ, θα ξαναέρθει στη Βουλή για βελτίωση. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί έτσι αυτός ο νόμος.

Όσον αφορά στις τροπολογίες, ες αύριον τα σπουδαία, με τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο και τους Βουλευτές της ΔΗΜΑΡ να αναπτύσσουν τις σταθερές μας αρχές για το δημόσιο συμφέρον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο μιλάει για την ενσωμάτωση τριών οδηγιών.

Δεν είναι, όμως, το Βήμα της Βουλής η ευκαιρία για να ενσωματώνει κανείς κραυγαλέα ψεύδη.

Ο Πελεκίδης είναι στηριγμένος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Δήμαρχος της Πάτρας και δεν μπορεί να ανεβαίνει Βουλευτής εδώ πάνω και να εκτοξεύει κατηγορία ανθελληνικότητας για τον εκλεγμένο Δήμαρχο της Πάτρας, επειδή έβγαλε πολιτική ανακοίνωση για την απομάκρυνση του νατοϊκού στόλου συνολικά από το λιμάνι της Πάτρας και να γίνεται συζήτηση από λάτρεις του ΝΑΤΟ, με εθνικιστικές κορώνες περί σημαίας τουρκικού και ποιο θα έρθει πιο κοντά και ποιο θα έρθει πιο μακριά.

Ψεύδη για να συνοδεύσουν φιλονατοϊκούς στρατολάτρεις των εισβολών σε τελευταία ανάλυση στην Κύπρο, για να πάνε σε ένα αμεί, μια και ενδιαφερόταν πάρα πολύ ο προλαλήσας περί την ακρίβεια της γλώσσας και περί ελλειμνισθείσης ή μη φρεγάτας. «Τέτοιοι δήμαρχοι υπάρχουν στην Ελλάδα», είπε, γενικεύοντας και η γενίκευση είναι αρχή φασισμού και είναι και όπλο αντικομμουνισμού. «Υπάρχουν απατεώνες και ανθέλληνες σαν τον Πελεκίδη». Αυτοκαταγγέλλεται όποιος μιλάει έτσι και ευτυχώς γλώσσα λανθάνουσα και μη αλήθεια λέγει. Δεν μπορεί να γλιτώσει κανένας από την πραγματικότητα.

Όταν οι πολιτικές θέσεις διαστρεβλώνονται έτσι, μετά δεν μπορεί να μιλά κανένας ούτε για απολυταρχίες ούτε για κατοχές ούτε για τούτα ούτε για εκείνα και να ξεφεύγει από την ουσία των πραγμάτων. Αν «τσούζει» το ότι υπάρχει εκλεγμένος κομμουνιστής δήμαρχος σε λιμάνι σαν την Πάτρα που έχει το δικαίωμα ο πατριώτης λαός να θέλει ή να μην θέλει νατοϊκό στόλο μέσα στο λιμάνι, αυτό είναι μία άλλη ιστορία. Όμως, το ζήτημα είναι πολιτικό και πρέπει κάποια στιγμή το ψέμα να μην έχει απλώς κοντά ποδάρια αλλά κομμένα ποδάρια.

Επί του νομοσχεδίου σάς είχαμε μιλήσει άπειρες φορές. Εγώ πολιτικά θα σταθώ μόνο επί της αρχής. Δεν είχα καμμία διάθεση αυτή τη στιγμή να απαντώ σε προκλήσεις αυτού του είδους, αλλά ειθιστά, μη υπάρχοντος άλλου βήματος αντιπαράθεσης και διαλόγου –γιατί με ορισμένους δεν αξίζει τον κόπο ούτε καν σε διάλογο να υπεισέρχεται– να λες αυτό.

Θα τοποθετηθούμε επί της αρχής και θα σας πούμε ότι θα το καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί περί νομοσχεδίου πρόκειται με τη μορφή της ενσωμάτωσής. Θα το κάνουμε, γιατί προσπαθούμε να μεταφράσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, έτσι όπως έρχεται ειδικά εδώ, σε έναν χώρο στον οποίο τα πάντα προστατεύονται και είναι ένας χώρος αγαθών προθέσεων. Αυτό δεν είναι αληθές. Οι νομικοί προβληματισμοί μπορούν να αναπτυχθούν.

Θα μείνω στο πολιτικό ζήτημα. Η άσκηση, η εφαρμογή του ποινικού δικαίου –και ειδικά στην εκτέλεσή του– είναι ο σκληρός πυρήνας άσκησης κρατικής εξουσίας στη νομοθέτηση, στην εφαρμογή, στην προδιαδικασία, στη διαδικασία και στην εκτέλεση της ποινής. Σε μία Ευρώπη όπου η συνταγματική ενοποίηση δεν επετεύχθη, με λαούς της Ευρώπης να ψηφίζουν «όχι» –από τότε φωνάζει το ΚΚΕ– υπάρχει η διά πλαγίου ομογενοποίησης, έτσι ώστε να επιτευχθεί μία ενοποίηση του ευρωπαϊκού χώρου στο πλαίσιο της καταστολής μηχανισμών φακελώματος, προκειμένου να έχεις μέτρα νομοθετικού χαρακτήρα όπως ο ευρωτρομονόμος, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η αντιρατσιστική απόφαση-πλαίσιο του 2008, η ποινικοποίηση των κομμουνιστικών συμβόλων και της κομμουνιστικής ιδεολογίας, η δημιουργία κατασταλτικών θεσμών όπως είναι σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης η EUROPOL, η EUROJUST, η FRONTEX, ο μηχανισμός φακελώματος SCHENGEN, με διαφοροποιημένες τις εκτελέσεις ακόμα και αυτών των μέτρων και αυτών των θεσμικών οργάνων ανάλογα με την ισχύ των χωρών. Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο που έρχεται με αυτές τις τρεις ενσωματώσεις –και αυτό το είχαμε πει– και πάει πίσω στο πλαίσιο των Συμπερασμάτων του Συμβουλίου του Τάμπερε το 1999 για τη δημιουργία ενιαίου χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, είναι το ενδεχόμενο κάτω απ' αυτές τις ενσωματώσεις στο επίπεδο της άσκησης και της απόλαυσης ανθρωπιστικών μέτρων, στην πραγματικότητα να είναι πολύ μεγαλύτεροι οι κίνδυνοι για την καταπάτηση εννόμων και κατοχυρωμένων ελευθεριών στο πλαίσιο του Ποινικού Δικαίου από την τυχόν ευεργεσία για κάποιον που θα θέλει.

Έχουμε μη εφαρμογή του διπλού αξιοποιούν, το οποίο είναι

θεμελιώδης αξία, πανευρωπαϊκή και παγκόσμια, στο Ποινικό Δίκαιο η οποία διέπει –και οφείλει να το κάνει– κάθε μορφή του δικαίου της έκδοσης. Κάμπτεται. Μόνο για κάμψεις μιλάμε. Μιλάμε για μία εκπληκτική επί της εφαρμογής κάμψη αρχών, οι οποίες είναι πολιτισμικές κατακτήσεις. Μιλάμε για καθιέρωση του υπόπτου σε βαθμό που να υποχωρούν ακόμα και αξίες της αστικής Γαλλικής Επανάστασης. Υπάρχει μία δυνατότητα μ' αυτές τις ενσωματώσεις να υλοποιούνται αποφάσεις σε βάρος υπόπτων.

Υπάρχουν όροι όπως το «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης» που θα κληθούμε να ενσωματώσουμε, όταν θα έρθουμε εδώ στις εφαρμογές διαφορετικών μορφών ποινών, με διαφορετικά δίκαια, με διαφορετική ορολογία. Μην εκπληττόμεθα, η μετάφραση ποινικών όρων δεν είναι πάντοτε αθώα. Κάθε άλλο. Δεν είναι αθώα. Δεν μπορεί, επίσης, κάποιος να ισχυριστεί ότι χάνεται στη μετάφραση, όταν μιλάμε για θεμελιώδεις αξίες και βασικές κατακτήσεις μέσα από την κάμψη της άσκησης εξουσίας διά του ποινικού νόμου.

Η απογυψοποίηση του ποινικού νόμου είναι στην ουσία μία δημοκρατική εξέλιξη σε κάθε μορφή.

Εκτός από αυτό, λοιπόν, εδώ έχουμε και σπάσιμο της έννοιας του Ποινικού Δικαίου σε κομμάτια διά αυτών των τριών ενσωματώσεων, αυτών των ευρωπαϊκών αποφάσεων. Όταν το κομματιάζεις, τότε το ελέγχεις με διαφορετικό πολιτικό τρόπο κάθε φορά στην άσκηση. Σπάει η προδικασία από τη διαδικασία και η διαδικασία από την εκτέλεση. Και βεβαίως θα προκύψουν ανομοιογένειες! Και, βεβαίως, θα προκύψουν διευκολύνσεις για ικανούς! Και, βεβαίως, ο έχων και μη έχων τη δυνατότητα να αποκτήσει δικαστική υπεράσπιση σε μια άλλη χώρα θα έχει εξ' ορισμού διαφορετική μεταχείριση από κάποιον άλλον!

Δόξα τω θεώ, καθίσαμε και στην επιτροπή με τους προλαλήσαντες συναδέλφους και τα είπαμε αυτά, όπως θα τα πούμε αναλυτικά και άρθρο-άρθρο και αύριο. Όμως, η αιτιολογική έκθεση που παίζει με την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος με τις δύο πρώτες αποφάσεις-πλαίσιο, ώστε να εφαρμοστούν καλύτερα τα μέτρα επιτήρησης με την τρίτη απόφαση, είναι μάσκα. Είναι μάσκα βαθύτερων επιδιώξεων, ώστε να διαμορφωθεί μία άσκηση κρατικής εξουσίας με απειλή, με όπλο την ποινική διαδικασία, το ποινικό δίκαιο. Οι αρχές που κάμπτονται είναι κάμψεις που δύσκολα ξανασηκώνουν κεφάλι στον πολιτισμό. Και είναι εύκολο να πει κάποιος για κάποιον ότι θα ήταν καλύτερα να εκτελέσει την ποινή του στην Ελλάδα αντί για τη Ρουμανία. Μιλάμε δε για μια εποχή όπου δίπλα μας, γύρω μας, κάμπτεται ακόμα και η έννοια του Διεθνούς Δικαίου με τη σύμπτυξη συμμαχιών.

Ήμασταν όλοι μάρτυρες στην επιτροπή, όταν ζητήσαμε έναν κατάλογο με τους καταδικασθέντες αλλοδαπούς από χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είδαμε ότι υπάρχει και ένας δυστυχής καταδικασθείς ισοβίτης από τη Γιουγκοσλαβία. Γιουγκοσλαβία, όμως, δεν υπάρχει πια! Είμαστε σε μία περιοχή όπου αλλάζει και η έννοια του κράτους αυτή καθαυτή. Γυρίστε πίσω στην έννοια του κράτους και δείτε πόσα κράτη είχαμε στην Ευρώπη πριν από το 1999 και πόσα κράτη έχουμε σήμερα. Εδώ τσακώνονταν χθες Σέρβοι και Αλβανοί υπό τα όμματα διεθνούς για την αναγνωρισμένη ή μη κρατική υπόσταση του Κοσόβου. Επομένως, αυτή η προσπάθεια ενιαιοποίησης του ευρωπαϊκού χώρου έχει και βαθύτατα ταξικά χαρακτηριστικά, αλλά και βαθύτατα αντιλαϊκά αυτά τα μέτρα.

Και αυτή η ενιαιοποιημένη αντίληψη πειράζει βασικές έννοιες, όταν έρχεστε στην επικαιρότητα. Συγχωρείστε με, αλλά στο σημείο αυτό θα ήθελα να χρησιμοποιήσω κάτι επί της αρχής. Πάμε στην αρχή της εργασίας. Η αρχή, η έννοια της εργασίας είχε καμφθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχει μετατραπεί σε απασχόληση. Και τώρα πηγαίνετε στην «ενιαιοποίηση». Κάθε φορά που θέτει κάποιος –και ειδικά το ΚΚΕ– τέτοια ζητήματα, η απάντηση είναι «μα, δείτε τι συμβαίνει και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες» από τους ευρωλάτρες, από αυτούς που πιστεύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που θέλουν να τη διαχειριστούν, που θέλουν να τη μετατρέψουν σε κάτι που να είναι δικό τους.

Προσέξτε κάτι! Έχετε εδώ στην Ελλάδα τον Υπουργό Παιδείας να μιλάει για κάλυψη των κενών στα σχολεία, αν υπάρχει δυνατότητα, λέει, με «αδάπανη -αδάπανη!- εργασία!» Συζητάμε εδώ

αβρόχοις ποσά ότι μπορούν να καλυφθούν τα κενά με το να πούμε σε συνταξιούχους που δικαιούνται να βγουν σε σύνταξη, «όχι, δεν θα βγεις», γιατί έχω κενά -αδαπάνως!- και θα πάρεις μόρια. Και δεν έχουν σηκωθεί και οι πέτρες! Όχι! Γιατί; Μα, συμβαίνει και στη Γαλλία!

Θέλετε να δείτε την ενιαιοποίηση της αντίληψης; Οι πρωτοδιορισθέντες δάσκαλοι δημοτικού στη Γαλλία, στο Παρίσι –πολύ μεγαλύτερη οικονομία από εμάς, χωρίς τρόικα, χωρίς μνημόνιο, χωρίς τίποτα– είναι απλήρωτοι εδώ και έντεκα μήνες, από την αρχή του χρόνου! Ξέρετε τι τους πρόσφερε –για να δείτε τι πάει να πει ενιαιοποίηση του χώρου σε ιδεολογικό επίπεδο!– η γαλλική κυβέρνηση; Κουπόνια φαγητού έναντι των χρημάτων που δεν τους έχει δώσει από τον Γενάρη! Και αυτά γίνονται στη Γαλλία!

Αυτού του είδους την ενιαιοποίηση θέλουμε και στο Ποινικό Δίκαιο; Αδάπανη εργασία; Η αδάπανη εργασία, αν θέλετε να μιλήσουμε με πολιτισμικούς όρους –για να μην πάω και σε όρους πια του Ποινικού Δικαίου, γιατί εκεί θα αρχίσουμε να τρομάζουμε με την έννοια «Ράιχ» και «Κράτος»– είναι από τις έννοιες τις οποίες ή τις υπερασπίζεσαι ή δεν τις υπερασπίζεσαι.

Δεν μπαίνουμε σε νομικές φόρμουλες τέτοιες που να εμφανίζεται η συναίνεση που δεν υπάρχει. Κάμπτεται η συναίνεση. Κάμπτεται το διπλό αξιόπιστο. Κάμπτεται το ένα, κάμπτεται το άλλο. Από τις πολλές κάμψεις δεν καταλαβαίνετε ότι γονατίζουν οι λαοί; Με αυτήν την έννοια, επί της αρχής δεν μπορεί να το ψηφίσεις.

Εγώ θα σας φέρω ένα παράδειγμα: Υποθεθείσθε ότι δεν γίνεται εδώ δίκη προθέσεων, ή δεν είσαι σε θέση να καταλάβεις τι υποκρύπτεται κάτω από την ενιαιοποίηση του χώρου ασφαλείας, συνεργασίας και δικαιοσύνης. Ενιαιοποιείται η καταστολή. Πού; Γιατί τη χρειάζεσαι; Θα έχεις και τον μαμηπούλα, τον τρόπο εφαρμογής, δημιουργίας νόμων, εφαρμογής νόμων, διαδικασίας, προδικασίας. Για τους λίγους και εκλεκτούς θα είναι και το Ποινικό Δίκαιο στο τέλος-τέλος.

Ποιος είναι ο στόχος εδώ; Λέτε, για παράδειγμα, «μονοπρόσωπα ο εισαγγελέας». Ο εισαγγελέας θα αποφαινεται, ένα μονοπρόσωπο όργανο; Δεν χρήζει βελτιώσεων. Εάν έχρηζε βελτιώσεων θα πηγαίναμε και στο να κάνουμε και δέκα-δεκαπέντε βελτιώσεις. Και δεν μπορεί να είναι φραστικές οι βελτιώσεις. Στο άρθρο 6, στην παράγραφο 2 λέει ότι μονοπρόσωπο όργανο θα αποφασίζει κυριαρχικά, αναφορικά με την αναγνώριση, την απόφαση και την εκτέλεση της ποινής. Δηλαδή, δεν θα μπορούσε να υπάρξει ένα συμβούλιο; Δεν θα ήταν καλύτερα; Αντιληφθείτε, πόση εξουσία θα έχει ένας εισαγγελέας, μονοπρόσωπο. Μα, δεν τα βάζω με τον εισαγγελέα υποκειμενικά, αλλά δείτε έναν να έχει κυριαρχική δυνατότητα να αποφαινεται για την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής. Ένας! Στην καλή του μέρα; Στην κακή του μέρα; Σε ποιο πνεύμα και σε ποια περιρρέουσα ατμόσφαιρα; Πείτε μου!

Θα μπορούσε, λοιπόν, να έρθει αυτό πιο επεξεργασμένο επί της ουσίας. Πρέπει να ρίξεις μια ματιά στο ποιος είναι ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τι επιτυγχάνεται, τι είδους και με ποιον σκοπό. Ενιαιοποίηση του χώρου. Σηκώνει κάποιος τις κορόνες για κυριαρχικά δικαιώματα, συνταγματικές παρεκτροπές, άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων, όταν από τη συμμετοχή και μόνο στο σύνολο των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτά είναι εκχωρηθέντα. Εκ των πραγμάτων είναι εκχωρηθέντα. Δεν μπορεί να επιζητήσει κάποιος, λοιπόν, πλάσροντας τμήματα –ενδεχομένως και θετικών, δεν σας λέω ότι δεν έχει και τα θετικά άρθρα εδώ μέσα για κάποιους ανθρώπους– να τα προβάλλει και πίσω απ' αυτά να κρύβεται η υποταγή σε ένα σύστημα, το οποίο ακόμη και αυτοί που κάποτε θέλησαν την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν το κατανοούν πλέον ως θετικό.

Πάμε να κάνουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση –ακόμα και αυτοί που την αγαπούν– ένα νομοποιημένο κολαστήριο των μη δυναμένων να ζήσουν μέσα σ' αυτή. Το καταψιφίζουμε επί της αρχής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου επιτρέψετε να κάνω χρήση μόνο ενός λεπτού στο ζήτημα της αρχής επί των τροπολογιών. Μιλήσατε για είκοσι βουλευτικές τροπολογίες. Και επειδή ήταν είκοσι βουλευτικές, σας είπαν ότι και οι περισσότερες από αυτές ήταν για τους μικροο-

μολογιούχους, ζήτημα μεγάλο και μείζον, μιλήσατε για τις τέσσερις υπουργικές τροπολογίες που τις φέρνετε -και στην πραγματικότητα είναι «άνθρακες ο θησαυρός»- για τα δάνεια. Στα δάνεια φέρνετε πέντε τροπολογίες. Φέρνετε τα δάνεια μέσα και τα φέρνετε πώς; Βάζοντας την τράπεζα -όχι τα ιδιωτικά, μόνο τα επιχειρηματικά- κριτή. Δηλαδή νομοθετείτε υπέρ των τραπεζών. Τα δάνεια, οι τράπεζες τα αποφασίζουν. Αυτό κάνετε. Οι τράπεζες έχουν τη βασική κριτική θέση για το πώς θα αντιμετωπιστούν τα δάνεια.

Μιλήσατε για τις τροπολογίες των Βουλευτών. Σας καταθέσαμε μια τροπολογία ολόκληρη η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος για την ουσιαστική και πραγματική ανακούφιση σε όλα τα επίπεδα, από τις πιστωτικές κάρτες και τα δάνεια μέχρι τους αυτοαπασχολούμενους και τα μικρομάγαζα που δεν περιλαμβάνονται στις ρυθμίσεις σας. Ξέρετε ότι είχαμε συμφωνήσει για να δώσετε αυτά που πρέπει να δώσετε στους ανθρώπους των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων και έρχεστε σήμερα εδώ και το εμφανίζετε κουτσουρεμένο με βάση αυτές τις αδόλιγες προσφορές και σε αυτόν τον τομέα.

Επομένως δεν είναι ο αριθμός των τροπολογιών. Είναι ποιες κάνετε δεκτές και ποιες όχι. Κάνετε δεκτές μόνο τις δικές σας. Ας είχατε το κουράγιο να έρθετε εδώ να μας πείτε για τα μέτρα ανακούφισης που προτείνει το ΚΚΕ. Θα τα πούμε αναλυτικά και αύριο. Θα τα πει και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος. Όμως, την πρόταση τη δική μας για την ανακούφιση οφειλότε να τη φέρετε μόνο και μόνο, για να μπορείτε να απαντήσετε στο εάν η δική μας η πρόταση ανακουφίζει και ποιες μάζες και ποιους ανθρώπους ανακουφίζει και εάν η δική σας πρόταση ανακουφίζει ποιους και για ποιους λόγους.

Εάν θέλετε να αναμετρηθούμε πολιτικά, να την κάνετε δεκτή. Να τη φέρετε προς συζήτηση και να απαντήσετε στις προτάσεις του ΚΚΕ για το πώς πρέπει να γίνει η μείωση στα δάνεια, τι πρέπει να περικοπεί, εάν θα είναι 1,5% το επιτόκιο. Να έρθετε να τα κουβεντιάσετε αυτά.

Μένουμε πολλές φορές στη διαδικασία. Λέμε ότι είναι μεγάλες στον αριθμό, ότι είναι έτσι, ότι είναι αλλιώς, για να προχωρήσουμε στην έλλειψη ουσίας και πολιτικής τοποθέτησης. Δεν είναι ζήτημα αυθαιρεσίας. Είναι ζήτημα πολιτικών επιλογών.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, επί της αρχής το νομοσχέδιο και την ενσωμάτωση των τριών θέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Κανέλλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω ότι κατόπιν συνεννοήσεως με τον κύριο Υπουργό θα υπάρξει και τρίτη συνεδρίαση την Πέμπτη το πρωί. Θα δούμε, βέβαια, πώς θα εξελιχθεί η συζήτηση.

Κλείνουμε με την ειδική αγορήτρια των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Ραχήλ Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Μελετώντας το παρόν νομοσχέδιο, παρατηρούμε ότι οι δύο πρώτες αποφάσεις-πλαίσιο του νομοθετήματος θα έπρεπε να είχαν κυρωθεί από το Δεκέμβριο του 2011 και η τρίτη από τον Δεκέμβριο του 2012. Τρία χρόνια μετά έρχεστε να κυρώσετε τις οδηγίες αυτές, παραδεχόμενοι στην ουσία ότι είστε ανίκανοι να ανταποκριθείτε στην κύρωση για τρία ολόκληρα χρόνια.

Τα ερωτήματα γι' αυτήν την αργοπορία είναι γιατί συντελέστηκε και με ευθύνη ποιων. Μήπως γιατί η επικοινωνιακή πολιτική της συγκυβέρνησης υπερισχύει της υποχρέωσής της για την απονομή της δικαιοσύνης; Μήπως η ευθύνη βαρύνει τους Υπουργούς των κομμάτων που κυβερνούσαν από το 1975 μέχρι σήμερα, δηλαδή των ίδιων κομμάτων που σήμερα συγκυβερνούν;

Τα κόμματα της συγκυβέρνησης έχουν ευθύνη, γιατί καταθέτουν ένα κακογραμμένο νομοσχέδιο που δεν σέβεται τη νομική ορολογία. Ο χρόνος που προβλεπόταν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τρία επιπλέον χρόνια δεν ήταν αρκετά, για να κάνετε μία απλή ενσωμάτωση. Έχοντας στο μυαλό μας αυτό το δεδομένο, πώς θα μπορούσε οποιοσδήποτε να πιστέψει ότι η τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια θα είναι τεκμηριωμένη και ουσιαστική για τον πολίτη που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, όχι γιατί δεν θέλει, αλλά γιατί η ανούσια πολιτική σας του στερεί τη δυνατότητα;

Στην τροπολογία, βέβαια, θα αναφερθούμε εκτενώς στην αυριανή τοποθέτηση. Πάντως, μας κάνει εντύπωση το γεγονός ότι δεν είχατε το σθένος να εισάγετε το θέμα των κόκκινων δανείων στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου.

Επί του παρόντος, για τη συζήτηση επί της αρχής του νομοθετήματος θα θέλαμε να σας συγχαρούμε, γιατί τηρήσατε τη διαδικασία της διαβούλευσης. Για μία εβδομάδα, βέβαια. Ένα απόλυτα εξειδικευμένο νομοσχέδιο που ρυθμίζει λεπτά ζητήματα στέρησης της ελευθερίας και ακουμπά ευαίσθητα θέματα Συνταγματικού Δικαίου λαμβάνει χρόνο διαβούλευσης από τις 15 μέχρι τις 22 Σεπτεμβρίου. Δεν είναι ανάγκη να γελοιοποιείτε τη διαδικασία, μόνο και μόνο επειδή δεν σας αρέσει ο έλεγχος της δημοκρατίας.

Γνωρίζουμε ότι η Κυβέρνησή σας χλευάζει το Κοινοβούλιο και περιφρονεί τη δικαιοσύνη. Με τροπολογία απαλλάξατε τις διοικήσεις της «ΛΑΡΚΟ» από τις ποινικές ευθύνες, όταν κατέθεσαν μηνυτήρια αναφορά στον Άρειο Πάγο.

Με τροπολογία κυρώσατε το πόρισμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το σκάνδαλο του «ΑΘΗΝΑ 1997», την κάνετε βουλευτική, για να συμπαρασύρετε και τους «αδιάβαστους» Βουλευτές και μετά έτρεχαν, για να μαζεύουν τις υπογραφές τους.

Με τροπολογία χάρισατε εκατομμύρια από βεβαιωμένα πρόστιμα και οφειλές των επιχειρηματιών φίλων του Πρωθυπουργού σας και μειώσατε τη φορολογία τους, αναγνωρίζοντας συναλλαγές τους με υπεράκτιες εταιρείες των ομίλων τους.

Με τροπολογία απαλλάξατε τους τραπεζίτες από τις ευθύνες για τα θαλασσοδάνεια των κομμάτων. Με τροπολογία ολοκλήρωσατε τα υποβρύχια, τα οποία γέρνουν.

Η πολιτική σας δημιουργεί φτώχεια και δυστυχία σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής των πολιτών. Ανθρωπιστικά αποδειχθήκατε ανάλητοι, αφού αδιαφορείτε για τους ανθρώπους και σας απασχολούν μόνο τα νούμερα.

Ζευγάρι αυτή τη στιγμή σε χωριό της δυτικής Αχαΐας ζει σε τσίγκους και έχει δύο ανήλικα παιδιά, τεσσάρων και πέντε ετών. Οικονομικές πολιτών ζουν σε αυτοκίνητα μαζί με τα ανήλικα παιδιά τους.

Οικονομικά αποδειχθήκατε ένα τεράστιο λάθος. Το παραδέχτηκε και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο με το δημοσιονομικό πολλαπλασιαστή, αλλά και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τη λάθος συνταγή για την Ελλάδα. Κοινωνικά δημιουργήσατε κολαστήρια ανθρώπων με τα κέντρα κράτησης. Άνθρωποι στοιβάζονται. Αλλοδαποί, χρήστες ναρκωτικών και όσοι βέβαια δεν ταιριάζουν στην εικόνα της καλής κοινωνίας αντιμετωπίζονται ως ανένιχτοι. Άνθρωποι που θα έπρεπε να λαμβάνουν ιατρικές φροντίδες, λαμβάνουν την «περιποίηση» των ΜΑΤ. Δείτε την κατάσταση των κέντρων κράτησης, των κρατητηρίων, των αστυνομικών τμημάτων, των φυλακών της χώρας.

Μην ισχυριστείτε ότι φέρατε το συγκεκριμένο νομοθέτημα για να αποσυμφωρίσετε τις φυλακές, γιατί δεν θα σας πιστέψουμε. Γνωρίζουμε ότι τέτοιες μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Δεν έχετε ιδέα από σωφρονιστική πολιτική και αυτό αποδεικνύεται από την προσήλωσή σας στην τιμωρία και όχι στην πρόληψη. Μόνο στις πράξεις εντυπωσιασμού έχετε έφεση. Γι' αυτό ακούμε δακρύβρεχτες εισηγήσεις κάθε φορά που υποτίθεται ότι ρυθμίζετε θέματα ελάφρυνσης της κοινωνίας, από τις επιπτώσεις βέβαια της πολιτικής που εσείς εφαρμόζετε. Αύριο θα μας πείτε ότι η φιλελεύθελη Κυβέρνησή σας νοιάζεται για τον μικρομεσαίο επιχειρηματία και ρυθμίζει το δάνειό του, αφού πρώτα του αφαιρέσει βέβαια τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του με τη βλακώδη επιλογή της πολιτικής εσωτερικής υποτίμησης σε συνθήκες ανοιχτής οικονομίας.

Βέβαια έχετε έφεση και στη μορφοποίηση του νομικού πλαισίου της χώρας για την εξυπηρέτηση των πολιτικών σας φίλων. Σας θυμίζουμε την κατάργηση της περίπτωσης δ' του άρθρου 263Α του Ποινικού Κώδικα. Όπως αναφέρει και η ιστοσελίδα «Το κουτί της Πανδώρας», η ευθύνη για την κατάργηση του συγκεκριμένου άρθρου βαρύνει τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Χαράλαμπα Αθανασίου, ο οποίος αφού πρόλαβε να αμνηστεύσει στελέχη μεγάλων εταιρειών ή οργανισμών, τα οποία έχουν καταδικαστεί ή κατηγορούνται για σοβαρά κακούργημα, έσπευσε να δηλώσει ότι το άρθρο καταργήθηκε εκ παραδρομής και να το

επαναφέρει με εκπρόθεσμη τροπολογία στο μεσοπρόθεσμο.

Και συνεχίζει: «Η πρωτοφανής αυτή απόφαση του Χαράλαμ-που Αθανασίου ήταν μάννα εξ ουρανού για τους απανταχού διε-φθαρμένους και διαπλεκόμενους, πολλοί εκ των οποίων -τουλάχιστον όσοι έχουν διαπράξει αδικήματα πριν τις 7 Απριλίου 2014, όταν ο σχετικός νόμος δημοσιεύθηκε στο Φύλλο Εφημερί-δας της Κυβέρνησης- θα αποφυλακιστούν, εφόσον είναι προφυ-λακισμένοι και άλλοι δεν θα χρειαστεί να αντιμετωπίσουν τη δικαιοσύνη, λόγω εξάλειψης του αξιόποινου της όποιας πράξης τους, αφού η κατάργηση ενός αδικήματος, με βάση το Ποινικό Δίκαιο, συνιστά αυτομάτως την αρχειοθέτηση όλων των σχετιζό-μενων με αυτό ποινικών υποθέσεων».

Σας καταθέτω για τα Πρακτικά το δημοσίευμα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενο-γραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αφού, λοιπόν, αμνηστεύσατε καταδικασθέντες και κατηγορού-μενους σοβαρών κακουργηματικών πράξεων διασπάθισης δημο-σίου χρήματος, επαναφέρατε το άρθρο του Ποινικού Κώδικα.

Μήπως όμως μέσα σε αυτούς, κύριε Υπουργέ, παραγράφηκαν αδικήματα, όπως αυτό του Γραμματέα της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπαμυμίκου για την υπόθεση της ΜΚΟ των 2,5 εκατομμυρίων ευρώ με τα πλαστά τιμολόγια, που βρισκόταν ή βρίσκεται –δεν γνωρίζουμε- σε εισαγγελική έρευνα; Μήπως με αυτή σας την ενέργεια οδηγείται στο αρχείο την υπόθεση του Υπουργού Εσω-τερικών κ. Μιχελάκη, σχετικά με την κατηγορία δωροδοκίας από τον Αναστάσιο Πάλλη, που βρίσκεται στα συρτάρια της Βουλής;

Φαίνεται ότι είστε πολύ απασχολημένοι με τις ανωτέρω ενέρ-γειες, γι' αυτό δεν βρίσκετε χρόνο να κυρώσετε τις ευρωπαϊκές οδηγίες στην ώρα τους και όταν τις φέρνετε να το κάνετε με τον ορθό τρόπο.

Γι' αυτό, λοιπόν, σας ζητούμε να αποσύρετε το νομοσχέδιο και να υλοποιήσετε την κύρωση με την πρέπουσα σοβαρότητα, δί-νοντας στους Βουλευτές τη δυνατότητα να μπορούμε να το ψη-φίσουμε. Δεν είναι δυνατόν να μας ζητάτε να συμφωνήσουμε με την προχειρότητα και τις μεθοδεύσεις σας. Η δικαιοσύνη είναι ένας από τους τρεις πυλώνες της κρατικής υπόστασης. Μην την αντιμετωπίζετε με την απρέπεια την οποία καταμαρτυρεί το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των συνάδελφων αγορητών, με πρώτο τον κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Έχετε τον λόγο, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της αρχής ψηφίζω το σχέδιο νόμου.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις, που εκ πρώτης όψεως, φαίνεται ότι αφορούν τις τροπολογίες. Απλώς, οι τροπολογίες μου δίνουν την αφορμή να επισημάνω ορισμένα πράγματα, τα οποία πρέπει να τα έχουμε υπ' όψιν μας.

Επειδή είναι η φύση των τροπολογιών εκείνη που αφορά τη ρύθμιση των χρεών των μικρών επιχειρήσεων, καθώς επίσης και το ζήτημα της εκτέλεσης των αποφάσεων για τους δικαστικούς και τους ένστολους που άπτονται σημαντικών πτυχών του τρό-που λειτουργίας και της Βουλής και του κράτους, γι' αυτόν τον λόγο -και προσπαθώντας τις επόμενες μέρες να διορθώσουμε κάτι προς αυτήν την κατεύθυνση- επιτρέψτε μου να κάνω αυτές τις δύο παρατηρήσεις. Δεν είμαι, δηλαδή, εκτός ημερησίας δια-τάξεως, απλώς είμαι μέσα στο πνεύμα γενικότερα του σχεδίου νόμου.

Κύριε Υπουργέ, ορθότατα έρχεται η ρύθμιση για τα χρέη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, την οποία και θα υπερψηφίσω. Κανείς δεν είναι τέλειος, βέβαια, καθώς και κανένα θεσμικό δη-μιούργημα, ιδίως τη σημερινή εποχή. Έχω, όμως, ένα ερώτημα το οποίο εσείς το ξέρετε καλά και δεν έχετε καμμία ευθύνη, γιατί είναι γνωστό ότι το έχετε αποδεχτεί εδώ και έναν χρόνο.

Πριν ένα χρόνο, τέτοιες μέρες, ήταν η εκδήλωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, όπου με την παρουσία σας συζητή-

σαμε το μεγάλο ζήτημα της κατάργησης αυτής της επείσχυτης ρύθμισης του 2011, του ν. 3943, το άρθρο 3 παράγραφος 1, το οποίο καθιστά ποινικώς κολάσιμη τη συμπεριφορά που συνίστα-ται στην αδυναμία οποιουδήποτε να αποπληρώσει χρέος προς το δημόσιο και τα δορυφορικά του νομικά πρόσωπα, ανεξάρτητα από το αν έχει υπαιτιότητα προς τούτο.

Είχαμε πει -και το επαναλαμβάνω- ότι αυτή η διάταξη που κα-θερώνει αντικειμενική ποινική ευθύνη δεν έχει καμμία σχέση με το κράτος δικαίου. Ψηφίστηκε την εποχή εκείνη, όπως ψηφί-στηκε, με την αντίδραση όλης της Βουλής. Ήταν έργο Παπαν-δρέου-Παπακωνσταντίνου και αυτή η διάταξη. Όμως, είχαμε δεσμευθεί -και όχι ότι δεν γνωρίζει το Υπουργείο Οικονομικών να φτιάχνει ρυθμίσεις, αλλά η ρύθμιση αυτή έχει δοθεί εδώ και κάμ-ποσο καιρό για να διευκολύνουμε τα πράγματα- και ουδέποτε αυτή η ρύθμιση ήλθε προς ψήφιση στη Βουλή, μολονότι υπάρχει η δέσμευση και του Υπουργείου Οικονομικών. Σας θυμίζω τη δέ-σμευση του Υφυπουργού Οικονομικών κατά την ομιλία του στον ΣΕΒ.

Τι συμβαίνει και δεν έρχεται; Δεν είναι τώρα ευκαιρία; Ούτως ή άλλως εκπρόθεσμη είναι και η άλλη. Θα είχε κανείς συνάδελ-φος αντίρρηση -αφού εκπρόθεσμες είναι και οι υπόλοιπες- να έλθει εκπρόθεσμη αυτή η τροπολογία να καταργήσουμε αυτήν τη μεσαιωνική διάταξη, η οποία έχει πραγματικά καταρρακώσει το κύρος της ελληνικής πολιτείας και δίνει την εικόνα στους αν-θρώπους ότι δεν σκεφτόμαστε ούτε καν με τη λογική που σκε-φτόταν ο ποινικός νομοθέτης, μιλώντας την εποχή εκείνη για την κλοπή χρήσεως και την υπεξαίρεση χρήσεως, δηλαδή το δί-δαγμα του Γιάννη Αγιάννη;

Μαθαίνω δε -και ελπίζω να μην είναι αλήθεια- ότι ο λόγος για τον οποίο καθυστερεί αυτή η κατάργηση είναι γιατί και το ζήτημα αυτό ετέθη υπό την έγκριση της τριόικας. Θέλω να θυμίσω ότι η τριόικα είναι κατά τα 2/3 ευρωπαϊκό όργανο, το οποίο αν δεν ξέρει να σέβεται το ελληνικό Σύνταγμα, οφείλει να σέβεται το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Και κατά το Ευρωπαϊκό Δίκαιο δεν υπάρχει καμμία αρμοδιότητα οιοδήποτε ευρωπαϊκού οργάνου που να επιβάλλει ποινικές ρυθμίσεις σε ζητήματα που άπτονται τη συμ-περιφορά των Ελλήνων πολιτών, εκτός αν αφορά θέματα τα οποία σχετίζονται με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο αυτό τούτο και ως κύ-ρωση νοείται κατ' εξαίρεση από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο η ποινική κύρωση.

Όπως τότε μήπκε -διότι αυτή ήταν η νοοτροπία του κ. Παπαν-δρέου και του κ. Παπακωνσταντίνου και όχι ότι μας επεβλήθη- έτσι πρέπει να φύγει. Δεν έχει καμμία δουλειά η τριόικα, κι ελπίζω να μην είναι ακριβές ότι ρωτήθηκε γι' αυτό το θέμα. Γιατί δεν είναι νοητό να ερωτάται για κάτι τέτοιο. Επαναλαμβάνω δεν έχει καμμία δουλειά!

Κύριε Υπουργέ, είναι ευκαιρία, συνεννοηθείτε με το Υπουργείο Οικονομικών. Την έχετε τη ρύθμιση. Είναι ευκαιρία και θα είναι καλό για όλους και για την ίδια την Κυβέρνηση. Ας έλθει, να την αποδεχτούμε. Φαντάζομαι κανείς συνάδελφος δεν έχει αντίρ-ρηση εδώ. Ας έλθει ως εκπρόθεσμη, την τελευταία στιγμή η τρο-πολογία αυτή.

Το δεύτερο ζήτημα το οποίο ήθελα να θίξω άπεται της τρο-πολογίας που αφορά τα ζητήματα της εκτέλεσης των αποφά-σεων για τους ένστολους και για τους δικαστές. Ζούμε αυτήν την εποχή που ζούμε και ξέρουμε ότι υπάρχει μεγάλη δημοσιονομική δυσχέρεια. Δεν είναι κανείς ευτυχής, γιατί βλέπει να εκτελούνται εν μέρει δικαστικές αποφάσεις, αλλά εν πάση περιπτώσει αυτή είναι η πραγματικότητα. Οφείλουμε να τη σεβαστούμε, μολονότι μέσα μου ξέρω ότι πρώτα εσείς ο ίδιος, ως παλιός δικαστής, ο οποίος φέρετε πάντοτε μέσα σας αυτήν τη νοοτροπία, δεν είστε ιδιαίτερα ευτυχής για τον τρόπο με τον οποίο εκτελούνται αυτές οι αποφάσεις. Εν πάση περιπτώσει, το αντιλαμβανόμαστε.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω το εξής: Είναι μια με-γάλη ευκαιρία -ευτυχώς δεν ακούστηκε από τότε μέχρι σήμερα- να επαναφέρετε προς τους συναδέλφους σας Υπουργούς και ιδίως προς τον Υπουργό Οικονομικών το ζήτημα του σεβασμού της δικαιοσύνης και της οριοθέτησης των σχέσεων μεταξύ των τριών εξουσιών, της νομοθετικής, της εκτελεστικής και της δικα-στικής.

Το λέω αυτό γιατί όταν εκδόθηκαν αυτές οι αποφάσεις και

ιδίως η απόφαση για τους ένστολους, ακούστηκε αυτή η απίστευτη φράση του Υπουργού Οικονομικών κ. Χαρδούβελι ότι τα δικαστήρια δεν ασκούν δημοσιονομική πολιτική. Ότι εφαρμόζουν το δίκαιο αλλά δεν ασκούν δημοσιονομική πολιτική.

Τι να πω για μια τέτοια φράση, όταν ο Υπουργός Οικονομικών λέει τι στη δικαιοσύνη; «Ξέρετε, όταν καλείσθε να κρίνετε ένα νομοθέτημα από πλευράς συνταγματικότητας, όταν καλείσθε δηλαδή να κρίνετε εάν και κατά πόσο ένα νομοθέτημα σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, όπως τα καθορίζουν το Σύνταγμα και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, πρέπει να κάνετε την εξής διάκριση: Εάν έχει οικονομικό κόστος αυτή η αντισυνταγματικότητα, ξεχάστε τη, δεν έχετε αρμοδιότητα να το πείτε. Αν δεν έχει κόστος, πείτε το»! Η νοοτροπία αυτή περίπου μας λέει ότι ο σεβασμός του Συντάγματος τελεί υπό την αίρεση του δημοσιονομικού κόστους!

Κύριε Υπουργέ, σας διαβεβαιώνω ότι είναι επικίνδυνες αυτές οι νοοτροπίες. Θέλω να πιστεύω ότι ο κ. Χαρδούβελις το είπε αυτό εκ παραδρομής. Και μάλλον εκ παραδρομής θα το είπε, γιατί ευτυχώς δεν τον είδα να το επαναλαμβάνει. Αλλά νομίζω πως δεν μπορεί και δεν πρέπει να επανέλθει το θέμα αυτό ούτε μέσα σ' αυτή την Αίθουσα, ούτε ως μήνυμα προς τη δικαιοσύνη.

Σας φαντάζομαι πραγματικά να είστε στην έδρα του δικαστηρίου και να ακούγατε μία τέτοια δήλωση. Δεν μπορείτε να αντιδράσετε αυτή τη στιγμή και το αντιλαμβάνομαι πλήρως. Όμως οφείλετε να πείτε ότι σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς, αυτού του είδους η νοοτροπία, ακόμα και εκ παραδρομής, πραγματικά δημιουργεί σημαντικά θεσμικά προβλήματα τα οποία πρέπει να αποφεύγουμε. Δεν μπορεί να προσθέσουμε στην κοινωνική κρίση και ζητήματα που αφορούν τον σεβασμό της δημοκρατίας.

Αν το έκανα με τόση καθυστέρηση, είναι γιατί δεν μου δόθηκε ποτέ η ευκαιρία στη Βουλή να θίξω αυτό το θέμα. Είναι η πρώτη φορά που μου δίνεται αυτή η ευκαιρία εν όψει της τροπολογίας και γι' αυτό το κάνω, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε ότι το κάνω ακριβώς επειδή είστε εσείς απέναντί. Ξέρω τη νοοτροπία σας, ξέρω πολύ καλά τις δικές σας αντιδράσεις. Επειδή οι Υπουργοί είναι ίσοι μεταξύ τους, καθένας στις αρμοδιότητές του, όταν έχετε τέτοια συμπτώματα, πέρα από τον Πρωθυπουργό ο οποίος δίνει τον αγώνα και δεν μπορεί να είναι πίσω από τον καθένα, έχετε και τη δυνατότητα να το κάνετε ως αρμόδιος Υπουργός, λέγοντας στους συναδέλφους σας τι είναι εκείνο το οποίο πρέπει να σέβονται. Δηλαδή το δίκαιο, αλλά ταυτοχρόνως και τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Παυλόπουλε.

Ο κ. Σταύρος Κοντονής έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δράττομαι της ευκαιρίας της συζητήσεως σήμερα ενός σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης για να αναφερθώ στα όσα απίθανα έχουν συμβεί τις τελευταίες μέρες στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών. Εξελέγη παμψηφεί ένας εξαιρετός εισαγγελικός λειτουργός, ο κ. Παναγιώτης Καραγιάννης και -ω του θαύματος- μέσα σε μερικές μέρες οδηγείται σε παραίτηση από τη θέση του προϊσταμένου της Εισαγγελίας του Εφετείου Αθηνών.

Επειδή θρυλούνται διάφορα και επειδή αυτά τα οποία λέγονται είναι πάρα πολύ σοβαρά, θέτουμε σήμερα υπ' όψιν της Εθνικής Αντιπροσωπείας το αυτονόητο. Πρώτον, λέμε προς πάσα κατεύθυνση πρώτα και κύρια ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παρακολουθεί στενά αυτή την υπόθεση. Δεύτερον, λέμε κάτω τα χέρια από την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, κάτω τα χέρια από το αυτοδιοίκητο, διότι αυτά που γίνονται, παραιτήσεις, ανακλήσεις παραιτήσεων κ.ο.κ., τα εμπόδια σ' αυτήν την ανάκληση της παραίτησης, είναι πράγματα τα οποία πλήττουν τον πυρήνα αυτού που λέμε «διάκριση των εξουσιών».

Σας λέμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης σήμερα -και το τονίζουμε- ότι επειδή οι προσπάθειες της Κυβέρνησης χειραγώγησης της δικαιοσύνης αυτά τα δυόμισι χρόνια ήταν και πολλές και σοβαρές, κάτω τα χέρια από το αυτοδιοίκητο. Κάτω τα χέρια από το αυτοδιοίκητο! Και ελπίζω να πάρουμε μια απάν-

τηση, η οποία δεν θα συνδυάζεται με την προαγωγή του συγκεκριμένου εισαγγελικού λειτουργού.

Σας υπενθυμίζω -και σας το λέω εκ των προτέρων- ότι και άλλοι προϊστάμενοι της Εισαγγελίας Εφετών είχαν προαχθεί σε αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου, αλλά άσκησαν τα καθήκοντά τους κανονικά στη θέση του προϊσταμένου της Εισαγγελίας του Εφετείου Αθηνών που είχαν εκλεγεί. Ελπίζω να πάρω μία απάντηση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Και Πρόεδροι Εφετών. Είμαι σύμφωνος μαζί σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Χαίρομαι κύριε Υπουργέ. Χαίρομαι ιδιαίτερα που το ακούω. Ελπίζω αυτή σας την άποψη να την ακούνε διάφοροι κύκλοι σήμερα, διότι θρυλείται ότι και σε αυτό το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει εμπλοκή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι θα πει «θρυλείται»;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Εμείς δεν υιοθετούμε τα θρυλούμενα. Τα θέτουμε υπ' όψιν και χαιρόμαστε ιδιαίτερα για την τοποθέτησή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς για άλλη μια φορά ένα πολύ κρίσιμο νομοσχέδιο και σοβαρό...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ποια είναι η τοποθέτηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Γιατί διακόπτετε κύριε Πρόεδρε; Μετά, σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, αλλά ποια είναι η τοποθέτηση;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Του Υπουργού;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μα, γιατί διακόπτετε τώρα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Δεν την ακούσατε; Εγώ είμαι πιο κοντά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όταν θα πάρει το λόγο ο κύριος Υπουργός, θα τοποθετηθεί.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό λένε όλοι οι υπόλοιποι ότι την άκουσαν. Εγώ δεν την άκουσα!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Εγώ την άκουσα, κύριε Κακλαμάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεχίστε, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι δυστυχώς ένα πάρα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο και ένα πάρα πολύ κρίσιμο νομοσχέδιο έρχεται σήμερα να συζητηθεί, έχοντας ήδη το Υπουργείο Δικαιοσύνης ναρκοθετήσει τη διαδικασία διαλόγου.

Αυτό το οποίο έγινε στην επιτροπή, να κατατεθεί Παρασκευή βράδυ και Δευτέρα πρωί να συζητηθεί, είναι ο ορισμός της φαλκίδευσης της συζήτησης και του κοινοβουλευτικού διαλόγου. Δεν σας περιποιεί τιμή, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης να γινόσαστε εσείς το όχημα του κ. Δένδια για τις οποιεσδήποτε φιλοδοξίες είχε ή έχει ή καλλιεργεί. Το θεωρούμε απαράδεκτο. Είναι η πρώτη φορά τα δυόμισι αυτά χρόνια που συμβαίνει αυτό που έγινε και σε τελευταία ανάλυση το λέμε γιατί αυτό είναι εις βάρος του ίδιου του κοινοβουλευτικού διαλόγου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σωστή η λογική του νομοσχεδίου που το διαπερνά, προβληματική η εφαρμογή και οι ρυθμίσεις που προβλέπονται.

Θα ήθελα να πω κατ' αρχάς ότι η αιτιολογική έκθεση στη δεύτερη σελίδα αναφέρει ως αιτία αυτού του νομοθετήματος το γεγονός ότι με αυτόν τον τρόπο, με αυτές τις ρυθμίσεις, επιτυγχάνεται και εμπεδώνεται η κοινωνική επανένταξη πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν καταδικαστεί. Αυτό γίνεται; Αυτό συμβαίνει; Ή εδω έχουμε πάλι ψευδεπίγραφους τίτλους;

Στην ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε κάτι άλλο. Με αυτό το νομοσχέδιο επιδιώκεται κάτι άλλο: Η αποφόρτιση ορισμένων φυλακών, συγκεκριμένων, προηγμένων -από οικονομική άποψη- κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν ενδιαφέρει η κοινωνική επανένταξη, αλλά η αποφόρτιση των φυλακών των ισχυρών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πείτε μου, ξέρετε εσείς να υπάρχουν σωρεία καταδικασθέντων Γάλλων ή Άγγλων ή Γερμανών στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, στην Ελλάδα; Αυτό,

λοιπόν, είναι η στόχευση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Γι' αυτό σας λέμε ότι διαπερνάται από μία υπερχειλή ταξικότητα σχετικά με αυτό που πράγματι συμβαίνει σε προηγμένες οικονομικά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και κάνει και ακόμα κάτι χειρότερο. Κατηγοριοποιεί και τις ίδιες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε οικονομικά ισχυρές και οικονομικά αδύνατες, από όπου προέρχεται και ο κύριος όγκος των μεταναστών προς τα προηγμένα κράτη της Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο.

Θα θέλαμε να τονίσουμε επί της αρχής σήμερα ότι είναι απολύτως προσβλητικό για το νομικό μας πολιτισμό να αποκλείεται στην ουσία η συγκατάθεση του καταδικασθέντος πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτόν τον κύκλο δραστηριοτήτων, ο οποίος διαλαμβάνεται στο νομοσχέδιο.

Είναι ποτέ δυνατόν για το πού θα εκτίσει την ποινή του στην ουσία να αποκλείεται η συναίνεσή του; Διότι αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2 –α', β', γ'- αποκλείουν, κύριε Υπουργέ -και να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας- τη συναίνεση του οποιοδήποτε καταδικασθέντος.

Και επειδή μιλάω για το άρθρο 6, θέλω να σας διαβάσω, κύριοι συνάδελφοι, την παράγραφο γ' του άρθρου 2. Ακούστε την: «Η συναίνεση του καταδικασθέντος δεν απαιτείται αν η απόφαση με το πιστοποιητικό διαβιβάζεται: γ) σε οποιοδήποτε κράτος μέλος πέραν του κράτους που αναφέρεται στα στοιχεία α), β)» που είναι της εθνικότητας του καταδικασθέντα -προσέξτε- «στο οποίο ο καταδικασθείς έχει διαφύγει ή επιστρέψει με άλλο τρόπο λόγω εκκρεμής ποινικής διαδικασίας σε βάρος του στην Ελλάδα ή μετά την καταδική του στην Ελλάδα».

Αν καταλάβατε τι θέλει να πει αυτή η διάταξη, να μου το πείτε και εμένα. Εάν καταλάβατε, κύριε Γεωργιάδη, που είστε και φιλόλογος, τι λέει αυτό εδώ το πράγμα, εγώ πολύ θα ήθελα να το ακούσω. Και επειδή όλοι εδώ έχουμε τελειώσει τουλάχιστον το λύκειο, μπορούμε να καταλαβαίνουμε τα νομοθετήματα.

Ε, λοιπόν, σας λέω ότι είναι ακατανόητο. Σας το είπαν, κύριε Υπουργέ και άλλοι εισηγητές και στην επιτροπή -γιατί διάβασα τα Πρακτικά- και παρά ταύτα δεν κάνετε καμμία νομοτεχνική βελτίωση αυτού του ακατανόητου άρθρου, αυτής της ακατανόητου παραγράφου.

Το τελευταίο που ήθελα να πω, κυρίες και κύριοι, είναι ότι διαλαμβάνεται στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου στην ουσία και η άρση του διπλού αξιόποινου. Το διπλό αξιόποινο είναι κάτι το οποίο εγγράφεται θετικά στον ευρωπαϊκό νομικό πολιτισμό, πλην όμως με μια σειρά νομοθετημάτων, όπως ήταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και άλλα. Αυτό που θεωρείται ως κατάκτηση του νομικού πολιτισμού περιορίζεται.

Εμείς δεν θα σας πούμε, κύριε Υπουργέ ότι θα εκδοθούν αντιφατικές αποφάσεις, διότι έχετε προβλέψει και έχετε αντιγράψει κατά κυριολεξία το άρθρο 10 του ν. 3251 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και ως εκ τούτου δεν τίθεται τέτοιο θέμα. Όμως, να έρχεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης και να θέτει αυτό το ζήτημα, δηλαδή την άρση του διπλού αξιόποινου, που είναι κατάκτηση όλης της Ευρώπης, αυτό εμείς το θεωρούμε απαράδεκτο.

Γι' αυτό και στην επιτροπή τοποθετηθήκαμε και δηλώσαμε ότι ψηφίζουμε «παρών» στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κοντονή.

Ο κ. Κωνσταντίνος Δαμαβολίτης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Για τη φυσιολογία του νομοσχεδίου αναφέρθηκε πριν η ειδική αγορήτριά μας, η κ. Χρυσοβελώνη. Δεν θα αναφερθώ και εγώ για να μην κουράσω, μόνο ορισμένα πραγματάκια θέλω να εντοπίσω επί της διαδικασίας.

Ψηφίσαμε «παρών» ως κίνημα. «παρών» σημαίνει επιφύλαξη. Και πώς να μην είσαι επιφυλακτικός όταν ένα νομοσχέδιο, όπως είπα πριν και ο συνάδελφος, ο κ. Ρήγας, εδώ και τριάμισι χρόνια

καρφωμένο στα συρτάρια ήρθε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος στη Βουλή, με όλα τα χαρακτηριστικά της διαδικασίας που προανέφεραν οι συνάδελφοι, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος και συνάμα με τόσες πολλές τροπολογίες από πίσω; Δεν μπορούσα ποτέ να καταλάβω γιατί νομοσχέδια τα οποία έχουν τα χαρακτηριστικά μιας τροπολογίας έρχονται και κολλάνε πίσω από ένα νομοσχέδιο.

Μέσα από μια ζύμωση σκέψεων, η κρίση νομίζω πως είναι ότι παρότι η τροπολογία έχει όλα τα συμβατικά χαρακτηριστικά ενός νομοσχεδίου -όπως είναι ας πούμε σχετικά με τα κόκκινα δάνεια- δεν περνάει από επιτροπές. Μέρος των επιφυλάξεών μας έχει να κάνει με το ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το νομοσχέδιο πέρασε μόνο από δύο επιτροπές και η ακρόαση φορέων, η οποία είναι η πιο ουσιαστική, δεν έγινε. Μα, πώς θα αποφανθούμε εμείς, όταν οι ειδικοί, αυτοί που έχουν βιωματική εμπειρία, αυτοί που έχουν να κάνουν με την πράξη κι όχι με τη θεωρία που παράγουμε εμείς -όπως είναι οι δικαστικοί και ο Δικηγορικός σύλλογος- δεν θα έρθουν να αποφανθούν, ώστε να εξοπλίσουν με τη γνώση που έχουν αποκτήσει μέσω της τριβής όλους εμάς οι οποίοι νομοθετούμε θεωρητικά;

Για τις τροπολογίες όλοι αναφέρθηκαν και στάθηκαν στα κόκκινα δάνεια. Εδώ πρέπει να σας πω κάτι που λέει ο Μέγας Βασίλειος: «Το καλό όταν δεν γίνεται καλώς ουκ έστιν καλό».

Θέλω να κάνετε μια σύγκριση. Πέστε μου τι ανακούφιση θα υπάρξει όταν σε ένα δάνειο «παγώνουν» το 30% για δέκα-δεκαπέντε, χρόνια χωρίς να εξετάζουν τη δυναμική που έχει ο δανειολήπτης να πληρώσει, αν είναι άνεργος δηλαδή και δεν έχει καθόλου εισόδημα; Εμείς στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει ως Ανεξάρτητοι Έλληνες για τα κόκκινα δάνεια εντοπίζουμε ακριβώς αυτό το σημείο, ότι δηλαδή η δόση πρέπει να διαμορφώνεται ανάλογα με τη δυνατότητα που έχει ο πολίτης να πληρώσει. Διότι όταν είναι άνεργος, όχι εκατό, αλλά και πεντακόσιες δόσεις να του κάνεις, δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στο ύψος των περιστάσεων.

Είχαμε, επίσης, τις υπουργικές τροπολογίες όπου στάθηκαν πολλοί συνάδελφοι. Οι υπουργικές τροπολογίες με τις τροπολογίες τις βουλευτικές των κυβερνήσεων κομμάτων, προσωπικά για μένα, δεν έχουν καμμία διαφορά, διότι είναι προϊόν το οποίο το εξαγει η Κυβέρνηση με διαφορετική ιδιότητα, είτε με την ιδιότητα του Υπουργού είτε με την ιδιότητα του Βουλευτή.

Θα επικεντρωθώ μόνο σε μία για να δώσω ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα: Έχουμε την τροπολογία με αριθμό 1972, η οποία έχει να κάνει με την επιλεξιμότητα των βοσκοτόπων και αναφέρεται στα εξής: Από τα 25 εκατομμύρια στρέμματα επιλεξιμότητας που είχαμε σε βοσκοτόπους, κατεβήκαμε στα 17 εκατομμύρια. Κόπηκε, δηλαδή, κατά μεγάλο μέρος το περιθώριο που είχαν οι κτηνοτρόφοι να δηλώσουν το ζωικό κεφάλαιο, καθώς πάει ανάλογα με την έκταση γης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λοιπόν, κατατίθεται μια τροπολογία που λέει: «Γι' αυτά, λοιπόν, τα 17 εκατομμύρια στρέμματα όπως έχουν κατανεμηθεί, επειδή είναι άδικο, πρέπει να γίνει μια αναπροσαρμογή, να πάρουν το περιθώριο που έχουν ορισμένες περιοχές και να το προσθέσουν αλλού». Ακούτε; Αντί δηλαδή να κινηθούμε σε ένα συλλογικό επίπεδο και να πούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι σε ένα μεγάλο φάσμα όπου υπάρχουν πολλές ιδιαιτερότητες, κυρίως μορφολογικές, δεν μπορείς να συγκρίνεις τα κακοτράχαλα βουνά της Ηπείρου ή της Κρήτης με τα απέραντα λιβάδια της Σκωτίας και δεν μπορείς να συγκρίνεις τη βλάστηση που έχουν οι σκανδιναβικές χώρες λόγω των βροχοπτώσεων, με την ξηρασία του Νότου, τι κάνουμε; Αντί να κινηθούμε σε αυτήν τη λογική, να πούμε δηλαδή ότι δεν μπορείς με μια οριζόντια νομοθεσία να εξομοιώσεις όλες αυτές τις ιδιαιτερότητες που έχει η μορφολογία ενός τόπου, μπαίνουμε στο τρυπάκι να τσακωθούμε και να κλέψουμε από τη μερίδα του διπλανού μας.

Εδώ, λοιπόν, λέει ότι οι περιοχές των Σερρών, της Λάρισας, της Ξάνθης, του Κιλκίς, της Αρτας, της Πέλλας, της Καβάλας, του Έβρου, της Λέρου, των Κυκλάδων και της Αχαΐας είναι αδικημένες και πρέπει να αλλάξει το πλαίσιο για να πάρουν περιθώριο από άλλες περιοχές -εντός αυτών των 17 εκατομμυρίων στρεμμάτων- και να το οικειοποιηθούν.

Μα, ήδη έχουν χαρακτηριστεί οι δασικές εκτάσεις. Τι παραπάνω θα γίνει, δηλαδή, σε αυτές τις περιοχές; Θα πάρουν μέρος των δασικών εκτάσεων, θα το αποχαρακτηρίσουν για να το κάνουν χορτολιβαδική έκταση ώστε να μπορούν να βόσκουν τα πρόβατα;

Ή μήπως το πιο σημαντικό από όλα είναι ότι η τροπολογία κατατίθεται από τους κυβερνητικούς Βουλευτές -όπως τυχαίως- Σερρών, Πέλλας, Λέσβου, Κύκλις, Λάρισας, Μαγνησίας και Ξάνθης; Αν αυτό δεν λέγεται αλίευση ψήφων στην περιοχή μας με όλα τα συμβατά, τι λέγεται;

Αυτού του είδους η τροπολογία, που έχουμε πολλές τέτοιες και πάνω μία κυβερνητική, είναι ντροπή. Θα πρέπει, επειδή δεν έχει γίνει δεκτή, να επιστρατευθεί όλη η ντροπή που υπάρχει και στην κρίση του ο Υπουργός να μην κάνει δεκτές τέτοιες τροπολογίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ήθελα απλώς να παρακαλέσω για κάτι, επειδή οι ομιλίες μας εδώ και οι παρεμβάσεις μας καταγράφονται στα Πρακτικά με επιμέλεια του Προεδρείου, εκτός εάν σύμφωνα με τον Κανονισμό το Προεδρείο απαγορεύσει την καταγραφή, και επειδή όσα ακούσαμε πιο πριν από το Βήμα της Βουλής σχετικά με τη διάκριση των εξουσιών, τη λειτουργία της δικαιοσύνης είναι εξαιρετικά σημαντικά, έστω και εκτός θέματος του σημερινού νομοσχεδίου. Εφόσον το Προεδρείο επέτρεψε -καλώς κατά τη γνώμη μου για ένα τόσο σοβαρό θέμα-, δεν αντιλαμβάνομαι γιατί δεν θα πρέπει να Πρακτικά να έχουν την άποψη που εξέφρασε ο κύριος Υπουργός. Δεν ξέρω, αν όλοι την άκουσαν εκτός από εμένα, τότε ζητώ συγγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, κύριε Πρόεδρε. Αλίμονο! Προφανώς, είναι πολύ σοβαρό το θέμα, για να το θέτει ο κύριος Υπουργός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι ένα θέμα, που, επαναλαμβάνω, εκτός θέματος ετέθη, αλλά είναι τόσο σημαντικό, ώστε δεν μπορεί να το αντιπαρέλθουμε. Δεν είναι τυπική απλώς η παρουσία μας εδώ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα σας απαντήσω.

Προφανώς και δεν το αντιπαρέρχεται το Προεδρείο. Προφανώς και πάρα πολλοί συνάδελφοι, παρ' όλο που τυπικά είναι εκτός θέματος, αναφέρθηκαν στη δικαιοσύνη ως τον τρίτο πυλώνα της δημοκρατίας. Απλά για να μην διακόψω τη διαδικασία, είπα ότι όταν θα πάρει τον λόγο ο κύριος Υπουργός, προφανώς και πρέπει -και φαντάζομαι ότι θα το κάνει- να απαντήσει επί αυτού του θέματος. Απλά για να μην διακόψουμε τη συνέχεια της διαδικασίας, φαντάζομαι ότι θα γίνει στην ώρα του.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ένας εκ των τριών πυλώνων, όχι τρίτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ένας εκ των τριών. Έχετε δίκιο.

Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα μιλήσω από εδώ, δεν θα κάνω χρήση όλου του χρόνου μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα από όλα θα ήθελα να κάνω την εξής παρατήρηση: Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα, το οποίο λέει ότι είναι ευρωπαϊκό κόμμα και στηρίζει την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Πολύ ωραία, εμείς καλόπιστα τον πιστεύουμε ότι το λέει αλήθεια.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε σήμερα την ενσωμάτωση τριών ευρωπαϊκών οδηγιών.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αποφάσεις - πλαίσιο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αποφάσεις - πλαίσιο, το ίδιο είναι.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άλλο είναι οι οδηγίες.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το ίδιο είναι και σταματήστε να διακόπτετε, επιτέλους, οποιονδήποτε μιλάει, με εξυπνά-

δες. Μάθετε, επιτέλους, ότι δεν μπορείτε να διακόπτετε όποιον θέλετε και να κάνετε παρατηρήσεις σε όποιον θέλετε, όπως έχετε μάθει να κάνετε οπουδήποτε βρίσκεστε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μάθετε τι είναι οι οδηγίες.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Οπουδήποτε βρίσκεστε κάνετε το ίδιο. Ευχαριστώ πολύ για την παρατήρηση.

Τι έρχεστε και λέτε, λοιπόν, στο Κοινοβούλιο; Λέτε ότι κάτι το οποίο έχουν αποφασίσει στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και συμβάλλει στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, την οποία -επαναλαμβάνω- εσείς υποτίθεται ότι προασπίζετε και θέλετε να τη συνεχίσετε, ούτε σε αυτό δεν μπορείτε να συμφωνήσετε. Με συγχωρείτε, αυτό είναι πραγματικά δυσεξήγητο.

Και τι κάνει όλο αυτό το οποίο ψηφίζουμε σήμερα; Ενώνει τον ποινικό χώρο των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δίνει την ευκαιρία με πρόνοιες -το τονίζω αυτό- για τους καταδικασθέντες να μπορούν να εκτελούν την ποινή τους στο κράτος καταγωγής τους και με τις πρόνοιες που προβλέπει η νομοθεσία του κάθε κράτους για το ανώτατο μέρος της ποινής.

Πού μπορεί κάποιος να διαφωνήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αλήθεια σε αυτό το πράγμα; Πιστεύουμε πραγματικά, κύριε Υπουργέ, απολύτως σε τίποτα. Υπάρχει ως συνήθως διαφωνία μόνο και μόνο για τη διαφωνία.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι καλώς η Κυβέρνηση το έφερε. Η πραγματική κριτική, κύριε συνάδελφε, είναι ότι θα έπρεπε να το είχε φέρει νωρίτερα ενδεχομένως. Δέχομαι αυτήν την κριτική, είναι ορθή. Το γεγονός όμως ότι θα έπρεπε να το φέρει νωρίτερα δεν ακυρώνει ότι καλώς επιτέλους ήρθε και πρέπει να ψηφιστεί. Το επιχείρημά σας ήταν: Μα, γιατί δεν το φέρατε τόσο καιρό; Οπότε αφού δεν το φέρατε τόσο καιρό, εμείς ψηφίζουμε «παρών».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Όχι, κύριε συνάδελφε, κάνετε λάθος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό είπατε. Έχει σημασία, για να μπορέσουμε κάποτε να συνεννοηθούμε σ' αυτήν τη χώρα, να μας πείτε: «Ψηφίζουμε «παρών» γιατί διαφωνούμε στο άρθρο 1, στο άρθρο 2, στο άρθρο 5 κ.λπ. και θεωρούμε αυτές τις πρόνοιες λανθασμένες».

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Μάλλον δεν καταλάβατε. Αυτό είπαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Δεν ήρθε και στην επιτροπή... (δεν ακούστηκε).

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτά είναι διαδικαστικά θέματα, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Επί της διαδικασίας λέμε... (δεν ακούστηκε).

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ σας μιλάω για την ουσία τώρα κι εσείς μου μιλάτε για τη διαδικασία.

Υπάρχουν άνθρωποι που ενδεχομένως να μπορέσουν να εκτίσουν την ποινή τους κατά καλύτερο τρόπο ή και μικρότερη ακόμα, εάν στη χώρα που πάνε η ανώτατη ποινή είναι μικρότερη, επειδή θα ψηφιστεί αυτό. Τι θα τους πείτε εσείς; Ότι δεν το ψηφίσαμε, γιατί δεν μας άρεσε η διαδικασία; Αυτό θα τους πείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Δεν είπα μόνο αυτό, κύριε συνάδελφε. Δεν είπα μόνο αυτό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Χριστοφοράκος, ας πούμε, είναι ένας τέτοιος άνθρωπος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, βλέπετε. Δεν θα απαντήσω. Θα κρατήσω την υπομονή μου. Θα κρατήσω αυτήν την υπομονή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δεν υπάγεται σε αυτήν τη διαδικασία. Έχει γερμανική υπηκοότητα, κυρία Κωνσταντοπούλου. Δεν υπάγεται σε αυτήν την κατηγορία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν χρειάζεται τώρα. Ας το. Εδώ είναι μόνο για τις εντυπώσεις και τις κάμερες.

Δύο λόγια θα πω μόνο για ορισμένες τροπολογίες. Θα επεκταθούμε στη συζήτηση των επομένων ημερών.

Στο θέμα των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας, η Κυβέρνηση προσπαθεί να θεωράσει μια αδικία, η οποία συνέβη σε αυτά τα στρώματα. Το

τονίζω αυτό. Εγώ προσωπικά είναι ένα από τα λίγα μέτρα στα οποία ήμουν εξαιρετικά αντίθετος από την αρχή, γιατί θεωρώ ότι ο σκληρός πυρήνας του κράτους, κύριε Υπουργέ, πρέπει να προστατεύεται με ιδιαίτερο τρόπο σε σχέση με τους υπολοίπους δημοσίου υπαλλήλους και λειτουργούς, γιατί πράγματι τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας αποτελούν βασικούς πυλώνες για να λειτουργεί το ελληνικό κράτος και πρέπει να τους σεβόμαστε.

Θα ήθελα δε να πω ότι θα πρότεινα, κύριε Υπουργέ, μία βασική παράμετρο, που στην παρούσα φάση μπορεί να έχει συμβολική σημασία, αλλά στο μέλλον μπορεί να αποτελέσει κρίσιμο παράγοντα: Να ψηφίσουμε και να συνδέσουμε από τούδε και στο εξής την οποιαδήποτε αύξηση στο μέλλον της βουλευτικής αποζημίωσης με ταυτόχρονη αύξηση των αποδοχών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Για να ξέρουν όλοι ότι δεν θεωρούμε εμάς καλύτερους από αυτούς, αλλά εξίσου χρήσιμους για να μπορεί να λειτουργεί το ελληνικό κράτος.

Όσον αφορά τα κόκκινα δάνεια, ασφαλώς είναι μία ρύθμιση, την οποία πρόκειται να αναλύσουμε ιδιαίτερος τις επόμενες ημέρες, γιατί δίνει πραγματική και ουσιαστική λύση σε τεράστια προβλήματα που δημιουργήθηκαν μέσα στην κρίση και υπάρχει και μία σειρά άλλων τροπολογιών, για τις οποίες θα επεκταθώ περισσότερο τις επόμενες ημέρες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει η κ. Έλενα Κουντουρά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν είμαστε επί της αρχής αντίθετοι με τη δημιουργία ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου και δεν εννοούμε βέβαια ότι εναρμονίση σημαίνει ταύτιση των διαφορετικών εθνικών εννόμων τάξεων.

Αναφορικά με το σκέλος της αμοιβαίας αναγνώρισης ποινικών αποφάσεων, που είναι το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει ευρωπαϊκός συντονισμός σε ό,τι αφορά την εφαρμογή μέτρων στέρησης της ατομικής ελευθερίας. Τα άλλα δύο μέρη που περιλαμβάνουν θέματα αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων αναστολής, εκτέλεσης ποινής ή απόλυσης υπό όρους, όπως και μέτρα επιτήρησης εναλλακτικά και προσωρινής κράτησης, όλα αυτά συνιστούν θεωρητικά χρήσιμες παρεμβάσεις με στόχο την εναρμόνιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Εξετάζουμε, λοιπόν, μια τριπλή εναρμόνιση ως προς την αναγνώριση ποινικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε ένα νομοσχέδιο, όμως, που φέρτε τελευταία στιγμή και το στολίσατε για επικοινωνιακούς λόγους –εκλογικούς, θα έλεγα– με τροπολογίες εξπρές για διάφορες χρήσεις.

Σε αυτό το νομοσχέδιο είμαστε υποχρεωμένοι να δηλώσουμε «παρών». Έτσι για ακόμα μία φορά, σε ένα άσχετο νομοσχέδιο, φέρντε τρεις σοβαρές τροπολογίες, όπως αυτή με τα κόκκινα δάνεια, τους μικρομολογιούχους και τα αναδρομικά των ενστώνων και των δικαστικών.

Αναδρομικά ενστώνων και δικαστικών: Θα μιλήσω για τις τροπολογίες, γιατί, όπως είπε και η εισηγήτριά μας, αυτό το νομοσχέδιο πραγματικά είναι το «ράφι» για να τις εναποθέσετε. Σε ό,τι αφορά την τροπολογία για τα αναδρομικά, η Κυβέρνηση δεν κάνει χρήση στους ενστόλους και τους δικαστικούς. Ουσιαστικά καλείται να εφαρμόσει τις αποφάσεις του ΣτΕ και του Μισθοδικείου. Έχετε μειώσει τους μισθούς και τις συντάξεις στους ενστόλους και τώρα προχωράτε στην κουτσουρεμένη αποκατάσταση μισθών και συντάξεων μόνο κατά 50%. Οφείλετε να εφαρμόσετε τη δικαστική απόφαση και τίποτα άλλο.

Θα περάσω τώρα στην τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια. Σε ό,τι αφορά τα κόκκινα δάνεια, η ρύθμιση που φέρντε πρωτοτυπεί αρνητικά και εισαγάγει εμμέσως αλλά σαφώς την οικογενειακή και συλλογική ευθύνη, αφού για τον υπολογισμό της αξίας της περιουσίας που θα ληφθεί υπ' όψιν για τον προσδιορισμό του ορίου 75% του υπολοίπου, μετά το υποτιθέμενο κούρεμα των δανείων, προσθέτει τις αξίες των καθαρών θέσεων των περιουσιών, τόσο του εμπόρου όσο όμως, και των συγγενών πρώτου βαθμού, που έχουν εκκινήσει οιαδήποτε επιχείρηση από το 2010 και μετά, καθώς και όλων των εγγυητών και συνοφειλετών. Για πρώτη φορά βλέπουμε οικογενειακή ευθύνη!

Αφήνει, επίσης, στην ευχέρεια των τραπεζών την αναστολή μόνο για τρεις μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης επικύρωσης των διαδικασιών των ατομικών διώξεων και με τα δικαιώματα των ενέγγυων πιστωτών να διατηρούνται ακέραια, ακόμα και με την επικύρωση της συμφωνίας ρύθμισης. Δηλαδή, δίνει τη δυνατότητα στις τράπεζες ανά πάση στιγμή να εκβιάζουν με τον εκπλειστηριασμό των υπέγγυων περιουσιακών στοιχείων των εμπόρων μέσω δικαιωμάτων της υποθήκης.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες τι λέμε; Έχουμε καταθέσει τροπολογία για την ουσιαστική διευθέτηση του προβλήματος με τα κόκκινα δάνεια και σας καλούμε να την κάνετε δεκτή. Να αποσύρετε αυτό το έκτρωμα που φέρτε εσείς και να κάνετε δεκτή αυτήν την τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια, η οποία στηρίζεται στο κύριο στοιχείο της δικής μας πρότασης, ότι καμμία πρώτη κατοικία δεν κατάσχεται για τραπεζικά χρέη. Η προστασία της ιδιοκτησίας του Έλληνα πολίτη πρέπει να είναι απόλυτη από την πλευρά του ελληνικού κράτους. Εντάσσουμε στην προστασία και τους εμπόρους για τα τραπεζικά τους χρέη.

Επίσης, προτείνουμε αναστολή εκτέλεσης σε βάρος των δανειοληπτών και των εγγυητών κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για τη ρύθμιση.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ζητάμε τη ρύθμιση των δανείων με κανόνες, στη βάση συγκεκριμένων κριτηρίων, όπως είναι το εισόδημα του υπόχρεου.

Θα περάσω τώρα στην τροπολογία για τους μικρομολογιούχους. Τρία χρόνια τους εμπαιζέτε. Πρόκειται για δεκαπέντε χιλιάδες μικρομολογιούχους, οι οποίοι έβαλαν τις οικονομίες τους, εμπιστεύτηκαν το ελληνικό δημόσιο για να αγοράσουν τίτλους του ελληνικού δημοσίου, τους οποίους με το PSI «κουρέψατε», αν και όχι μόνο αυτούς. Να θυμίσω τα πανεπιστήμια, νοσοκομεία, ασφαλιστικά ταμεία και όλους αυτούς τους ταλαίπωρους που σας εμπιστεύτηκαν.

Με την τροπολογία που καταθέσαμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες για την αποκατάσταση των ομολογιούχων παρέχεται η δυνατότητα σε φυσικά πρόσωπα που έλαβαν ή επένδυσαν σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, τα οποία στη συνέχεια κούρεψε ο κ. Βενιζέλος με το PSI, να πληρώσουν με το 80% της ακούρευτης αξίας τους υποχρεώσεις τους προς το δημόσιο, όπως ΕΝΦΙΑ, εφορία, ασφαλιστικά ταμεία, και να σπάσει αυτό το ομόλογο, έτσι ώστε με αυτά τα χρήματα να μπορούν να ανταποκριθούν σε αυτές τις υποχρεώσεις που αφορούν χρέη προς το δημόσιο.

Κύριοι συνάδελφοι, η αδικία που έχουν υποστεί οι μικρομολογιούχοι πρέπει να αποκατασταθεί. Άλλωστε, προεκλογικά για το ίδιο δεσμευόταν και ο Πρωθυπουργός, όταν δήλωνε πως έχει τη λύση, αλλά και ο κ. Βενιζέλος, που ισχυριζόταν ότι κανένας ομολογιούχος δεν θα το μετανιώσει που εμπιστεύτηκε το ελληνικό κράτος.

Τελικά, τι προέκυψε; Η απόλυτη εξαπάτηση! Οι ομολογιούχοι υπέστησαν οικονομική καταστροφή, γιατί ακριβώς εμπιστεύτηκαν και στηρίξαν το ελληνικό δημόσιο.

Κύριε Υπουργέ, απαιτείται εδώ και τώρα άμεση αποκατάσταση. Για τον λόγο αυτό σας καλώ να δεχτείτε την τροπολογία που έχουν καταθέσει οι Ανεξάρτητοι Έλληνες για την αποκατάσταση των μικρομολογιούχων.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Πετράκος έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, φέρνει η Κυβέρνηση την τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια, με την οποία τιμωρεί τα θύματα των μνημονιακών πολιτικών, χαρίζοντας νέα δωράκια στους θύτες, δηλαδή στους τραπεζίτες και στα συνεργαζόμενα με αυτούς κοράκια, που περιμένουν να αρπάξουν κοψοχρονιά την περιουσία του ελληνικού λαού.

Συμπληρώνεται με αυτόν τον τρόπο το αντιδραστικό νομικό σπλοστάσιο προστασίας των τραπεζιτών. Δίνεται κάθε εξουσία στις τράπεζες να αποφασίζουν μάλιστα με διαδικασίες «fast truck» ποια επιχείρηση θα θεωρείται βιώσιμη και ποια όχι, χωρίς

κανένα αντικειμενικό κριτήριο και χωρίς καν να λαμβάνονται υπ' όψιν τα οφέλη που μπορεί να προκύψουν από τη λειτουργία της για την τοπική ή την εθνική οικονομία και την καταπολέμηση της ανεργίας.

Οι τραπεζίτες, επίσης, θα αποφασίζουν αυθαίρετα αν μια επιχείρηση θα τεθεί σε ειδική εκκαθάριση, σε πώληση μέρους ή του συνόλου αυτής, σε μετοχοποίηση των χρεών της κ.λπ., ενώ οι ίδιοι δεν θα έχουν καμμία δέσμευση να προβούν σε διαγραφές των οφειλών. Τα πάντα θα είναι στη δική τους κρίση. Και βέβαια, δεν θα υπάρχει καμμία υποχρέωση να παρέχουν κεφάλαια κίνησης στις επιχειρήσεις που εντάσσονται σε αυτά τα προγράμματα για την εξασφάλιση της λειτουργίας τους.

Ως βάση για τον υπολογισμό και τη διαγραφή των οφειλών θέτετε μόνο την αξία των περιουσιακών στοιχείων των οφειλετών, συνοφειλετών και εγγυητών. Ο υπολογισμός μάλιστα της ακίνητης περιουσίας γίνεται στην αντικειμενική αξία του σημερινού ΕΝΦΙΑ. Δεν συμπεριλαμβάνετε ωστόσο την περιουσία που κρύβεται σε επενδύσεις, σε πολυτελή αυτοκίνητα, σε offshore εταιρείες, ούτε βέβαια σε χρηματοοικονομικά προϊόντα υψηλών αποδόσεων, εκεί ακριβώς όπου επενδύουν τα ανώτερα εισοδηματικά στρώματα.

Άλλωστε, δεν προβλέπεται καν έλεγχος για το κατά πόσο τα χορηγηθέντα δάνεια κατευθύνθηκαν σε επενδύσεις τέτοιου είδους, με αποτέλεσμα να προωθείται ουσιαστικά η νέα αναδιανομή του εισοδήματος προς αυτούς που με τη συνενοχή των τραπεζών συνέβαλαν στη διαμόρφωση της σημερινής τραγικής κοινωνικοοικονομικής κατάστασης.

Οι τραπεζίτες θα αποφασίζουν ακόμα και για την τύχη των ληξιπρόθεσμων οφειλών των επιχειρήσεων προς την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτά είναι πρωτάκουστα πράγματα!

Προβλέπετε δε, στο άρθρο 19 επιπλέον φοροαπαλλακτικό δωράκι για τις τράπεζες για τις όποιες διαγραφές χρεών επιχειρήσεων, με αντίστοιχη έκπτωση σε δεκαπέντε ετήσιες δόσεις.

Και βέβαια, φέρνεται και το επαίσχυντο άρθρο 16 με το οποίο όλες οι πράξεις μεταβίβασης απαλλάσσονται από φόρους, τέλη ή δικαιώμα δημόσιου πλην ΦΠΑ και την κατάργηση του άρθρου 479 του Αστικού Κώδικα. Αλήθεια, τι έγινε με τους φόρους μεταβίβασης των ακινήτων της Αγροτικής Τράπεζας και της Τράπεζας Κύπρου στην Τράπεζα Πειραιώς; Περίπου 150.000.000 για την πρώτη, περίπου 200.000.000 για τη δεύτερη. Θα ισχύσει το άρθρο 16 και γι' αυτές τις μεταβιβάσεις; Οφείλετε να απαντήσετε, διότι θα αποτελέσει μέγα σκάνδαλο.

Αναθέτετε ουσιαστικά εν λευκώ στις τράπεζες την πλήρη αναδιμόρφωση του επιχειρηματικού τοπίου της χώρας προς όφελος, όπως συνθίζεται, των παλαιών και νέων διαπλεκόμενων συμφερόντων, αποσκοπώντας φυσικά στη συγκέντρωση σημαντικών κλάδων της οικονομίας στα γνωστά μονοπώλια και ολιγοπώλια. Οι πελατειακές σχέσεις, λοιπόν, ξανά σε όλο τους το μεγαλείο και μάλιστα ενισχυμένες!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ ο ελληνικός λαός στήριξε τις τράπεζες και τις στηρίζει τώρα φορτώνοντας στην πλάτη του το δημόσιο χρέος, αυτές θα επιλέγουν ποιον θα στηρίζουν και ποιον θα στέλνουν στα αζήτητα, αφού παραδείγματος χάριν, θα διατηρούν το δικαίωμα να πετάνε ανθρώπους που έχασαν τις δουλειές τους στο δρόμο, γιατί δεν μπορούν να ξεπληρώσουν δάνεια της τάξης 3.000 ή 4.000 ευρώ, όπως κάνει αυτήν τη στιγμή η τράπεζα του εθνικού τραπεζίτη -για τον οποίο δεν έρχεται ο κ. Χαρδούβελης να απαντήσει στη Βουλή- για την άνεργη μητέρα στην Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης και όπως σχεδιάζουν να κάνουν και με χιλιάδες περιπτώσεις στο άμεσο μέλλον.

Θα διατηρούν το δικαίωμα, επίσης, να παρακρατούν επιδοτήσεις από τους αγρότες, όπως έκανε η ίδια τράπεζα για εξυπηρετούμενο δάνειο των 3.300 ευρώ από αγρότη στη Μεσσηνία, που έκανε το έγκλημα να κλείσει τα εβδομήντα χρόνια ζωής και αποφάσισε η τράπεζα ότι πρέπει να πεθάνει, με αποτέλεσμα να θεωρήσει μονομερώς το χρέος του ως μη εξυπηρετούμενο και ο άνθρωπος απελπισμένος να βάλει τέλος στη ζωή του. Και δεν ευαισθητοποιείται ο κ. Χαρδούβελης να έρθει στη Βουλή στην επίκαιρη ερώτηση που έχω καταθέσει τρεις φορές.

Δεν υπάρχει κανένας έλεγχος, όμως, κανένα πρόβλημα με τα θαλασσοδάνεια που δόθηκαν σε ημετέρους και έγιναν εξοχικά,

offshore εταιρείες. Έτσι εννοείτε την προστασία των δανειοληπτών; Έτσι εννοείτε την προστασία της πρώτης κατοικίας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης;

Στον αντίποδα, λοιπόν, των αντανάπτυξιακών και καταστροφικών σχεδιασμών της συγκυβέρνησης και της τρόικας, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μία μόνη ρεαλιστική λύση για το πρόβλημα των κόκκινων δανείων, η οποία έχει στο επίκεντρό της τον απλό πολίτη, τον μικρομεσαίο επιχειρηματία, τον αγρότη, τον επαγγελματία, τον αυτοαπασχολούμενο ελεύθερο επαγγελματία, όλους αυτούς δηλαδή που επλήγησαν από τις νεοφιλελεύθερες μνημονιακές πολιτικές και όχι βέβαια, αυτούς ευνοήθηκαν από αυτές, δηλαδή τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα και τους τραπεζίτες.

Έτσι, επιμένουμε στην απαγόρευση εκχώρησης στεγαστικών και καταναλωτικών δανείων στα distress funds, στην απαγόρευση πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας και επαγγελματικής στέγης μέχρι 350 χιλιάδες ευρώ, στην απαγόρευση διαδικασιών πλειστηριασμού για οφειλές κάτω των 200 χιλιάδων ευρώ και στην αναπροσαρμογή των οφειλών, ώστε η συνολική εξυπηρέτησή τους στις τράπεζες, το δημόσιο και ασφαλιστικούς οργανισμούς να μην ξεπερνά το ένα τρίτο του εισοδήματός τους.

Επιμένουμε στη μείωση των αντικειμενικών αξιών, ώστε να επανέλθουν στα πραγματικά επίπεδα. Επιμένουμε στη χρήση 2 δισεκατομμυρίων ετησίως, από τα 11,4 δισεκατομμύρια του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, για την νέα «Σεισάχθεια» και περιορισμό του οφειλομένου κεφαλαίου και φόρων στις τράπεζες, ανάλογα με τη μείωση των εσόδων των επιχειρήσεων, των μικροεπαγγελματιών, των ελεύθερων επαγγελματιών και των αγροτών και της άνευ προηγουμένου φορολογικής επιβάρυνσης που υπέστησαν τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Επιμένουμε στη σύσταση δημόσιου ενδιάμεσου φορέα διαχείρισης ιδιωτικού χρέους, όχι ως «κακή» τράπεζα αλλά αντίθετα ως διαχειριστή κάθε τύπου ληξιπρόθεσμης οφειλής προς τις τράπεζες, παράλληλα με τη δημιουργία αναπτυξιακής τράπεζας και τραπεζών ειδικού σκοπού.

Ταυτόχρονα, επιμένουμε στη θεσμοθέτηση ελεγκτικού μηχανισμού των τραπεζών για εφαρμογή των συμφωνημένων ρυθμίσεων και σε μέτρα ενίσχυσης, με διοχέτευση στην αγορά των δεσμευμένων δισεκατομμυρίων που δόθηκαν για τη σωτηρία των συστημικών τραπεζών και παραμένουν ανενεργά πάνω από δύο χρόνια, βυθίζοντας την οικονομία στην πιο βαθιά ύφεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι τα ληξιπρόθεσμα δάνεια των μικροεπιχειρήσεων, των φτωχών αγροτών, των επαγγελματιών και των αυτοαπασχολούμενων ελευθέρων επαγγελματιών πρέπει να τύχουν ειδικής αντιμετώπισης, η οποία θα στοχεύει, αφενός, στην ανακούφιση και αφετέρου, στην υποβοήθησή τους.

Δεν απαιτούνται απλά μέτρα καλύτερης διαχείρισης του προβλήματος, που θα ενισχύουν το μεγάλο πολυεθνικό και εγχώριο κεφάλαιο. Είναι αναγκαίες, ριζοσπαστικές αλλαγές, στο πλαίσιο ενός σχεδίου προοδευτικής εξόδου από την κρίση.

Είναι αναγκαίο να περάσουν οι τράπεζες υπό δημόσια ιδιοκτησία και έλεγχο και εφαρμογή ενός σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης προς ανακούφιση των λαϊκών στρωμάτων, το οποίο αυτήν τη στιγμή μπορεί να εγυνηθεί μόνο μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με μια νέα λαϊκή εντολή, που ο λαός θα την επιλέξει αύριο το πρωί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Βασιλική Κατριβάνου έχει τον λόγο και μετά ο κ. Πλεύρης.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα κατ' αρχάς να σταθώ στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου που συζητάμε, το οποίο αφορά στην αναγνώριση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία διατάσσει μέτρα εναλλακτικά ως προς την προσωρινή κράτηση, στα άρθρα 41-59.

Εδώ δεν μπορώ, κατ' αρχάς, παρά να διαπιστώσω την εξής κραυγαλέα αντίφαση: Η Ελλάδα αναγνωρίζει αποφάσεις ξένων δικαστηρίων που θεσπίζουν μέτρα σωφρονισμού, πέρα από τα κρατητήρια και τη φυλακή των αστυνομικών τμημάτων -όπου ξέ-

ρουμε πόσο υποφέρουν άνθρωποι για μήνες-, την ίδια στιγμή που αφήνει στην τύχη τους τα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων και τις φυλακές, σε συνθήκες που η CPT περιγράφει ως απάνθρωπες και εξευτελιστικές. Το γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ.

Δηλαδή, η Ελλάδα βιάζεται να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις απέναντι στα δικαστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ την ίδια στιγμή, εδώ στη χώρα μας, θεσπίζει απροσχημάτιστα, ακόμα και για υπόδικους, φυλακές τύπου Γ', που έχουν εξοντωτικό χαρακτήρα για τους ανθρώπους και είναι αντισυνταγματικές, χωρίς όμως να λαμβάνει ουδεμία μέριμνα για ό,τι αφορά εναλλακτικά μέτρα κράτησης, που βεβαίως αναγνωρίζει στο εξωτερικό.

Παρά τις συζητήσεις που συμμετέχουμε, δυόμισι χρόνια τώρα, στην ειδική επιτροπή για το σωφρονιστικό και παρά το ότι επιμένουμε όλοι πως χρειάζεται να εφαρμοστούν εναλλακτικά μέτρα κράτησης εδώ, όπως ορίζει ο Σωφρονιστικός Κώδικας, και παρά τις συστάσεις από τους διεθνείς οργανισμούς, η παρέμβαση του Υπουργείου σας άρχισε και τέλειωσε με την υπόθεση για το «βραχιολάκι». Ήταν, δηλαδή, ένα μέτρο για το οποίο το ενδιαφέρον του νομοθέτη δεν ήταν λιγότερη φυλακή, όπως θα έπρεπε, δεν ήταν πώς ο υπόδικος ή ο καταδικασθείς δεν θα αποκοπεί από την κοινωνική ζωή και δεν θα υποβληθεί στην εξευτελιστική μεταχείριση που του επιφυλάσσουν σήμερα οι φυλακές.

Όμως ψηφίσατε αυτό το μέτρο αποκομμένο από μια δραστηριότητα παρέμβαση στην κατεύθυνση του πώς να έχουμε λιγότερο φυλακή, καταστρατηγώντας τους κανόνες και για την προφυλάκιση και επεκτείνοντάς το και στους ανήλικους και στους βαριά πάσχοντες που έτσι και αλλιώς θα έπρεπε να είναι εκτός φυλακής.

Ένα χρόνο μετά, κύριε Υπουργέ, για αυτό το μέτρο, για το βραχιολάκι, δεν έχουμε δει τίποτα. Δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα ούτε ο διαγωνισμός για το ποιος θα αναλάβει το έργο. Ποιος θα φτιάξει το βραχιολάκι και τότε, κύριε Υπουργέ;

Όπως, λοιπόν, συνέβη και στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, όπως συμβαίνει με κάθε πολιτική που αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, αφυπνίξεσθε και προχωράτε στοιχειωδώς -ενίοτε λιγότερο και από αυτό- απλώς για να τηρήσετε συμβατικές δεσμεύσεις, επειδή το λέει η Ευρώπη. Φαντάζει σαν έναν καθαριστικό που το παίρνουμε γιατί πρέπει, παρ' όλο που δεν το θέλουμε.

Πέραν τούτου, οι φυλακές παραμένουν κολαστήρια, κύριε Υπουργέ, και το γνωρίζετε. Λειτουργούν με πληρότητα 300% πάνω από το δυναμικό τους και καταδικάζομαστε συνεχώς για τις συνθήκες κράτησης, που είναι άθλιες, απάνθρωπες και εξευτελιστικές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Αυτήν τη στιγμή η καμπάνια που θα πληρώσει η χώρα μας στο εξωτερικό από καταδίκες στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο είναι δύο εκατομμύρια ευρώ. Και αντί να βάλουμε αυτά τα δύο εκατομμύρια στις υπάρχουσες φυλακές, για να γίνουν πιο ανθρωπίνες οι συνθήκες, σε ένα πλαίσιο πιο βιώσιμο και να εφαρμοστούν και οι νόμοι που έχουμε ψηφίσει εδώ όσον αφορά τα ναρκωτικά ή το βραχιολάκι κ.λπ., εσείς επιλέγετε αυτά τα λεφτά να τα πληρώσετε στο εξωτερικό, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, γιατί βέβαια καταπατάμε συνεχώς αυτά που θα οφείλαμε να κάνουμε.

Επίσης, να πω -επειδή συζητάμε σε αυτό το πλαίσιο- για το κολαστήριο Άγιος Παύλος, το νοσοκομείο του Κορυδαλλού. Γνωρίζετε ότι είναι ένας χώρος που πάει ένας άνθρωπος άρρωστος και βγαίνει ακόμα πιο άρρωστος, ότι είναι ένας χώρος που χωράει εξήντα άτομα και έχετε διακόσια είκοσι άτομα. Το επισκεφτήκατε την προηγούμενη εβδομάδα. Και αφού το καθάρισαν εξαντλητικά για την επίσκεψή σας, την επόμενη μέρα πήγε η Υγειονομική Υπηρεσία της περιφέρειας -και έχουμε τα δελτία και τις καταγγελίες τους- και βρήκαν μυρμήγκια, αράχνες. Η τηλεόραση δείχνει να υπάρχουν και κατσαρίδες. Μιλάμε, δηλαδή, για έναν εξευτελισμό των ανθρώπων και μια πλήρη αδιαφορία για την τύχη τους και την ανάρρωσή τους.

Εσείς μας είπατε και πάλι, κύριε Υπουργέ, τα ίδια μέτρα που εξαγγείλατε έναν χρόνο πριν, όταν σας κάναμε την επίκαιρη ερώτηση. Τι είχατε πει τότε; Είχατε πει ότι θα προσλάβετε τριάντα εννιά γιατρούς και είχατε πει επίσης ότι θα μεταφέρετε τους οροθετικούς σε νέα πτέρυγα. Έναν χρόνο μετά επισκέπτεστε το

χώρο και ξαναλέτε ακριβώς τα ίδια. Κύριε Υπουργέ, αυτά είναι δύο μίνιμουμ πράγματα. Πότε θα τα κάνετε;

Εμείς λέμε ότι δεν μπορεί να βρίσκονται φυματικοί μαζί με οροθετικούς, ότι χρειάζεται ένα νέο νοσοκομείο, ότι χρειάζεται ριζική παρέμβαση. Εσείς μιλάτε για πέντε γιατρούς και για μεταφορά ασθενών και έναν χρόνο τώρα δεν μπορεί να γίνει αυτό το μίνιμουμ;

Προχωρώ. Έρχομαι στην τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια και δεν μπορώ παρά να φέρω στο μυαλό μου την επίσκεψή μας στα κρατητήρια του Αγίου Παντελεήμονα, όπου ένας άνθρωπος εξήντα πέντε χρονών ήταν εκεί σε άθλιες συνθήκες επειδή είχε χρέη. Χρωστάγατε σε αυτόν τον άνθρωπο και σε άλλους ανθρώπους που βιώνουν αντίστοιχες δυσκολίες, ρυθμίσεις που να εγγυώνται ότι δεν θα ποινικοποιείται η φτώχεια τους.

Επί της διαδικασίας, φέρνεται μια τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο, χωρίς διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους, παρά μόνο με τους τραπεζίτες και δεν λαμβάνετε υπ' όψιν το σύνολο των οφειλών προς το δημόσιο, τα ταμεία και τις τράπεζες, μολονότι οι περισσότερες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι επαγγελματίες οφείλουν σε όλους αυτούς. Αφήνετε εκτός τα στεγαστικά και τα καταναλωτικά δάνεια ή τις οφειλές από πιστωτικές κάρτες των προσώπων που αφορούν αυτές οι ρυθμίσεις.

Την ίδια στιγμή αναγορεύετε τις τράπεζες σε μοναδικό ρυθμιστή, καθώς με 40% μπορούν να επιβάλλουν στους προμηθευτές τους όρους τους.

Οι τράπεζες, δηλαδή, θα κρίνουν με τα δικά τους κριτήρια, αυθαίρετα, χωρίς ενιαίο τρόπο και χωρίς πλαίσιο αρχών ποιες επιχειρήσεις θα κλείσουν και ποιες θα κάνουν ρυθμίσεις.

Τέλος, επιβάλλετε τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων επιχειρήσεων από τις τράπεζες, με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς την καταβολή οποιουδήποτε φόρου για τις μεταβιβάσεις.

Θεωρούμε ότι είναι μια ενιαία λογική που υπερασπιζέστε, όχι σε σύγκρουση, αλλά από κοινού με την τρόικα, που λέει απόλυτη προτεραιότητα στην ευρωστία των τραπεζών από τη μια, ποινικοποίηση της φτώχειας από την άλλη. Αυτή είναι η λογική φτώχειας και αυταρχισμού που βιώνουμε, που βιώνει αυτή η χώρα απ' αυτήν την Κυβέρνηση που θα έλεγα ότι με αυτό το πλαίσιο είναι η χειρότερη που έχει βιώσει ο τόπος μετά τη Μεταπολίτευση και η αποχώρησή της όχι μόνο είναι επείγουσα, αλλά γίνεται όλο και περισσότερο ορατή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε για ένα νομοσχέδιο που έχει να κάνει οπωσδήποτε με τις διαδικασίες που άπτονται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Η κουβέντα, όμως, έχει ανοίξει παραπάνω, στο κομμάτι των συνθηκών οι οποίες επικρατούν στα σωφρονιστικά καταστήματα. Προφανώς όσοι από μας είναι και συνάδελφοι δικηγόροι και ασκούμε το Ποινικό Δίκαιο γνωρίζουμε ότι οι συνθήκες κράτησης σίγουρα δεν είναι τέτοιες που να τιμούν το νομικό μας πολιτισμό.

Αυτές οι συνθήκες έχουν να κάνουν κατά βάση με δύο κατηγορίες-κατευθύνσεις.

Η πρώτη κατηγορία είναι η υπερσυγκέντρωση. Εδώ πολλές φορές η Αριστερά δεν θέλει να δει αυτήν την πραγματικότητα, δηλαδή ότι η υπερσυγκέντρωση προφανώς οφείλεται στο ότι το μεγαλύτερο μέρος των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές είναι αλλοδαποί και μάλιστα σε συντριπτικό ποσοστό, και με όσο πιο βαριά αδικήματα έχουμε να κάνουμε, δηλαδή τα βαριά κακοουργήματα, αυτό το ποσοστό είναι μεγαλύτερο.

Δεύτερη κατάσταση είναι το γεγονός ότι έχει επιλέξει η ελληνική πολιτεία να έχει ένα φοβερά αυστηρό νομικό πλαίσιο. Έχουμε τα περισσότερα ισόβια στις περισσότερες ποινές, χωρίς αντίστοιχα αυτό να έχει και αντιστοίχη πολιτική. Και κάθε φορά που ένας Υπουργός προσπαθεί να έρθει και να δει τρόπους απεγκληματοποίησης κάποιων συμπεριφορών, τότε αναπτύσσεται ένας λαϊκισμός -αρχικά εδώ, μέσα από το Κοινοβούλιο- ότι «πάτε να βγάλετε τον κόσμο έξω».

Αυτό το οποίο δεν υπάρχει σίγουρα είναι αυτό το οποίο ειπώθηκε από την κ. Κατριβάνου, που πήγε να το συνδέσει με τα κόκκινα δάνεια. Δεν υπάρχουν άνθρωποι που είναι σε ελληνικές φυλακές για χρέη σε ιδιώτες και δη σε τράπεζες. Ποινικό αδίκημα είναι ό,τι έχει να κάνει με χρέη προς το δημόσιο ή αν είναι άλλες παραβατικές, εγκληματικές συμπεριφορές που έχουν να κάνουν με ποινικά αδικήματα. Μην πάνε, λοιπόν, ειδικά άνθρωποι που ξέρουν, να το συνδέσουν -και να δώσουν την εικόνα- με μια τροπολογία που είναι για τα κόκκινα δάνεια, που είναι τα δάνεια στις τράπεζες. Κανένας άνθρωπος δεν μπαίνει φυλακή στην Ελλάδα επειδή χρωστάει χρήματα σε τράπεζες. Εάν θέλετε να αποποινικοποιήσουμε τη διαδικασία χρεών προς το δημόσιο, πείτε το. Πείτε το, όμως, ξεκάθαρα ότι αυτός ο οποίος χρωστάει δύο, τρία, τέσσερα εκατομμύρια ευρώ, για οποιονδήποτε λόγο, και δεν τα αποδίδει στο ελληνικό δημόσιο αυτός δεν θα έχει ποινικές κυρώσεις.

Αυτό, όμως, το νομοσχέδιο το οποίο έρχεται σήμερα έχει να κάνει με μια διαδικασία η οποία ισχύει και εφαρμόζεται στην Ευρώπη. Είναι τρεις αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε ένα πλαίσιο, το οποίο πιστεύουμε κάποια κόμματα εδώ ότι έχει να κάνει με την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση κι ότι στα θέματα ποινικής μεταχείρισης θα ψάξεις να βρεις κοινές διαδικασίες.

Είναι προφανέστατο ότι από τη στιγμή που κυκλοφορούν ελεύθερα οι άνθρωποι στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα διαπράξουν αδικήματα σε διαφορετικές χώρες, θα έχουν διαφορετική εθνικότητα, θα καταδικαστούν σε μία χώρα ή θα έχουν κάποιες καταδικές εναλλακτικές, όπως ότι θα πρέπει να εμφανίζονται στο αστυνομικό τμήμα ή να παράσχουν κοινωνική εργασία. Και μετά δημιουργείται το πρόβλημα τι γίνεται με αυτούς τους ανθρώπους. Ο άλλος να έχει υποχρέωση εμφάνισης στο αστυνομικό τμήμα και απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και να είναι Ρουμάνος. Τίθεται το δίλημμα: Να μπορεί να πάει στη Ρουμανία ή να μην μπορεί να πάει; Προφανώς και πρέπει να πάει και προφανώς πρέπει να δοθεί αυτή η δυνατότητα. Αυτά είναι αυτονόητα πράγματα για τα οποία δεν θα έπρεπε να υπάρχει καμμία διαφωνία και να ψηφίζοντουσαν αυτές οι τρεις αποφάσεις.

Εάν υπάρχει μία κριτική είναι όσον αφορά το για ποιον λόγο από το 2009 ερχόμαστε αυτές να τις εντάξουμε το 2014. Με την εμπειρία την οποία έχουμε σε αυτές τις αίθουσες βλέπουμε ότι πάντοτε δυστυχώς οι κυβερνήσεις είχαν μία καθυστέρηση ενσωμάτωσης πραγμάτων του ευρωπαϊκού γίνεσθαι στην ελληνική έννομη τάξη.

Άκουσα μία κριτική που προέρχεται από τον ΣΥΡΙΖΑ, που έχει να κάνει με διασφάλιση δικαιωμάτων και ρωτώ: Κατ' αρχάς, τα κράτη-μέλη τα οποία οδηγήθηκαν σε αυτές τις αποφάσεις δεν έλαβαν αυτά υπ' όψιν; Είναι ανάλγητα; Δεν έχουν ευαισθησία; Δεν είδαν πώς θα εντάξουν τα ανθρώπινα δικαιώματα μέσα στην πραγματικότητα; Χαρακτηριστικά αναφέρατε -και το είπαν όλοι οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ που πέρασαν από εδώ- ότι υπό όρους μπορεί αυτό να γίνεται χωρίς τη συναίνεση του καταδικασθέντος. Μάλιστα. Για να δούμε. Ποιοι είναι αυτοί οι όροι; Πότε δηλαδή κάποιος χωρίς τη συναίνεσή του θα μπορεί να μεταφέρεται για να εκτίσει την ποινή του, από τη φυλακή της Ελλάδας να πάει ή στη Βουλγαρία ή στη Ρουμανία, αφού αναφερόμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Πρώτον, «στο κράτος-μέλος της εθνικότητας του καταδικασθέντος στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του». Δηλαδή -προσέξτε- Βούλγαρος που διέπραξε αδίκημα εδώ, καταδικάστηκε εδώ, δεν έχει τη συνήθη διαμονή του στην Ελλάδα, την έχει στη Βουλγαρία...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Άμα έχει την κατοικία του;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: «Τη συνήθη διαμονή του» λέει εδώ. Αυτός λοιπόν, σας ρωτώ, γιατί πρέπει να συναινέσει στο πού θα εκτίσει την ποινή του; Συναινεί αν θα την εκτίσει στα Γρεβνά, στην Αλικαρνασσό, στον Κορυδαλλό ή στη Λάρισα;

Δεύτερη περίπτωση: «Στο κράτος-μέλος της εθνικότητας του καταδικασθέντος, στο οποίο, παρ' όλο που αυτός δεν έχει τη συνήθη διαμονή του, θα απελαθεί μετά την έκτιση της ποινής του». Δηλαδή, έχουμε εδώ τον συγκεκριμένο αλλοδαπό, που συνδέεται με την Ευρωπαϊκή Ένωση, υπάρχει απόφαση απέλασης, άρα μόλις εκτίσει την ποινή του θα απελαθεί, κι εμείς κινούμε τη δια-

δικασία να εκτελέσει εκεί την ποινή του. Πού θίγονται δηλαδή τα δικαιώματά του;

Η τρίτη περίπτωση αναφέρει «σε οποιοδήποτε κράτος- μέλος στο οποίο ο καταδικασθείς έχει διαφύγει ή επιστρέψει με άλλον τρόπο λόγω εκκρεμής ποινικής διαδικασίας». Έφυγε δηλαδή από την Ελλάδα, έχει βρεθεί σε μία τρίτη χώρα, που δεν είναι η χώρα καταγωγής του, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει εκεί τη διαμονή του, συλλαμβάνεται, καταδικάζεται στην Ελλάδα και την εκτίει εκεί την ποινή του. Είναι αυτονόητα πράγματα και έστω, στον βαθμό που αυτά θα εφαρμοστούν, θα αποσυμφορηθούν σε έναν βαθμό τις ελληνικές φυλακές, διότι Έλληνες καταδικασθέντες στην Ευρώπη δεν θα δείτε πολλούς. Αντιθέτως, από τα στοιχεία τα οποία υπάρχουν θα δείτε πολλούς άλλους ανθρώπους που έχουν καταδικαστεί εδώ και μπορούν να εκτίσουν την ποινή τους σε άλλες χώρες. Και πάντοτε με ποια διασφάλιση; Αυτό το οποίο είναι αυτονόητο και προστατεύει κατά τον καλύτερο τρόπο τα συγκεκριμένα πρόσωπα, δηλαδή το ότι αν στη χώρα στην οποία θα πάνε να εκτίσουν την ποινή τους το πλαίσιο ποινής είναι χαμηλότερο, θα εφαρμοστεί το χαμηλότερο πλαίσιο ποινής, στη μεγαλύτερή του μορφή.

Γι' αυτό, αυτό που είπατε, κυρία Κωνσταντοπούλου, για τον κ. Χριστοφοράκο δεν ισχύει. Γιατί εάν ο κ. Χριστοφοράκος, που είναι Γερμανός υπήκοος και έτσι δικάστηκε στη Γερμανία, παρ' όλα αυτά ερχόταν εδώ να εκτίσει την ποινή του, θα είχε εκτίσει την ποινή για την οποία είχε καταδικαστεί στη Γερμανία. Μη δημιουργείτε λοιπόν εντυπώσεις ότι αυτά έρχονται για τον άλφα ή βήτα λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Υπάρχει και το δεύτερο σκέλος του νομοσχεδίου, το οποίο αφορά...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο αυτονόητα θα μπορούσε να ψηφιστεί. Κριτική να κάνετε για το ότι υπάρχουν τόσο μεγάλες τροπολογίες που θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά νομοσχέδια, κριτική να κάνετε για το ότι ήρθε πέντε χρόνια μετά, αλλά σήμερα, που μιλάμε επί της αρχής, δεν μπορεί κάποιος να έχει διαφωνία σε αυτονόητες διαδικασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και από την άλλη πλευρά να θεωρεί ότι έχει σκέψη και προσανατολισμό προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Αθανασίου.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τα δεκαοκτώ λεπτά που προβλέπονται και ελπίζω ότι δεν θα τα χρειαστώ. Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο ενσωματώνει στο Ελληνικό Δίκαιο τις τρεις αποφάσεις-πλαίσιο που υλοποιούν την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρχή που στηρίζεται στις έννοιες της ισοδυναμίας και της εμπιστοσύνης.

Στη βάση αυτή μια απόφαση που λήφθηκε από μία αρχή σε ένα κράτος-μέλος μπορεί να εφαρμοστεί άμεσα σε ένα άλλο κράτος σαν να ήταν απόφαση του δικού του εθνικού συστήματος.

Ειδικότερα, ενσωματώνονται οι ακόλουθες αποφάσεις: Η πρώτη είναι η 909/2008 του Συμβουλίου της Ευρώπης της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για παράδειγμα, εάν σε έναν αλλοδαπό έχει επιβληθεί ποινή καθειρέως, να μπορεί να εκτίσει αυτήν την ποινή στη χώρα όπου έχει οικογενειακούς ή άλλους δεσμούς.

Η δεύτερη απόφαση είναι η 947 του Συμβουλίου της Ευρώπης της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι το Μέρος Β' του νομοσχεδίου. Για παράδειγμα, εάν ένας αλλοδαπός έχει εκτίσει μέρος της ποινής του και μετά, ως προ το υπόλοιπο της ποινής,

απολύεται υπό όρους με το θεσμό της υπ' όρον απόλυσης, να είναι δυνατή η επιτήρηση από την αλλοδαπή αρχή των όρων που τέθηκαν σε αυτόν στη χώρα όπου έχει οικογενειακούς ή άλλους δεσμούς.

Η τρίτη απόφαση είναι η 829 της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετική με την εφαρμογή μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση και αποτελεί το Γ' Μέρος του νομοσχεδίου.

Να επισημάνω ότι αυτή η απόφαση αναφέρεται ειδικά στην κατηγορία των υποδικών και όχι των καταδικών. Το τονίζω αυτό, γιατί δεν έγινε αντιληπτό από κάποιο συνάδελφο που πήρε το λόγο πριν. Για παράδειγμα, ένας αλλοδαπός υπόδικος μέχρι τη δίκη του τίθεται σε πολλές περιπτώσεις σε προσωρινή κράτηση λόγω του κινδύνου να διαφύγει στο εξωτερικό. Ο ανακριτής με αυτήν την απόφαση-πλαίσιο έχει τη δυνατότητα, αντί της προσωρινής κράτησης και της σύρρευσης πληθυσμού στις φυλακές, να του θέσει περιοριστικούς όρους, η τήρηση των οποίων θα παρακολουθείται από την αλλοδαπή αρχή στη χώρα όπου αυτός έχει οικογενειακούς ή άλλους δεσμούς.

Όπως είπα και στην επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, που πραγματοποιήθηκε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, ενέκρινε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης ως ακρογωνιαίου λίθου της δικαστικής συνεργασίας τόσο σε αστικές όσο και σε ποινικές υποθέσεις στο πλαίσιο της Ένωσης.

Το συμβούλιο, σύμφωνα με αυτά τα συμπεράσματα, ενέκρινε πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων, με το οποίο ζητούσε τρία πράγματα: Πρώτον, να επιτραπεί στους κατοίκους ενός κράτους-μέλους να εκτίσουν την ποινή τους στο κράτος διαμονής τους. Δεύτερον, να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των κρατών-μελών στην περίπτωση που ένα πρόσωπο υπόκειται σε υποχρεώσεις ή σε μέτρα επίβλεψης και στήριξης, ιδίως στο πλαίσιο αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή της υπό όρους απόλυσης. Τρίτον, να εκτιμηθεί η ανάγκη θέσπισης σύγχρονων μηχανισμών αμοιβαίας αναγνώρισης των μέτρων επιτήρησης και κατά την έκτιση της ποινής, αλλά και κατά την προδικασία.

Οι προθεσμίες ενσωμάτωσης στο Εθνικό Δίκαιο, όπως προκύπτει και από τις αποφάσεις, αλλά και από τις δεσμεύσεις που είχαμε, ήταν αντίστοιχα για τις τρεις η 5^η Δεκεμβρίου 2011, η 6^η Δεκεμβρίου 2011 και η 1^η Δεκεμβρίου 2012.

Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και η αστυνομική συνεργασία κοινοτικοποιήθηκαν και μεταφερόμενες από τον τρίτο πυλώνα υπήχθησαν στο «Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης» υπό τον τίτλο «V» της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η υπαγωγή τους στην κοινοτική ομάδα συνεπάγεται την εφαρμογή της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας για την υιοθέτηση νομικών πράξεων -κανονισμοί και οδηγίες αντί για αποφάσεις-πλαίσιο, που, όπως ξέρετε, δεν υπάρχουν πια, αντικαταστάθηκαν από τις οδηγίες - και τη γενική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ευθείες προσφυγές κατά κράτους-μέλους και προδικαστικές παραπομπές από τα εθνικά δικαστήρια ανεξαρτήτως βαθμού.

Επειδή με το προηγούμενο καθεστώς του τρίτου πυλώνα αναπτύχθηκε τότε ένα νομοθετικό κεκτημένο, αποφάσεις-πλαίσιο, με περιορισμένα όμως αποτελέσματα λόγω της μη υποχρεωτικής εφαρμογής του στα κράτη-μέλη, με το Πρωτόκολλο 36 της Συνθήκης δόθηκε σε αυτά μία μεταβατική περίοδος πέντε ετών που λήγει την 1^η Δεκεμβρίου του 2014. Η προθεσμία δόθηκε όχι για την Ελλάδα, αλλά για όλα τα κράτη-μέλη, διότι δεν είχαν εισαγάγει αυτές τις αποφάσεις στο Εθνικό τους Δίκαιο.

Μετά την πάροδο της πενταετούς προθεσμίας είναι δυνατή η κίνηση διαδικασίας παράβασης εκ μέρους της επιτροπής κατά κράτους λόγω μη εναρμόνισης δεδομένων, ότι αυτές θα καταστούν πλήρως εφαρμοστέες.

Τι ισχύει σήμερα; Ποιο το ισχύον νομικό πλαίσιο; Αναφορικά με την απόφαση-πλαίσιο για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, όλα τα κράτη-μέλη έχουν επικυρώσει τη Σύμβαση του

Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 -είναι το Μάρτιο του 1983- για τη μεταφορά των καταδικών. Όμως με τη σύμβαση αυτή είναι δυνατή η μεταφορά καταδίκου για τη συνέχιση της έκτισης της ποινής του μόνο στο κράτος του οποίου είναι υπήκοος και μόνο με τη συγκατάθεσή του, καθώς και με τη συγκατάθεση των ενδιαφερομένων κρατών.

Το Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Σύμβασης στις 18 Δεκεμβρίου 1997, το οποίο προβλέπει τη μεταφορά του καταδίκου υπό όρους, ακόμη και χωρίς τη συγκατάθεσή του, δεν έχει επικυρωθεί από όλα τα κράτη-μέλη.

Καμμία από τις προαναφερόμενες δύο πράξεις δεν επιβάλλει την κατά κανόνα υποχρέωση παραλαβής του καταδίκου με σκοπό την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας.

Αναφορικά με την απόφαση-πλαίσιο για την επιτήρηση των υπ' όρον καταδικασθέντων ή απολυθέντων η σχετική Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 30^{ης} Νοεμβρίου του 1964 έχει κυρωθεί μόνο από δώδεκα κράτη-μέλη, σε ορισμένες περιπτώσεις με αρκετές επιφυλάξεις.

Τέλος, αναφορικά με την απόφαση-πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων που επιβάλλουν μέτρα επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση, δεν υφίσταται σχετικό νομικό πλαίσιο.

Επομένως, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν νέες διατάξεις που θα βασίζονται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και θα μετέχουν όλα τα κράτη-μέλη, θα παρέχονται στους καταδικούς οι κατάλληλες δικονομικές εγγυήσεις και θα γίνονται σεβαστά τα δικονομικά τους δικαιώματα. Έτσι, λοιπόν, εισάγονται οι τρεις αποφάσεις-πλαίσιο.

Οι σχέσεις μεταξύ των κρατών-μελών πρέπει να χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη αμοιβαία εμπιστοσύνη προς τα νομικά συστήματα των λοιπών κρατών-μελών και να επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να αναγνωρίζει τις αποφάσεις των αρχών του κράτους έκδοσης. Είναι κάτι που κατά κόρον τονιζόταν τώρα στην επιτροπή των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εσωτερικών Υποθέσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πολύ περισσότερο κατά το πρώτο εξάμηνο του 2014 που είχαμε την Προεδρία. Ακόμη, τα δικονομικά δικαιώματα στην ποινική διαδικασία συνιστούν κρίσιμο στοιχείο για τη διασφάλιση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών-μελών, στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας.

Με τις νέες διατάξεις επιδιώκεται η περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας που προβλέπουν οι προαναφερόμενες πράξεις του Συμβουλίου της Ευρώπης ιδίως εφόσον πρόκειται για υπηκόους της Ένωσης κατά των οποίων έχει εκδοθεί ποινική απόφαση με την οποία τους επιβάλλεται ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας ή εναλλακτική κύρωση ή μέτρο επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση σε άλλο κράτος-μέλος.

Ειδικότερα όσον αφορά τους καταδικούς που εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή και στους οποίους αναφέρεται το Μέρος Α' του νομοσχεδίου, θα πρέπει να πάψει πλέον να είναι δεσποζούσας σημασίας η στάση τους κατά τη διαδικασία με το να απαιτείται η συναίνεσή τους προκειμένου να διαβιβαστεί η καταδικαστική απόφαση σε άλλο κράτος-μέλος προς αναγνώριση και προς εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής.

Στόχος, λοιπόν, είναι η θέσπιση κανόνων με τους οποίους διευκολύνεται η κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος με βάση τις γενικές αρχές της ισότητας, της δικαιοσύνης και της λογικής.

Αναφορικά με την κατηγορία των καταδικασθέντων που έχουν απολυθεί υπ' όρον εις τους οποίους έχουν επιβληθεί μέτρα αναστολής ή εναλλακτικές κυρώσεις, στους οποίους αναφέρεται το Μέρος Β' του νομοσχεδίου, στόχος της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων και της εποπτείας των μέτρων επιτήρησης είναι να ενισχυθεί η προοπτική επανένταξης του επιτηρούμενου στην κοινωνία, επιτρέποντάς του να διατηρεί οικογενειακούς, γλωσσικούς, πολιτισμικούς και άλλους δεσμούς, αλλά και να βελτιωθεί η εποπτεία της συμμόρφωσης προς τα μέτρα αναστολής και τις εναλλακτικές κυρώσεις, προκειμένου να προλαμβάνεται η υποτροπή, λαμβανομένης υπ' όψιν με τον τρόπο αυτό, της προστασίας των θυμάτων και του κοινωνικού συνόλου.

Συνεπώς το παρόν σχέδιο νόμου εκτός από τους καταδικα-

σθέντες για τους οποίους έγινε λόγος μέχρι τώρα, αναφέρεται και στην κατηγορία των υποδίκων. Όσον αφορά, δηλαδή, την κράτηση προσώπων που διώκονται ποινικά, υπάρχει κίνδυνος άνισης μεταχείρισης μεταξύ εκείνων που διαμένουν μονίμως στο κράτος της δίκης και εκείνων που δεν διαμένουν μονίμως. Ένας κάτοικος εξωτερικού διατρέχει τον κίνδυνο να τεθεί υπό κράτηση εν αναμονή της δίκης ακόμη και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες υπό παρόμοιες συνθήκες ένας κάτοικος ημεδαπής δεν θα υφίστατο το ίδιο μέτρο.

Σε έναν κοινό ευρωπαϊκό χώρο δικαιοσύνης, απαλλαγμένο από εσωτερικά σύνορα, επιβάλλεται η λήψη μέτρων με τα οποία θα διασφαλίζεται ότι ένα ποινικά διωκόμενο πρόσωπο, το οποίο δεν κατοικεί μονίμως στο κράτος της δίκης, δεν θα έχει διαφορετική μεταχείριση από ό,τι ένα ποινικά διωκόμενο πρόσωπο που είναι μόνιμος κάτοικος του κράτους της δίκης.

Οι σχετικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο Μέρος Γ' του νομοσχεδίου και συγκεκριμένα στα άρθρα 41 ως 59, δίνουν τη δυνατότητα ώστε τα μέτρα επιτήρησης που επιβάλλονται στον συγκεκριμένο υπόδικο, να παρακολουθούνται στο κράτος εκτέλεσης, ενώ εκ παραλλήλου θα διασφαλίζεται η ομαλή πορεία της δικαιοσύνης και ιδίως ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο θα βρίσκεται στη διάθεση της δικαιοσύνης.

Σε περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο δεν επιστρέφει οικειοθελώς στο κράτος έκδοσης, μπορεί, βέβαια, να παραδοθεί στο κράτος έκδοσης σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο του 2002. Είναι η 584 των Υπουργών Δικαιοσύνης, η οποία εφαρμόζεται παράλληλα και καλύπτει τα κενά της απόφασης-πλαίσιο.

Η εκτέλεση της ποινής ή η εφαρμογή των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων των υπ' όρων καταδικασθέντων ή απολυθέντων στο κράτος εκτέλεσης, θα πρέπει να ενισχύει την πιθανότητα κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου.

Προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η εκτέλεση των αποφάσεων του κράτους έκδοσης στο κράτος εκτέλεσης θα εξυπηρετήσει το σκοπό της κοινωνικής επανένταξης, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης λαμβάνει υπ' όψιν της στοιχεία, όπως, για παράδειγμα, ο δεσμός του ενδιαφερομένου με το κράτος εκτέλεσης, εάν το θεωρεί ως έδρα των οικογενειακών, γλωσσικών, πολιτιστικών, κοινωνικών ή οικονομικών και άλλων δεσμών με το κράτος εκτέλεσης.

Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρούν τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκφράζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Κανένα στοιχείο αυτών δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι απαγορεύει την άρνηση εκτέλεσης απόφασης όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστευτεί ότι η ποινή ή η εναλλακτική κύρωση ή το μέτρο που επιβλήθηκε αντί της προσωρινής κράτησης τέθηκαν προκειμένου να τιμωρηθεί ένα πρόσωπο λόγω του φύλου του ή της φυλής του, της θρησκείας του, της εθνικότητας του, της εθνικότητας του, της εθνικότητας του, των πολιτικών του πεποιθήσεων ή του σεξουαλικού προσανατολισμού του ή ότι η θέση του εν λόγω προσώπου μπορεί να ιχνηλατηθεί για οποιονδήποτε από αυτούς τους λόγους.

Επίσης, οι προτεινόμενες διατάξεις θα πρέπει να εφαρμόζονται σύμφωνα με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών-μελών που παρέχεται από το άρθρο 18 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ειδικότερα, πρέπει να δίνεται στον πολίτη το δικαίωμα να διαμένει στο κράτος το οποίο ζει -όρος που χρησιμοποιείται στις αποφάσεις-πλαίσιο- δηλαδή στον τόπο προς τον οποίο το πρόσωπο αυτό συνδέεται βάσει της συνήθους διαμονής και βάσει στοιχείων όπως οι οικογενειακοί, οι κοινοτικοί ή οι επαγγελματικοί δεσμοί.

Για την καθυστέρηση της ενσωμάτωσης -το είπα και στην επιτροπή- πρέπει να σας πω ότι υπήρχε μεγάλη καθυστέρηση σε πολλά νομοθετήματα και δίνουμε καθημερινό αγώνα για να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε στις υποχρεώσεις της χώρας μας. Δεν χρειάζεται να τα πω. Δεν υπάρχει κανένας λόγος.

Επίσης, λόγω των πολλών νομοθετημάτων δίνουμε προτεραιότητα σε αυτές γιατί οποίες υπάρχει κίνδυνος να υποστεί η χώρα μας τιμωρία από την καθυστέρηση ενσωμάτωσης οδηγιών

ή αποφάσεων-πλαίσιο στην ελληνική νομοθεσία.

Είπα προηγουμένως ότι οι τροπολογίες είναι είκοσι. Είναι δεκαπέντε βουλευτικές και πέντε υπουργικές.

Άρα, οι υπουργικές τροπολογίες -και απαντώ στη συνάδελφο που αναφέρθηκε- έχουν μελετηθεί και -εκτός από τη μεγάλη στην οποία θα αναφερθώ σε λίγο- δεν έχουν ιδιαίτερο νομικό ενδιαφέρον, κάποια δυσκολία. Είναι θέματα ουσίας. Οι άλλες είναι βουλευτικές και θέλουν μία μελέτη. Γι' αυτό κι εγώ ζήτησα να γίνει και τρίτη συνεδρίαση.

Συνεπώς, για τη συνάδελφο που μίλησε για μη γνώση ή για προχειρότητα, πρέπει να πω ότι πρέπει να σταματήσει αυτός ο ανούσιος εντυπωσιασμός χωρίς να προσφέρεται τίποτα επί της ουσίας.

Όσον αφορά αυτό το οποίο ειπώθηκε για τον χρόνο μελέτης, ότι υπήρχαν μονάχα λίγες μέρες, είναι λάθος. Όλο το νομοσχέδιο έχει τεθεί σε διαβούλευση από τις 16 Οκτωβρίου. Μεθαύριο συμπληρώνεται ένας μήνας. Υπήρχε, δηλαδή, υπεραρκετός χρόνος για να μελετηθεί και να γίνουν παρατηρήσεις.

Στο σημείο αυτό δεν μπορώ να μην αναφέρω ότι ο καθηγητής, ο κ. Πανούσης, έκανε τέτοια ανάλυση και τέτοιες θετικές προτάσεις που μας βοήθησε να κάνουμε και τις τροποποιήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν η Ελλάδα ενεργεί ως κράτος εκτέλεσης αλλοδαπής απόφασης ορίσαμε ως αρμόδια Δικαστική Αρχή την Εισαγγελία Πρωτοδικών στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς ή ο επιτηρούμενος έχει τη συνήθη διαμονή του για λόγους πρακτικούς και μόνο.

Ο εισαγγελέας του α' βαθμού μπορεί να παρακολουθεί καλύτερα τα μέτρα επιτήρησης για παράδειγμα σε μία νησιωτική ή απομακρυσμένη περιοχή όπου δεν υπάρχει Εισαγγελέας Εφετών. Παραδείγματος χάριν, υπάρχουν Πρωτοδικεία στα οποία δεν υπάρχει Εισαγγελέας Εφετών. Στη Νάξο πού να τον βρούμε τον Εισαγγελέα Εφετών; Στη Χίο πού να τον βρούμε; Πέραν αυτού, οι αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών είναι πιο κοντά στις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Για το άρθρο 18: Τόσο η αμνηστία όσο και η χάρη έχουν να κάνουν με την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος, που είναι και ο στόχος όλων των ρυθμίσεων του σχεδίου νόμου. Γι' αυτό και οι τρεις αποφάσεις-πλαίσιο προβλέπουν δυνατότητα χορήγησης αμνηστίας και χάρης και από το κράτος έκδοσης και από το κράτος εκτέλεσης.

Ειδικά για την αμνηστία και για τη χάρη, στο πλαίσιο της ευνοϊκότερης μεταχείρισης του καταδικασθέντος, προβλέπεται ότι και τα δύο κράτη -έκδοσης και εκτέλεσης- μπορούν να χορηγήσουν αυτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα κάνω χρήση της δευτερολογίας μου. Σε δύο λεπτά τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έτσι, ένας Έλληνας που καταδικάστηκε στην Ολλανδία -για να πω ένα παράδειγμα- και θα έρθει να εκτίσει την ποινή του στην Ελλάδα, σε περίπτωση που είχε το προνόμιο της χάρης και της αμνηστίας στην Ολλανδία, δεν είναι σωστό να παραμείνει στη φυλακή επειδή η Ελλάδα δεν του παραχώρησε το ίδιο προνόμιο. Απαντώ στις επικρίσεις που ακούστηκαν από δύο συναδέλφους.

Ακόμη, η Ελλάδα δεν θα πρέπει να χάνει το προνόμιο να χορηγεί χάρη και αμνηστία σε καταδικασθέντα με την ελληνική εθνικότητα -η εθνικότητα είναι ο βασικός λόγος της μεταφοράς του καταδίκου- επειδή η χώρα στην οποία καταδικάστηκε ο Έλληνας δεν μπορεί να χορηγεί το ίδιο προνόμιο.

Σε περίπτωση που η διάρκεια της ποινής υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοιες αξιόποινες πράξεις -απαντώ σε επικρίσεις- σύμφωνα με το Ελληνικό Δίκαιο ο εισαγγελέας απευθύνεται στο δικαστήριο, το οποίο μπορεί να προσαρμόσει την προς εκτέλεση ποινή. Δεν το κάνει ο ίδιος. Στο δικαστήριο απευθύνεται.

Η ίδια προσαρμογή γίνεται και στην περίπτωση που η φύση

της ποινής είναι αντίθετη προς το Ελληνικό Δίκαιο -και απαντών στην κ. Κανέλλη- στα καταναγκαστικά έργα. Η προσαρμογή είναι πάντα προς όφελος του καταδικασθέντος, όπως σαφώς προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 9 του σχεδίου νόμου.

Κατά την ενσωμάτωση των αποφάσεων-πλαίσιο, σκόπιμα οι ορισμοί -απόφαση, ποινή κ.λπ.- ή οι τίτλοι των αδικημάτων και γενικά η ορολογία αποδίδονται με κάποια ευρύτητα, επειδή και στις τρεις αποφάσεις-πλαίσιο η Ελλάδα ενεργεί και ως κράτος έκδοσης και ως κράτος εκτέλεσης. Εάν πρόκειται να εκδώσουμε κάποιον είμαστε κράτος έκδοσης. Αν πρόκειται να εκτελεστεί στην Ελλάδα η ποινή κάποιου αλλοδαπού, είμαστε κράτος εκτέλεσης. Όταν θα ενεργεί, όμως, ως κράτος εκτέλεσης, ο εισαγγελέας θα πρέπει να μπορεί να αναγνωρίζει αποφάσεις και να επιτηρεί την εκτέλεση μέτρων στα οποία γίνεται χρήση διαφορετικών όρων και γραμματικών διατυπώσεων για να υπάρχει μία εναρμόνιση.

Άρθρο 9, παράγραφος 6: Στο πλαίσιο της αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης πρέπει να βρίσκεται η σωστή ισορροπία μεταξύ του σεβασμού της ποινής που επιβλήθηκε αρχικά και των νομικών παραδόσεων των κρατών-μελών.

Έτσι, η απόφαση που έλαβε ο δικαστής στο κράτος έκδοσης, πρέπει να γίνεται σεβαστή κατ' αρχάς και επιτρέπεται η προσαρμογή μόνο όταν η διάρκεια και η φύση της δεν είναι συμβατές με το Εθνικό Δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

Συνεπώς η προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί να είναι βαρύτερη από την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης, αλλά πάντα είναι υπέρ του καταδικασθέντος.

Έρχομαι, τώρα, στο άρθρο 6 και ειδικότερα στην παράγραφο 2γ. Θυμίζω τι λέει το άρθρο αυτό: «Η συναίνεση του καταδικασθέντος δεν απαιτείται, αν η απόφαση με το πιστοποιητικό διαβιβάζεται: γ) σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος, πέραν του κράτους που αναφέρεται στα στοιχεία α' ή β', στο οποίο ο καταδικασθείς έχει διαφύγει η επιστρέφει με άλλο τρόπο λόγω εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας σε βάρος του στην Ελλάδα ή μετά την καταδίκη του στην Ελλάδα».

Μα, όταν εκκρεμεί μια άλλη ποινική διαδικασία στην Ελλάδα σε βάρος ενός καταδικασθέντος κι αυτός διαφεύγει σε τρίτη χώρα, αν η απόφαση που επιβάλλει στερητική της ελευθερίας ποινή διαβιβαστεί προς εκτέλεση στην τρίτη αυτή χώρα, τότε ως κύρωση για τη συμπεριφορά του καταδικασθέντος που διαφεύγει για τη διαβίβαση της απόφασης που επιβάλλει η ποινή δεν απαιτείται η συναίνεσή του. Αφού είναι φυγόδικος. Να γιατί δεν χρειάζεται.

Θα ήθελα να πω το εξής στην κυρία Κατριβάνου: Έχουμε οκτακόσιους ενενήντα έξι καταδικασθέντες, όχι αλλοδαπούς, κατοίκους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εγώ δεν λέω ότι οι συνθήκες στις φυλακές μας είναι καλές. Πάχουμε από συνωστισμό. Το δέχομαι αυτό. Το 63% των κρατούμενων είναι αλλοδαποί, οικονομικοί μετανάστες. Προσπαθούμε για το καλύτερο. Δεν μπορεί, όμως, το Υπουργείο από τη μία μέρα στην άλλη να χτίσει φυλακές. Γι' αυτό είμαστε πάρα πολύ στεναχωρημένοι. Αυτήν τη στιγμή θα σας πω κάτι που δεν ειπώθηκε: Δεν είναι μόνο κρατούμενοι στις φυλακές. Έχουμε κρατούμενους και στα αστυνομικά τμήματα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τα είπαμε. Τα είπε η κ. Κατριβάνου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πήγα και τα είδα αυτά τα πράγματα κι απογοητεύτηκα. Προσπαθούμε να κάνουμε το καλύτερο. Για τον λόγο αυτό πήραμε και μέτρα για αποσυμφόρηση. Δεν υπάρχει, όμως, κανείς από τους οκτακόσιους ενενήντα έξι καταδικασθέντες -δεν έχω μια αίτηση!- που να θέλει να πάει στη χώρα του. Κάτι λέει αυτό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Περνάει καλά στα αστυνομικά τμήματα!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πολλοί αλλοδαποί θέλουν να έρθουν να εκτίσουν την ποινή τους εδώ, αλλά κανείς δεν θέλει να φύγει. Γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι και το σωφρονιστικό μας σύστημα, αλλά και η ποινική νομοθεσία, όσον αφορά τις υφ'

όρον απολύσεις και τις ευνοϊκές μεταχειρίσεις που έχουν, είναι η καλύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έρχομαι, τώρα, στο θέμα των γιατρών που ακούστηκε. Πράγματι, έχουμε κάνει διαγωνισμό. Τι να κάνουμε; ΑΣΕΠ έχουμε. Είναι σε διαδικασία ΑΣΕΠ και θα ολοκληρωθεί. Θα πάρουμε τριάντα εννέα γιατρούς και θα πάνε στις φυλακές.

Αναφορικά με τα βραχιολάκια, θα ήθελα να πω ότι έχουν ετοιμαστεί πάρα πολύ καιρό. Αναφέρομαι στην ηλεκτρονική επιτήρηση. Οι εταιρείες, οι οποίες αποκλείστηκαν από το διαγωνισμό, προσέφυγαν στη δικαιοσύνη. Εδώ, θα τους κατηγορήσουμε; Δεν θα σεβαστούμε το δικαίωμα τους να προσφύγουν στη δικαιοσύνη, ανεξάρτητα αν προσωπικά δεν συμφωνώ γιατί πιστεύω ότι αυτές οι εταιρείες οι οποίες επελέγησαν είναι καλύτερες; Δηλαδή, τι πρέπει να κάνουμε; Καθυστέρηση, αλλά αυτή είναι η κοινοτική νομοθεσία. Πήγαν στη δικαιοσύνη. Μπλόκαρε η διαδικασία. Τώρα τελείωσε. Βγήκαν οι αποφάσεις. Αυτήν τη στιγμή, η επιτροπή, εκτός από τις τεχνικές προσφορές που τις είδε, βλέπει και τις οικονομικές.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είστε σίγουρος; Όπως τα είπατε είναι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Κοντονή, δεν περιμένα από εσάς να πείτε ότι φημολογείται πως το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει ανάμειξη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Είπα ότι δεν αποδεχόμαστε τις φήμες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το διορθώσατε μετά. Από εσάς δεν το περίμενα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι, όχι. Είπα ότι δεν τις υιοθετούμε, ούτε τις αποδεχόμαστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ υπηρέτησα την αυτοδιοίκηση, τη στήριξα και την επεξέτεινα. Εξάλλου, έχω βάλει διάταξη, η οποία λέει στον Οργανισμό Δικαστηρίων, ότι όσοι εκλέγονται στις διοικήσεις και προαγόμενοι παραμένουν στη θέση τους. Συνεπώς, ήταν λάθος. Κι αυτό το είπα, όχι εδώ, αλλά δημόσιο. Το αντίθετο φημολογείται και το αντίθετο λέει. Λέει την αντίθεση του Υπουργού για αυτό, το οποίο έγινε. Πράγματι, πολλοί αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου έχουν δουλειά τώρα, γιατί είναι οικονομικοί εισαγγελείς, είναι επόπτες σε διάφορα θέματα. Αν υπάρχει πρόβλημα τέτοιο, θα ζητήσω από τη Βουλή να αυξήσουμε μια θέση αντεισαγγελέα για να μην υπάρχει πρόβλημα.

Άρα, δεν θα ήθελα από εσάς να το ακούσω αυτό. Από άλλον ενδεχομένως ναι, αλλά όχι από εσάς. Συνεπώς, απαντώ και στο θέμα αυτό.

Να πω δυο λόγια τώρα για τα κόκκινα δάνεια. Ακούστε να δείτε: Για τα κόκκινα δάνεια δεν είναι σωστό να στοχοποιείτε τον κ. Δένδια. Η ρύθμιση αυτή είναι του ΚΥΣΔΙΧ, δηλαδή του Κυβερνητικού Συμβουλίου Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους. Συμμετέχουν τέσσερις συναρμόδιοι Υπουργοί: Ο Υπουργός Οικονομικών, ο Υπουργός Ανάπτυξης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης και ο Υπουργός Εργασίας.

Το νομοθέτημα αυτό, λοιπόν, είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας. Υπήρξε ανταλλαγή απόψεων με έγκριτους νομικούς του συγκυβερνώντος κόμματος, του ΠΑΣΟΚ, διότι είναι ένα θέμα που αφορά την κοινωνία. Δεν είναι πολιτικό παιχνίδι εδώ. Προσπαθούμε να ανακουφίσουμε τον κόσμο. Βγήκε, λοιπόν, αυτό το νομοθέτημα...

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Έπρεπε να έρθει στην επιτροπή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εδώ είμαστε. Αν χρειάζονται βελτιώσεις για το καλύτερο των δανειοληπτών, να το κάνουμε.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κατ' αυτήν την έννοια, όχι. Στο γόνατο, όχι. Να έρθει κανονικά στην επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Άλλο είναι αυτό το θέμα. Σας το εξήγησε αυτό και ο κ. Ρήγας, ότι πράγματι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, εγώ

θα σας παρακαλέσω να συντομεύσετε, γιατί αυτού του τύπου ο διάλογος που γίνεται, δεν επιτρέπεται.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κι εγώ θα προτιμούσα ίσως να έρθει σαν αυτοτελές νομοσχέδιο, αλλά ο έπειγον χαρακτήρας είναι αυτός και αφορά την επιχειρηματικότητα....

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Θα μιλήσω απόψε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαρίστως, αλλά παρακαλώ και τον κύριο Υπουργό αν μπορεί να συντομεύει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσον αφορά το ιδιωτικό χρέος, δεν υπάγεται εδώ. Υπάρχει ο γνωστός νόμος Κατσέλη, όπως καθιερώθηκε να τον λέμε, όπου και αυτός είναι υπό βελτίωση. Θα τον βελτιώσουμε και αυτόν.

Άκουσα διάφορα, τα οποία σημειώσα πρόχειρα. Δεν ήμουν προετοιμασμένος.

Η ρύθμιση, λοιπόν, των δανείων αποσκοπεί στην ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας μετά από την παρατεταμένη ύφεση των τελευταίων ετών. Η ύφεση αυτή είχε ως συνέπεια την αδυναμία ανταπόκρισης στις υποχρεώσεις τους των πολύ μικρών και άλλων, μικρότερων επιχειρήσεων. Οι συνέπειες αυτής της αδυναμίας επιχειρείται να αντιστραφούν με το να δοθεί η ευκαιρία μιας νέας αρχής στις επιχειρήσεις. Το ανέπτυξε το κομμάτι αυτό πολύ καλά και ο συνάδελφος ο κ. Ρήγας.

Με τις ρυθμίσεις προβλέπεται η διαδικασία επιλέξιμης διαγραφής χρεών από το χρηματοδοτικό τομέα, η ρύθμιση των υποχρεώσεων των εμπόρων με δεσμευτική δύναμη για το σύνολο των πιστωτών με την τήρηση των εγγυήσεων της νομιμότητας από τα δικαστήρια. Αρμόδιο είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο. Το δικαστήριο δεν αποφασίζει επί της ουσίας. Προσέξτε το αυτό. Θα τα δείτε. Δεν ξέρω αν έκανε καμμία τροποποίηση ο κ. Σκρέκας τώρα ή αν θα πει κάτι άλλο...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν έχει φανεί πάντως σήμερα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τώρα έχει αναλάβει.

Αποφασίζει, όμως, επί της νομιμότητας. Και θα παρακαλούσα να τα διαβάσετε, όπως θα παρακαλούσα να διαβάσετε και το κύριο νομοθέτημα. Αναγκάστηκα να κάνω μία πλήρη ανάλυση και σε αυτό.

Κρίσιμη ημερομηνία, λοιπόν, για την υπαγωγή είναι η 30-6-2014, έτσι ώστε να καλυφθεί όλη η περίοδος της ύφεσης. Προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα της υπαγωγής στην έκτακτη διαδικασία ειδικής διαχείρισης, εφόσον κάτι τέτοιο προκρίνεται ως ενδεδειγμένη λύση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Προχωρούμε με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας για δώδεκα λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι έτσι όπως τα είπατε αναφορικά με την τροπολογία του κ. Δένδια. Είναι ένας νόμος ολοκληρωμένος που πραγματικά θα μπορούσε να συζητηθεί, όπως και το νομοσχέδιο που εισάγετε εσείς, με άλλες διαδικασίες και να έχει μια ουσία. Αν, μάλιστα, λέτε ότι υπάρχουν περιθώρια βελτιώσεων, με αυτό τον τρόπο θα μπορούσαν πραγματικά να γίνουν.

Ο κ. Δένδιας την κατέθεσε ερχόμενος στη συνεδρίαση της Επιτροπής Δικαιοσύνης την περασμένη Δευτέρα. Βέβαια, η ώρα ήταν περίπου 11.00-12.00, κάτι τέτοιο όταν δήλωσε ότι καταθέτει την τροπολογία αυτή, την εξήγησε και την παρουσίασε. Ως εκ θαύματος, όμως, η τροπολογία του ξέφυγε, κάπου χάθηκε και καθυστέρησε και η τροπολογία κατατέθηκε δύο ώρες μετά, στις 14.10'.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής αρνήθηκε να γίνει συζήτηση στην επιτροπή, γιατί, όπως είπε και ο Υπουργός, κατατέθηκε για να τη γνωρίζουμε, αλλά όχι για να τη συζητήσουμε.

Έτσι, μένει μόνο η συζήτηση στην Ολομέλεια, που μετά πολλών βασάνων επετεύχθη να παραταθεί η συζήτηση για άλλη μία

μέρα και κάπως να υπάρξει η δυνατότητα να συζητηθούν με μεγαλύτερη άνεση όσα προβλέπονται και σ' αυτήν και στις άλλες τροπολογίες.

Είναι αυτό νομοθετική λειτουργία; Πόσο μπορούν να υπάρχουν συμβολές αυτών των κοινωνικών δυνάμεων και των εκπροσώπων τους, που υποτίθεται ότι θα ωφεληθούν ή που εν πάση περίπτωση, ενδιαφέρονται και βρίσκονται στην κατάσταση την πολύ ζοφερή, την οποία -υποτίθεται- ότι θα έλθει αυτή η τροπολογία να ρυθμίσει.

Τι είδους αυταρχισμός είναι αυτός, κύριε Υπουργέ; Τόσο προσηματικός; Τόσο ανενδοίαστος; Τί άλλο είναι από αυταρχισμός;

Το δικό σας σχέδιο νόμου -αυτό που σήμερα συζητείται- είπατε ότι το είχατε αναρτήσει και ήταν στη διαβούλευση. Μα, ήταν το Σεπτέμβριο για μία εβδομάδα και δεν το πήρε είδηση κανείς και δεν υπήρχε η παραμικρή παρέμβαση.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ούτε ένα σχόλιο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Με λίγα λόγια, πράγματι, ένα νομοσχέδιο που θα μπορούσε να ρυθμίσει μ' ένα γενικευμένο τρόπο την εναρμόνιση του Ελληνικού Δικαίου αναφορικά με την άρση του διπλού αξιόπινου και με την εκτέλεση της ποινής στο ευρωπαϊκό πεδίο, απλώς και μόνο μεταφράστηκε και μετατράπηκε σε αυτοούσια μεταφορά όχι οδηγιών αλλά αποφάσεων-πλαίσιο, γιατί τρεις αποφάσεις-πλαίσιο είναι. Η απόφαση-πλαίσιο σημαίνει ότι κάθε χώρα έχει όχι απλώς και μόνο τη δυνατότητα, αλλά και την ανάγκη και -αν θέλετε- και την υποχρέωση να εναρμονίσει αυτήν την ευρωπαϊκή προτεινόμενη ρύθμιση μέσα από τις διαδικασίες του Εθνικού Δικαίου.

Αυτό έχει τεράστια σημασία και για την ασφάλεια του δικαίου. Δεν ξέρω, γιατί εγώ τώρα νομικός δεν είμαι, αλλά θεωρώ ότι δεν είναι δυνατόν ο Υπουργός Δικαιοσύνης να μην τα υπερασπίζεται αυτά. Εμείς, που δεν είμαστε νομικοί, αισθανόμαστε περίεργα, άβολα, όταν ένας Υπουργός Δικαιοσύνης δεν θεωρεί υποχρέωσή του να θέσει στη διαδικασία του Κοινοβουλίου σε ακρόαση φορέων τις διαδικασίες εναρμόνισης όλων αυτών των διατάξεων.

Πού τα είδατε; Στο γραφείο σας τα συζητήσατε; Η Βουλή δεν είναι ο χώρος για τη διαβούλευση αυτή; Πώς είναι δυνατόν να είναι αυτό ευρωπαϊκή προοπτική, να είναι ευρωπαϊκή λογική;

Ο διεθνισμός, η διεθνοποίηση του δικαίου, η διαμόρφωση συγκλίσεων στην Ευρώπη, δεν σημαίνει επιβολή, δεν σημαίνει μια σειρά από ρυθμίσεων που κάποιοι φωτισμένοι διαμορφώνουν και οι άλλοι εκτελούν, αποδέχονται. Δεν είναι τυχαίο ότι επικαλεστήκατε ότι υπήρχε η καθυστέρηση, διότι υπάρχει φόρτος τέτοιων εκκρεμοτήτων, πληθώρα εκκρεμοτήτων και φτάνετε στο σημείο να υπάρχει κίνδυνος επιβολής ποινών.

Αυτό οφείλεται στο ότι δεν δώσατε την απαιτούμενη σημασία, την οποία ισχυρίζεστε τώρα. Πέρασε και ο κ. Πλεύρης και ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης να μας πουν ότι αυτό είναι η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και ότι εμείς είμαστε αντιευρωπαϊκό κόμμα και διάφορα άλλα τέτοια.

Όταν, λοιπόν, είναι προφανής η προχειρότητα και η απαξίωση σε σχέση με την εναρμόνιση και την ολοκλήρωση ενός ευρωπαϊκού πλαισίου που να είναι όμως λειτουργικό, δημοκρατικό, συναινετικό, δημιουργικό και να δίνει πραγματικά ασφάλεια δικαίου, πώς είναι δυνατόν να το περιτυλίγετε τώρα με μια συσκευασία υψηλών στόχων;

Τελικά, όπως είπε και ο κ. Κοντονής, έχει έναν στόχο, την αποσυμφόρηση των φυλακών. Σιγά σιγά ο κ. Πλεύρης μάς το επιχειρηματολόγησε, τώρα εσείς μας το επιβεβαιώσατε. Μα, εάν όλη αυτή η εναρμόνιση είναι για τους ενενήντα Βούλγαρους και Ρουμάνους, είναι ανάγκη να κάνουμε όλη αυτήν τη συζήτηση και να κοροϊδεύουμε τους ίδιους τους εαυτούς μας ότι εναρμονίζουμε το ευρωπαϊκό πλαίσιο;

Ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους και ας δούμε εάν υπάρχει διαδικασία επανένταξης. Όχι για τους Ρουμάνους και τους Βούλγαρους, αλλά για τους Έλληνες. Υπάρχει διαδικασία επανένταξης στις ελληνικές φυλακές; Αφού δεν υπάρχει για τους Έλληνες κρατούμενους που εκτίουν ποινές, πώς μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι είναι δημοκρατικό -χωρίς τη συναίνεση του καταδικασθέντος αλλοδαπού- να προωθείται η διαδικασία παράδοσής του στη χώρα καταγωγής του ή να εφαρμόζονται οι άλλες διατάξεις; Πού είναι η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

Να μην υπάρχει η συναίνεση του αλλοδαπού σε μία χώρα που κατά τεκμήριο δεν έχει να επιδείξει καμμία σοβαρή διαδικασία ή προσπάθεια επανένταξης, σε άλλη χώρα, που κατά τεκμήριο βρίσκεται σε ακόμα χειρότερο επίπεδο σε σχέση με τα συστήματα δημιουργίας επανένταξης των κρατούμενων και όσων έχουν υποπέσει σε ποινικά αδικήματα.

Όλα αυτά απαιτούν τη συμμετοχή των αρμοδίων φορέων της δικαιοσύνης για μια δημιουργική συζήτηση, όταν φτιάχνεις ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο. Δεν είναι ένα άρθρο ενός νόμου, είναι τρεις οδηγίες-πλαίσιο που τις ενσωματώνετε στο Ελληνικό Δίκαιο. Υποτίθεται ότι αυτές θα μείνουν για καιρό και θα καθορίσουν μια σειρά από αποφάσεις δικαστηρίων, θα δημιουργήσουν νομολογία, θα ταλαιπωρήσουν ανθρώπους, κρατούμενους, συνηγόρους, αρχές, Αστυνομία. Διότι έχει ένα σωρό αντιφάσεις όλο αυτό το σύστημα από την προχειρότητά του.

Από αυτήν την άποψη, είναι πολύ εύκολο να επιτίθενται οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά είναι πολύ δύσκολο να σοβαρευτούν. Έχετε μια προχειρότητα από κεκτημένη ταχύτητα, γιατί δεν κάνετε πολιτική, εκτελείτε προδιαγεγραμμένες κατευθυντήριες στοχεύσεις και μέσα σε αυτό το πλαίσιο, επειδή υπάρχουν και κάποιες προθεσμίες, τρέχετε να προλάβετε και κάποια επιμέρους ζητήματα.

Από αυτήν την άποψη δεν είναι πραγματικά δυνατόν αυτή η Κυβέρνηση να ανταποκριθεί στοιχειωδώς στις ανάγκες της κοινωνίας.

Κύριε Υπουργέ, είναι πολύ χαρακτηριστικό αυτό που έγινε εχθές γνωστό: Εδώ και λίγες ημέρες αιτήθηκε η δικαστική αρχή από την ελληνική Βουλή να εξετάσει στοιχεία αναφορικά με τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρη για τη σχέση του με κάποιες offshore εταιρίες και τη δήλωση «πόθεν έσχες».

Ξέρετε τι συνέβη; Κατ' αρχάς, ο Πρόεδρος της Επιτροπής για το «πόθεν έσχες» χωρίς να συγκαλέσει την επιτροπή διαβίβασε σε ορκωτό ελεγκτή για να απαντήσει.

Κανένα από τα μέλη της επιτροπής δεν γνωρίζει τίποτα. Αυτό δεν είναι το σπουδαιότερο. Το σπουδαιότερο είναι ότι αυτήν την επιτροπή την έχετε καταργήσει. Έχει χρόνο ζωής μέχρι τις 31-12-2014. Την έχετε αντικαταστήσει με μία άλλη, που δεν θα έχει τις αρμοδιότητες που είχε η προηγούμενη.

Εάν η επιτροπή αυτή έκανε τη δουλειά της -όπως ορίζει ο νόμος που πρότεινε στην Ολομέλεια της Βουλής ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης και ψηφίστηκε ομόφωνα- θα έπρεπε να είχε ανοίξει όλους τους λογαριασμούς και όλων των Αρχηγών των κομμάτων, όπως λέει ο νόμος, των διατελεσάντων Πρωθυπουργών, Υπουργών και των πολιτικών προσώπων, όχι εξετάζοντας αν έχουν αντιφάσεις οι δηλώσεις «πόθεν έσχες» και αν τα εισοδήματα που δηλώνονται σε σχέση με τις δαπάνες έχουν κάποιες διαφορές, αλλά εξετάζοντας ακριβώς την πραγματική περιουσιακή τους κατάσταση, όπως αυτός ο νόμος ορίζει και στον οποίο συνομολογήσαμε όλοι, για να καταξιωθεί το πολιτικό σύστημα εκεί που πρέπει να είναι καταξιωμένο. Όσα πολιτικά πρόσωπα είναι «λευκά» πρέπει να αποδοθούν «λευκά» και όσα δεν είναι πρέπει πραγματικά να ελεγχθούν και να αποκαλυφθεί η πραγματική τους κατάσταση. Αυτή ήταν η φιλοσοφία και η λογική του νόμου, γι' αυτό και ψηφίστηκε ομόφωνα.

Έχουμε δώσει και εντολές, εξουσιοδότηση για να ανοίξουν όλοι μας οι λογαριασμοί και τα πάντα.

Τουλάχιστον έναν χρόνο πριν θα είχαν βρεθεί αυτές οι offshore εταιρείες. Και τώρα το καταργείτε αυτό στις 31-12-2014.

Φυσικά, επειδή αναλώθηκε με την κυρίαρχη λογική της πλειοψηφίας της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ στη σύνθεση της Βουλής, δεν περισσεύει άλλος χρόνος για να υπάρξει περαιτέρω έρευνα. Θα τελειώσουμε με κάποια στοιχεία που προέκυψαν από τους ορκωτούς ελεγκτές, για να δούμε κατά πόσον, όπως είπα, οι δηλώσεις της περιουσιακής κατάστασης παρουσιάζουν κενά ή όχι. Αυτός δεν ήταν ο στόχος της νομοθεσίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Δρίτσα, με συγχωρείτε για τη διακοπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Δρίτσα, δέχεται τη διακοπή από τον κύριο Υπουργό;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ναι, δεν έχω πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Δρίτσα, με συγχωρείτε για τη διακοπή, αλλά το έχουμε πει. Το αν δεν έχει γίνει έλεγχος, δεν είναι θέμα της Κυβέρνησης ή του Υπουργού, είναι θέμα της Βουλής, της αρμόδιας επιτροπής.

Παρά ταύτα, με τη διάταξη αυτή, με εισήγησή μου παρατάθησαν οι εργασίες της Βουλής μέχρι τις 31-12 και είπαμε ότι, εάν δεν επαρκεί αυτός ο χρόνος, θα δώσουμε και άλλη παράταση. Μη δημιουργούμε τώρα εντυπώσεις ότι πάμε να καλύψουμε τους πολιτικούς! Για όνομα του Θεού! Δεν είναι έτσι, όμως, τα πράγματα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν παρακολουθείτε τις συνέπειες των νομοθετημάτων σας;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ποιες συνέπειες; Σας απήντησα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η πλειοψηφία που καθορίζει τα πράγματα σε αυτήν την επιτροπή, δηλαδή της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, δεν επιτρέπει να κινηθούμε προς αυτήν την κατεύθυνση παρά τις δικές μας προσπάθειες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ωραία, επειδή ετέθη το θέμα αυτό -και δεσμεύτηκε στη Βουλή-, σας λέω ότι εάν δεν επαρκεί ο χρόνος μέχρι τις 31/12, θα δώσουμε ένα εξάμηνο παράταση ακόμα. Εκεί είναι το πρόβλημα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όχι, έχει περάσει ενάμιση χρόνος από την εφαρμογή αυτού του νόμου...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν φταίει το Υπουργείο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ναι, τώρα θα περάσουμε στα στεγανά ότι άλλο είναι ο Υπουργός που προτείνει τη νομοθεσία, άλλο η Βουλή που νομοθετεί και άλλο πώς οι εκπρόσωποι των κομμάτων που έχουν την πλειοψηφία στη Βουλή εφαρμόζουν τους νόμους. Δεν υπάρχει αυτή η στεγανοποίηση, είναι συγκαταβατικά δοχεία και αυτά λειτουργούν σε απόλυτη αρμονία και σε αγαστή συνέπεια στοχεύσεων και πράξεων.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα δεν θα μιλήσω για τις τροπολογίες, αύριο και μεθαύριο θα μιλήσω σε αυτές, αλλά οφείλω να κάνω ένα σχόλιο. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον το ότι επιχειρεί η Κυβέρνηση και με την τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια και με την τροπολογία για τη μερική υλοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας για τους μισθούς, τις συντάξεις και τα επιδόματα των στρατιωτικών, των αστυνομικών και των άλλων στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας να επιβεβαιώσει το ιδεολόγημα ότι βγαίνουμε από το μνημόνιο και ότι τώρα με το πρωτογενές πλεόνασμα έχουμε και τη δυνατότητα να περάσουμε σε αποκατάσταση αδικιών.

Ήδη από εχθές βοά η δημοσιότητα για τα δεκαεννέα καινούργια προαπαιτούμενα στα οποία επιμένει η τρόικα για να κλείσει η αξιολόγηση. Πρόκειται για δεκαεννέα προαπαιτούμενα, που δεν μπορούν να τα απαριθμήσω ένα-ένα γιατί δεν έχω τον χρόνο, που φέρνουν νέες οδύνες, νέες καταστροφικές συνέπειες για τον ελληνικό λαό.

Φυσικά και αυτοί που υποτίθεται ότι θα ωφεληθούν από αυτές τις τροπολογίες -για τις οποίες θα πούμε- να πω ότι θα ωφεληθούν πολύ ελάχιστα έως καθόλου. Με τα νέα μέτρα θα έχουν νέες επιβαρύνσεις από αυτήν την άποψη.

Θα ήθελα τελειώνοντας να πω στον κ. Γεωργιάδη -επειδή έχει φύγει θα του το θυμίσω και αύριο- αναφορικά με την πρότασή του να συνδεθούν από εδώ και πέρα οι αμοιβές των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας με τη βουλευτική αποζημίωση: Ας μην κοροϊδευόμαστε! Ας μην προσβάλουμε έτσι τους ανθρώπους! Προς Θεού!

Πρώτα απ' όλα δεν υπάρχει στον ορίζοντα αύξηση της βουλευτικής αποζημίωσης. Μειώσεις θα υπάρξουν και άλλες και άλλες, ώστε να εναρμονιζόμαστε με τη συνολική δυσκολία των

Ελλήνων πολιτών. Προς αυτήν την κατεύθυνση, αν συνδέσει δηλαδή τη βουλευτική αποζημίωση με τους μισθούς, προαναγγέλλει περαιτέρω μείωση απ' ό,τι καταλαβαίνω.

Θα διαβάσω, επίσης, δήλωση που έκανε ο κ. Γεωργιάδης στις 20-1-2014: «Όσες δικαστικές αποφάσεις και να βγουν, λεφτά δεν θα γεννηθούμε» και «το πρόβλημα της χώρας μας δεν είναι νομικό. Κάθε απόφαση που θα ακυρωθεί, θα πρέπει αυτομάτως να αντικατασταθεί με κάποια άλλη».

Τότε δεν περίμενε ότι εκτός από την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας θα έβγαине και η ομόφωνη απόφαση του συμβουλίου εκτέλεσης της απόφασης και ελέγχου της διοίκησης γιατί δεν εκτελεί δικαστικές αποφάσεις.

Εμείς θέτουμε σοβαρά το ζήτημα της υλοποίησης όλων των δικαστικών αποφάσεων με πληρότητα και θέτουμε και ζήτημα για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας ότι οφείλουμε να εφαρμόσουμε τη δικαστική απόφαση –υπάρχουν πολλοί τρόποι-, όπως και όλες τις δικαστικές αποφάσεις για τους εργαζόμενους.

Οφείλουμε να βρούμε πολλαπλούς τρόπους –θα τα πούμε αύριο- για να αναβαθμίσουμε το βιοτικό τους επίπεδο, γιατί πάνω από τους μισούς από τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας διαβιούν σε συνθήκες κάτω από το όριο της φτώχειας, κύριε Υπουργέ. Άρα δεν μπορεί ούτε αυτή η ρύθμιση να φέρει πραγματικό αποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε τον λόγο για μισό λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Δρίτσα, χαίρομαι που είπατε για τις δικαστικές αποφάσεις. Αυτές τις ημέρες θα φέρουμε τον νόμο για την ιθαγένεια, ο οποίος στηρίζεται στην απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και θα ήθελα να είστε συνεπής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως μπορείτε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Υπουργέ, μιλάμε για δικαστικές αποφάσεις που δικαιώνουν Έλληνες πολίτες, που δικαιώνουν ανθρώπους και κατοχυρώνουν δικαιώματα πολιτών.

Τι νοοτροπία είναι αυτή; Επικαλείστε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Οι άλλες δεν είναι αποφάσεις;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όλες είναι δικαστικές αποφάσεις, αλλά αυτή στην οποία αναφερθήκατε είναι...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Παράδειγμα ανέφερα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ...είναι η δικαίωση του νόμου και της τάξης και της λογικής την οποία επικαλείστε.

Με εγκαλείτε για το εάν είμαι υπερασπιστής της νομιμότητας ή όχι; Αυτήν τη συζήτηση κάνουμε ή το εάν η δικαιοσύνη μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να είναι καταφύγιο των δικαιωμάτων των πολιτών και ότι το κράτος οφείλει να τηρήσει εκεί τις αποφάσεις της δικαιοσύνης;

Η απάντησή σας είναι... Άλλα αντ' άλλων είναι η απάντησή σας, κύριε Υπουργέ. Άλλα αντ' άλλων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Καραγκούνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορώ παρά να ξεκινήσω από αυτά που είπε ο κ. Δρίτσας, αλλά και γενικώς από τη λογική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και γενικά της Αντιπολίτευσης για το ζήτημα των τροπολογιών και κατά πόσον αυτές έρχονται –άλλες εμπρόθεσμα και άλλες εκπρόθεσμα- σε άσχετα νομοσχέδια.

Θα θυμηθώ την τελευταία που ήρθε, αυτή για τις εκατό δόσεις. Κι εκεί έγινε η ίδια κριτική. Λέτε: «Πώς φέρνεται αυτήν την τροπολογία εκπρόθεσμα σε άσχετο νομοσχέδιο;». Είναι τροπολογία που δίνει λύση και πραγματική ανάσα σε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που βρίσκονται σε αδυναμία, οι οποίοι υφίστανται τα απότοκα –θα συμφωνήσω μαζί σας- της κρίσης.

Έρχονται άλλες δύο τροπολογίες, στις οποίες επίσης δεχόμαστε αυτήν την επιθετική κριτική. Είναι οι τροπολογίες για τους ενστόλους και τους δικαστικούς, που όντως γίνεται εν μέρει μία αποκατάσταση των μισθολογικών αδικιών με βάση τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η λογική μας, κύριε Δρίτσα –για να πιαστώ από το τελευταίο που είπατε-, η λογική τού να φύγουμε οριστικά από το μνημόνιο, είναι ακριβώς αυτή, το να μπορέσουμε να άρουμε πολύ πιο γρήγορα τις αδικίες που έχουν έρθει από την κρίση που υφιστάμεθα τα τελευταία χρόνια. Αυτός είναι ο σκοπός μας, να αποκαταστήσουμε τις αδικίες που έχουν γίνει στους ενστόλους αλλά και σε όλες τις κοινωνικές ομάδες και αυτό δεν θα γίνει με λόγια.

Η άλλη τροπολογία που έχουμε φέρει είναι για τα κόκκινα δάνεια. Γιατί εμείς δεν μιλάμε γενικώς περί σεισάχθειας, όπως έχω ακούσει από τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Λένε «θα κάνουμε σεισάχθεια σε 60 δισεκατομμύρια, 70 δισεκατομμύρια, 80 δισεκατομμύρια ευρώ δάνεια». Δεν θα πούμε αυτό, όταν ξέρουμε τι σημαίνει αν δεν έχουν περάσει από τα τρεστά αντοχής, από τα οποία πέρασαν τα συγκεκριμένα δάνεια που τώρα ρυθμίζουμε.

Ακούμε γενικώς για σεισάχθεια σε όλα τα δάνεια. Αυτό αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει. Το λέει ο κοινοτικός νόμος. Μετά υπάρχει πρόβλημα στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Αντιλαμβάνεστε τι θα χρειάζεται για να γίνει ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Το λέει το Κοινοτικό Δίκαιο, έχει περάσει ο νόμος Ντάισελμπλουμ. Δεν θέλω να τον επαναλάβω, γιατί θα θεωρηθείτε ότι κινδυνολογώ.

Επειδή γίνεται συνεχώς αυτή η κουβέντα για τις τροπολογίες, την προηγούμενη φορά, που κάνατε ακριβώς την ίδια φασαρία, σας κατέθεσα πάνω από δέκα τροπολογίες που έχουν φέρει Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, εκπρόθεσμες μάλιστα, σε διαφορετικά νομοσχέδια. Θα μας ενδιαφέρει μια ζωή το διαδικαστικό ζήτημα ή η ουσία, κύριε Κουίκ;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Οι πράξεις μέσα στη Βουλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Η ουσία μάς ενδιαφέρει. Γιατί αν περιμέναμε την τροπολογία για τις εκατό δόσεις μετά από δύο μήνες, αυτό δεν συμφέρει τον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η ουσία.

Ας δούμε, λοιπόν, τα προβλήματα του κόσμου και ας προσπαθήσουμε να δώσουμε απαντήσεις και λύσεις. Όχι να πούμε πότε θα έρθει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών για να δώσουμε λύση για τις εκατό δόσεις ή οποιοδήποτε άλλο νομοσχέδιο για να δώσουμε την αντίστοιχη λύση. Αυτή είναι η ουσία.

Ας πάμε τώρα στο νομοσχέδιο. Ούτως ή άλλως, με τις τροπολογίες, που είναι πάρα πολύ σημαντικές, θα έχουμε τον χρόνο να ασχοληθούμε αύριο και να πούμε πολλά πράγματα.

Θέλω να χαιρετίσω την πρωτοβουλία του Υπουργού Δικαιοσύνης να φέρει προς ενσωμάτωση αυτές τις τρεις αποφάσεις-πλαίσιο στο Ελληνικό Δίκαιο. Νομίζω ότι αναφέρατε, κύριε Υπουργέ, πως με το πρωτόκολλο 36 της συνθήκης, δόθηκε στα κράτη γι' αυτές ακριβώς τις τρεις αποφάσεις-πλαίσιο μία μεταβατική περίοδος πέντε ετών, ώστε να ενσωματωθούν. Η καταληκτική ημερομηνία είναι η 1η Δεκεμβρίου 2014.

Για να το κάνουμε κατανοητό, να το καταλάβει και ο κόσμος, μέχρι τον Δεκέμβριο του 2014 όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να έχουν ενσωματώσει αυτές τις αποφάσεις, κύριε Δρίτσα.

Από ό,τι γνωρίζω, η πλειοψηφία των κρατών έχει ήδη –νομίζω πάνω από το μισό- ενσωματώσει αυτές τις αποφάσεις, γιατί αν δεν το κάνουν μέχρι τον Δεκέμβριο, όπως προείπα, θα έχουν και τις αντίστοιχες κυρώσεις, όπως προβλέπει η επιτροπή για τις διαδικασίες παράδοσης στη μη εναρμόνιση.

Άκουσα την εισήγηση του ΣΥΡΙΖΑ να κάνει μία σφοδρότατη επίθεση κατά του νομοσχεδίου και κατά του Υπουργού που έφερε αυτές τις αποφάσεις για κύρωση, μιλώντας για «νομοσχέ-

διο-έκτρωμα», για «πλυντήριο ανομιών», για σουπερμάρκετ δικαιοδοσιών» και άλλα τέτοια.

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα οποία καταγγέλλετε –το είπα και πριν- μέχρι τον Δεκέμβριο θα έχουν περάσει από όλα τα ευρωπαϊκά Κοινοβούλια και θα είναι νόμος σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη.

Φαντάζομαι ότι έχετε ακούσει για το κοινοτικό κεκτημένο, την ευρωπαϊκή νομοθεσία και τα ευρωπαϊκά δικαστήρια. Αυτό, ξέρετε, σημαίνει Ευρώπη: το να συμμετέχετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το να ασπάζεσαι τη λειτουργία της Ένωσης, των κανόνων και των υποχρεώσεων που έχει.

Τώρα μιλάμε για την αλφαβήτα, κύριε συνάδελφε, εκτός αν ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μία άλλη άποψη για την Ευρώπη, το κοινοτικό κεκτημένο, το Κοινοτικό Δίκαιο, κι έχει την ίδια άποψη που έχει για το ΝΑΤΟ, όπως ακούω από πολλούς συναδέλφους σας να λένε ότι θα διαλύσετε το ΝΑΤΟ και μάλιστα εκ των έσω. Φαντάζομαι ότι έτσι φαντάζεστε ότι θα διαλύσετε και την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Κοινοτικό Δίκαιο, εκ των έσω. Να το ξέρουμε, δηλαδή, να μας το δηλώσετε, για να το καταλάβουμε κι εμείς.

Οπότε, λοιπόν, όσο μάς επιτρέπει ο ΣΥΡΙΖΑ να είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμη, θα πρέπει να ακολουθούμε αυτούς τους κανόνες που ακολουθούν όλα τα κράτη. Αντιλαμβάνομαι και ξέρω ότι εκδηλώνετε με κάθε αφορμή την απέχθειά σας για την Ευρώπη και την εκφράζετε με κάθε τρόπο. Πρέπει να το καταλάβετε, όμως, ότι ανήκουμε σε αυτή.

Μία ακόμη γενική παρατήρηση, κύριοι της Αντιπολίτευσης, έχω να κάνω. Στο νομοσχέδιο αυτό οι διατάξεις έχουν μία μαγική λέξη, την οποία φαίνεται ότι την ξεχνάτε. Συνοδεύει τις διατάξεις η λέξη «δύνатаи», ακριβώς γιατί μιλάμε για ευαίσθητα ζητήματα, που πάντα οι αρμόδιες αρχές του κράτους και βεβαίως οι δικαστικές τα προσεγγίζουν με μία ευαισθησία και με μία ιδιαίτερη προσοχή.

Επίσης, μιλάμε για μία νομική πραγματικότητα που είναι καινούργια. Αυτές δηλαδή οι αποφάσεις-πλαίσιο φέρνουν μία καινούργια νομική πραγματικότητα, τουλάχιστον για την Ελλάδα και βεβαίως για το εσωτερικό μας δίκαιο.

Είναι σίγουρο, κύριε Υπουργέ, ότι θα χρειαστεί κάποιος χρόνος ώστε να λειτουργήσει ως πλαίσιο αλλά και ως συνεννόηση μεταξύ των κρατών. Επειδή, μάλιστα, όντως αφορά ευαίσθητα νομικά θέματα, μία ευαίσθητη δικαστική λειτουργία, πιθανότατα να χρειαστούν και βελτιώσεις και κάποιες αλλαγές, οι οποίες θα συναποφασιστούν, αν χρειαστεί. Αν απαιτηθούν, θα γίνουν. Πρέπει, πρώτα απ' όλα, αυτό το νομοθετικό πλαίσιο να λειτουργήσει.

Να έρθω τώρα στις επιμέρους επισημάνσεις και στις κριτικές που ακούστηκαν.

Το είπαε νωρίτερα και ο Υπουργός. Όπως ορίζεται και στις τρεις αποφάσεις-πλαίσιο, είναι άλλη η αρχή για την εκτέλεση της απόφασης, δηλαδή ο εισαγγελέας πρωτοδικών στη περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς έχει τη συνθήκη διαμονή του, και είναι άλλη η αρχή διαβίβασης της απόφασης, που βεβαίως είναι ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.

Και στις τρεις αποφάσεις ορίζεται ποιο είναι το κράτος έκδοσης, δηλαδή αυτό στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση, και βεβαίως και ποιο είναι και το κράτος εκτέλεσης, δηλαδή αυτό στο οποίο διαβιβάζεται η απόφαση, με σκοπό την εκτέλεση της αποφάσεως αυτής. Το νομοσχέδιο αναφέρεται στις αποφάσεις στο άρθρο 2, το άρθρο 24 και το άρθρο 42.

Είναι λογικό, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όταν ενεργούμε ως κράτος έκδοσης, αρμόδιος να είναι ο εισαγγελέας εφετών στην περίπτωση αυτή, διότι διαβιβάζει την απόφαση.

Επίσης, είναι πάρα πολύ λογικό, όταν έχουμε την εκτέλεση, να είναι ο εισαγγελέας πρωτοδικών. Το ανέφερε νωρίτερα ο Υπουργός. Έχουμε τις περιπτώσεις των νησιών ή περιπτώσεις απομακρυσμένων περιοχών, όπου είναι πολύ λογικό να είναι αρμόδιος ο εισαγγελέας πρωτοδικών. Φερ' ειπείν, σε έναν επιτηρούμενο υπόδικο πώς θα γίνει και πώς θα επιβάλλουν τα μέτρα επιτήρησης και πώς θα ελέγχονται;

Άκουσα, επίσης, μια άλλη κριτική που έγινε, ότι νομοθετούμε υπέρ του κατηγορουμένου, υπέρ των ευμενέστερων ποινικών μεταχειρίσεων και άλλων τινών. Πάμε πίσω στην αλφαβήτα. Δεν το κάνουμε εμείς ή μάλλον δεν το κάνουμε μόνο εμείς. Το κάνει η

κοινοτική νομοθεσία, αλλά βεβαίως με τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος.

Διότι υπάρχει το «δύνатаи», όπως είπα και πριν, κύριοι συνάδελφοι, και υπάρχει ακόμα και κάτι μεγαλύτερο, η κρίση των δικαστικών αρχών.

Όμως, θα πω και κάτι άλλο. Ως γενική αρχή θα το πω αυτό. Από πότε η Αριστερά είναι εναντίον των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου; Από πότε η Αριστερά είναι εναντίον των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και γενικώς της κοινοτικής κατεύθυνσης που επιζητά την κοινωνική επανένταξη των καταδικών, όπως προαναφέρθηκε, της ευμενέστερης πρόνοιας για αυτούς; Άλλωστε, όσα νομοθετούν όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι στο πλαίσιο της αμοιβαιότητας, της εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών και πάνω, βεβαίως, σε αυτές τις αρχές νομοθετούν. Και σε αυτό είστε εναντίον; Θέλω να το καταλάβω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

Ακούστηκε για το περιβόητο «σουπερμάρκετ δικαιοδοσιών» που αναφέρατε, οι οποίες βεβαίως γίνονται με συγκεκριμένες διασφαλίσεις και με συγκεκριμένους όρους. Τα κράτη διαβουλεύονται, οι αρμόδιες υπηρεσίες διαβουλεύονται. Δεν γίνονται έτσι, δεν κινούνται δηλαδή έτσι οι διαδικασίες. Διότι άκουσα και αυτό, το περί ελλείψεως της συναίνεσης των υποκειμένων. Το ανέφερε και νωρίτερα ο συνάδελφος κ. Πλεύρης, αλλά θα αναφέρω και το προοίμιο της απόφασης-πλαίσιο, της 909/2008, η οποία τι λέει; Είναι οπωσδήποτε αναγκαίο να παρέχονται στους καταδικασμένους οι κατάλληλες εγγυήσεις, ωστόσο θα πρέπει να παύσει πλέον να είναι δεσπόζουσα σημασία η στάση τους κατά τη διαδικασία με το να απαιτείται η συναίνεσή τους προκειμένου να διαβιβαστεί η καταδικαστική απόφαση σε άλλο κράτος-μέλος προς αναγνώρισή της και προς εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής. Δηλαδή, τι κάνει; Η οποιαδήποτε έκδοση θα γίνεται με εγγυήσεις, θα λαμβάνονται δηλαδή και άλλα στοιχεία υπ' όψιν. Δηλαδή, συζητάμε ότι επεκτείνει αυτές τις εγγυήσεις και, βεβαίως, δεν τις περιορίζει.

Ως προς το ζήτημα της απονομής χάριτος και της αμνηστίας, το είπα και το εξήγησε πάρα πολύ καλά ο Υπουργός. Πρέπει να σας κάνω ακριβώς την ίδια κριτική. Δηλαδή, τι ακριβώς λέτε; Ότι πρέπει να υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά; Αυτό λέτε ως Αριστερά; Δηλαδή, ανέφερε πριν ο Υπουργός το εξής: Έλληνας που καταδικάστηκε σε μια ξένη χώρα στην Ιταλία –ανέφερε την Ολλανδία νωρίτερα- και θα έλθει να εκτίσει την ποινή του στην Ελλάδα, σε περίπτωση που έχει το προνόμιο της χάριτος και της αμνηστίας στην Ιταλία, δεν θα πρέπει να δοθεί στην Ελλάδα; Δηλαδή, πόσο αριστερό ακούγεται όλο αυτό; Δύο μέτρα και δύο σταθμά;

Με την έννοια αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όλα αυτά δεν αντέχουν μια σοβαρή κριτική. Οι αποφάσεις αυτές έπρεπε να ενσωματωθούν στην ελληνική έννομη τάξη, διότι υποχρεούμεθα εκ του Κοινοτικού Δικαίου να το κάνουμε.

Καλώς το πράττετε, κύριε Υπουργέ. Εγώ θα έλεγα ότι αυτούς τους λεονταρισμούς της Αριστεράς –ότι κακώς νομοθετούμε δεν τους καταλαβαίνω- τους αφήνουμε στην άκρη, διότι για ακόμη μια φορά –με αυτά τουλάχιστον που είπατε τώρα- αποδεικνύετε το τι πιστεύετε για την Ευρώπη και ποιες είναι οι απόψεις σας γενικώς για το Κοινοτικό Δίκαιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΣΥΡΙΖΑΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε. Θέλετε κάτι, κύριε Γεωργιάδη;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχει μιλήσει ο κ. Γεωργιάδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Να δούμε τι θέλει.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Α, έτσι! Τότε να σηκώσουμε και εμείς το χέρι και να μιλήσουμε.

ΣΥΡΙΖΑΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Δρίτσας μού έκανε την τιμή να αναφερθεί ονομαστικά σε εμένα και χρησιμοποίησε μια δήλωσή μου. Θα ήθελα απλώς να διευκρινίσω ως προς αυτό

που έθεσε ο αγαπητός κύριος συνάδελφος επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία, μπορώ να σας δώσω τον λόγο επί προσωπικού, για να εξηγήσετε σε τι συνίσταται το προσωπικό και επομένως να πείτε αυτό που θέλετε να πείτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μόνο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω στον συνάδελφο κ. Δρίτσα, ο οποίος πήρε τη δήλωσή μου και ευχαριστώ πολύ που τη διάβασε, ότι το νόημα της δηλώσεως είναι το εξής. Ήταν υποστηρίξεις του ρηθέντος εκ του Δημοσθένους «Δει δη χρημάτων, ω ἄνδρες Ἀθηναίοι, και άνευ τούτων ουδέν ἐστι γενέσθαι των δεόντων». Προσέξτε το.

Εγώ δεν αμφισβητώ, φυσικά, το γεγονός ότι πρέπει να συμμορφωνόμαστε με τις δικαστικές αποφάσεις. Προς Θεού! Προφανώς και πρέπει να συμμορφωνόμαστε. Δυτική δημοκρατία της Ευρώπης είμαστε και αγωνιζόμαστε για να παραμένουμε. Όμως, δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε –προφανώς και στις δικαστικές αποφάσεις, δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε– ότι όταν μιλάμε για λεφτά, πρέπει πρωτίστως να έχουμε λεφτά.

Είμαι εξαιρετικά υπερήφανος και ευτυχής που μπορεί η Κυβέρνηση σήμερα να νομοθετεί για να επιστρέφουμε χρήματα –έστω και κατά 50%- στους ανθρώπους εκείνους που ο δικός μου αξιακός και ιδεολογικός κώδικας τους σέβεται και τους τοποθετεί στον πυρήνα ενός κράτους, τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Όμως, επειδή τους σέβομαι, τους λέω την αλήθεια, ότι δηλαδή, για να μπορεί η πατρίδα να εφαρμόζει αυτήν τη δικαστική απόφαση αλλά και για να τους δώσει και όσα ενδεχομένως περισσότερα δικαιούνται απ' αυτήν, πρέπει πρώτα να έχει χρήματα.

Αυτό, λοιπόν, ήταν το νόημα της δηλώσεώς μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριοι συνάδελφοι, κατά τον Κανονισμό δεν υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Προτείνω να μη δώσουμε συνέχεια, κύριε Δρίτσα. Θέλετε να πείτε κάτι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι δεν τους έκοψε η πατρίδα τους μισθούς και τις συντάξεις σε όλο τον ελληνικό λαό. Οι μνημονιακές κυβερνήσεις τούς έκοψαν. Ο κ. Σαμαράς, παραμονές των εκλογών του 2012, στις 14 Απριλίου του 2012, έλεγε: «Αισθάνομαι την ανάγκη να πω ότι θα δώσουμε μάχη, προκειμένου να αποκλειστούν άλλες μισθολογικές περικοπές...» -αναφερόταν στους στρατιωτικούς και τους αστυνομικούς- «...και αυτό πρέπει να σταματήσει, γιατί τους έχουμε ανάγκη ως έθνος, αλλά και γιατί και εκείνοι πρέπει να αισθάνονται ότι υπάρχει πρόνοια γι' αυτούς...».

Αυτά έλεγε στις 14 Απριλίου 2012. Ελάχιστο διάστημα μετά, λίγους μήνες μετά, με τον ν.4093/2012 ψηφίστηκαν από τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση Σαμαρά οι περικοπές που ήταν αντισυνταγματικές και άδικες και που τώρα το Συμβούλιο Επικρατείας θεώρησε παράνομες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Προτείνω να μείνουμε εδώ, να δώσω τον λόγο στον κ. Κουίκ και να συνεχιστεί η συζήτηση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η πατρίδα δεν κάνει περικοπές. Οι κυβερνήσεις κάνουν περικοπές και αυτή είναι η πολιτική τους βούληση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Η πραγματικότητα τις κάνει τις περικοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είπαμε να κάνουμε λίγο άνετη τη διαδικασία, επειδή είδα ότι έχουμε χρόνο, αλλά ο χρόνος σε λίγο θα εξαντληθεί, απ' ό,τι βλέπω. Άρα, στο μέτρο του εφικτού, ο κ. Κουίκ έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να ξεκινήσω με μία παρατήρηση, την οποία την κάνω καλοπροαίρετα στον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου, ο οποίος θέλησε να καλύψει –σκόπιμα για εμάς- το εκπρόθεσμο της τροπολογίας για τα κόκκινα δάνεια.

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση ένα τόσο σοβαρό θέμα θα μπο-

ρούσε να το φέρει ως κανονικό νομοθέτημα, για να συζητηθεί. Αποδέχστε σε δικό σας νομοσχέδιο να περνά μία τροπολογία, η οποία δεν σας αφορά επί της ουσίας...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το διεκδικεί κιόλας.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: ...γιατί αφορά άλλα αρμοδιότερα Υπουργεία, όπως είναι το Υπουργείο Ανάπτυξης και το Υπουργείο Οικονομικών. Εξάλλου, την ειδική έκθεση την υπογράφει ο κ. Χαρδούβελης.

Επειδή πρέπει να υπάρχει μία τάξη σ' αυτήν τη Βουλή και επειδή επανειλημμένα έχει τεθεί το θέμα τού κατά πόσον μπορούν να έρχονται άσχετες τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια, θέλω να πω ότι βλέπω πως αυτό το σύστημα συνεχίζεται. Όμως, είναι λογικό. Η Κυβέρνηση έχει μπει σε έναν προεκλογικό πανικό. Θέλει να φέρει ό,τι μπορεί το γρηγορότερο δυνατόν, σε συνδυασμό με έναν προϋπολογισμό, στο πλαίσιο του οποίου δεν ξέρουμε τι κουνέλια θα βγάλει μέσα από το καπέλο ο μάγος Χουντίνι, διότι βλέπετε ότι οι εκατόν ογδόντα ψήφοι δεν μαζεύονται –ούτε θα μαζευτούν- και θα πάμε σε εκλογές.

Να σας πω τη μαύρη αλήθεια, ποσώς μας ενδιαφέρει αν κάποιοι Βουλευτές θα χάσουν τα εκατό χιλιάδικα που είναι οι επόμενοι μισθοί τους. Δεν μας ενδιαφέρει. Μας ενδιαφέρει να μη χάσουν άλλα λεφτά οι Έλληνες πολίτες. Συνεπώς το σκόπιμο εκπρόθεσμο δυστυχώς για μία ακόμα φορά έρχεται σ' αυτήν τη Βουλή.

Θέλω, λοιπόν, να μείνω για λίγο στα κόκκινα δάνεια. Όμως, προηγουμένως θέλω να κάνω μερικές παρατηρήσεις. Μάλιστα, δεν θα τις αποκαλούσα παρατηρήσεις, γιατί η αρμόδια τομεάρχης υπεύθυνη για θέματα δικαιοσύνης κ. Χρυσοβελώνη τοποθετήθηκε προηγουμένως. Το μόνο που θέλω να προσθέσω σε σχέση με το θέμα αυτό είναι μία ερώτηση για το πότε θα αποφασίσει η ελληνική πολιτεία, η οποία εκφράζεται δι' ημών, κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης, να κλείσει τις φυλακές Κορυδαλλού.

Το ακούω τα τελευταία τριάντα χρόνια. Πότε θα κλείσουν οι φυλακές Κορυδαλλού, ώστε να μπορέσει αυτή η περιοχή, η οποία είναι αμιγώς αστική, να αναπνεύσει επιτέλους;

Πάμε τώρα στα κόκκινα δάνεια, τα οποία αφορούν μεν τους επιχειρηματίες, αλλά δεν θα πρέπει να γελιόμαστε, γιατί έχουμε μπροστά μας και τα στεγαστικά. Το θέμα που αφορά την τροπολογία της Κυβέρνησης μου το έχει δώσει ο Γραμματέας Τεκμηρίωσης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαυραγάνης. Το λέω, γιατίμένα μου αρέσει να μιλάω με όνομα και επίθετο και να τιμώ και τους συνεργάτες με τους οποίους δουλεύουμε στους Ανεξάρτητους Έλληνες. Είμαστε κίνημα και όχι ένα κόμμα στο οποίο βγαίνουν μπροστά οι Βουλευτές και πουλάνε μούρη. Έχουμε τους συνεργάτες μας από πίσω και τους αναφέρουμε.

Η τροπολογία της Κυβέρνησης, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί ένα μέτρο εξόντωσης εμπόρων και ιδιωτών, γιατί οδηγεί αναπόφευκτα στον πλειστηριασμό της περιουσίας τους. Αυτό γίνεται -σχετικά ανέφερε και η κ. Κουντουρά ορισμένα πράγματα- με την υιοθέτηση της συλλογικής ευθύνης ακόμα και συγγενών των εμπόρων.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Συλλογική ευθύνη.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Δεύτερον, γίνεται με τον συνυπολογισμό στην περιουσία των εμπόρων όλων των περιουσιακών στοιχείων των συγγενών πρώτου βαθμού, εγγυητών και συνοφειλετών. Πρόκειται για ρύθμιση που ακυρώνει το όποιο κούρεμα χρέους με την εκβιαστική κήρυξή τους σε πτώχευση από τις τράπεζες -ναι ή όχι;- αλλά και με την παραδοχή ότι υπάρχουν χρεωμένοι τόκοι από τις τράπεζες που δεν εμφανίζονται λογιστικά. Ναι ή όχι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δικό μας εύρημα, αλλά εύρημα του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου. Ελέχθη πρόσφατα ότι τα κόκκινα δάνεια θα συνεχίσουν να αυξάνονται για τουλάχιστον άλλα δύο χρόνια με αυτές τις πολιτικές και με αυτά τα μυαλά, με τη μηδενική ανάπτυξη και, μη σας πω, με την απόλυτη ύφεση. Δυστυχώς, επιβεβαιώνονται οι πλέον δυσοίωνες προβλέψεις των ξένων οίκων, που βλέπουν να διογκώνονται οι καθυστερήσεις στο 40%, ίσως και υψηλότερα, των δανειακών χαρτοφυλακίων. Τώρα, μέσα στο 2014, θα κλείσουμε με ένα τρομακτικά αρνητικά πρόσημο. Ήδη έχουν μπει μπροστά τα «κοράκια» στα οποία οι ελληνικές τράπεζες τα πουλάνε 10%-15% και

θα σου έρθει με το Αγγλικό Δίκαιο και το Λουξεμβούργο, το «κοράκι» του εξωτερικού, να σου ζητήσει εις το ακέραιο το δάνειο που είχε αγοράσει κοινοτική από Έλληνα τραπεζίτη. Μέσα σ' αυτό το κύκλωμα μπαίνουν οι offshore εταιρείες, τις οποίες έχουν φτιάξει συγκεκριμένες ελληνικές τράπεζες. Για το θέμα των offshore εταιρειών έχει μιλήσει επανειλημμένα ο Πρόεδρος μας Πάνος Καμμένος με όνομα και με επίθετο.

Τα κόκκινα δάνεια έχουν πιάσει τα 70 δισεκατομμύρια. Το 31% του δανειακού χαρτοφυλακίου των τραπεζών δεν εξυπηρετείται πλέον. Ήρθε ο κ. Δένδιας την τελευταία μέρα που έφευγε από το Υπουργείο Ανάπτυξης για να πάει στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και -επιτρέψτε μου να το πω πολύ απλά και λαϊκά, όπως το άκουσα στον δρόμο- πέταξε ένα πατασαβουρόχαρτο στο τραπέζι και είπε «αυτά είναι τα κόκκινα δάνεια». Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, μην προσπαθείτε να υπεραμυνθείτε άλλοι συναδέλφου σας. Κοιτάξτε τον εαυτό σας, να βγείτε μια χαρά και Βουλευτής στη Λέσβο. Αφήστε τα και μην υπερασπίζεστε άλλους, γιατί βγήκε εκείνος και το υπερασπίστηκε σε τηλεοπτικές του συνεντεύξεις. Κανένας άλλος Υπουργός! Ο ίδιος βγήκε και το υπερασπίστηκε. Ο ίδιος, λοιπόν, το χρεώνεται. Τι να κάνουμε;

Ταυτόχρονα, όμως, πέρα από τα κόκκινα δάνεια, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι έχουμε μπροστά μας και τον ΟΑΕΕ, ένα άλλο τραγικό κομμάτι για τους εμπορευόμενους. Τα πρώτα κατασχετήρια έφτασαν από τη Φθιώτιδα στα ταξί. Μετά ήρθαν τα ίδια κατασχετήρια ταξί στη Δράμα. Στη Δράμα, όπου ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου κ. Στέφανος Γεωργιάδης έχει στείλει ανοιχτή επιστολή στον Πρωθυπουργό -για τον Στέφανο Γεωργιάδη λέω!-, με την οποία λέει ότι πλέον με την υπερφορολόγηση και με την ύφεση στην περιοχή δεν τα βγάζουν πέρα. Το 70% των εμπόρων -στους οποίους μάλιστα δεν υπάρχει και καμμία χρηματοδότηση από τις τράπεζες- είναι έτοιμο να κατεβάσει ρολά στα καταστήματά του, στις επιχειρήσεις του.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να θέσω και κάτι ακόμα -γιατί ήμασταν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα- σχετικά με το τι γίνεται με τους ασφαλισμένους στον ΟΓΑ που μεταφέρθηκαν στον ΟΑΕΕ.

Πρόσφατα, είχα πάει στη Νίσυρο ως Βουλευτής Επικρατείας και έχοντας και την ευθύνη, μαζί με τον Πάνο Καμμένο, των Δωδεκανήσων. Είχα πάει μαζί με την πολιτευτή μας τη Μαρία Αγγέλου, είχα πάει με την πολιτευτή μας της Β' Αθηνών την Ευαγγελία Εγγλέζου και με τον υπεύθυνο συντονιστή μας για τη Λέρο τον κ. Πάνο Μπουγιούκο. Μαζεύτηκαν οι κάτοικοι να μου πουν: «Σώσε μας από τα νύχια του ΟΑΕΕ, γιατί μας έχουν έρθει και αναδρομικά». Όταν λέμε για αναδρομικά, μιλάμε για 10.000, 15.000, 20.000 ευρώ.

Ένα νέο παιδί, τριάντα πέντε, σαράντα χρόνων, που ήρθε από τη Γερμανία για να ζήσει στο νησί του, αναγκάζεται και τα μαζεύει και φεύγει, την ώρα που οι έμποροι για τον ΟΑΕΕ λένε: «Τουλάχιστον χωρίστε τα, κλάδο υγείας με κλάδο σύνταξης».

Οι εκατό δόσεις που δίνονται ή οι εβδομήντα δύο δόσεις πάνω από 15.000 ευρώ τελικά θα αποδειχθεί ότι είναι άνευ αντικειμένου, γιατί συσσωρεύονται δόσεις για ΟΑΕΕ, δόσεις για την Εφορία, δόσεις στις τράπεζες. Τι θα πρωτοπληρώσει ο κάθε Έλληνας που ζει αυτόν τον εφιάλτη;

Υπάρχει στα Πρακτικά της Βουλής καταγεγραμμένο. Θα σας πάω περίπου έναν χρόνο πίσω, όταν βρισκόμουν στον ορεινό όγκο της δυτικής Ευρυτανίας μαζί με τον πολιτευτή μας της Ευρυτανίας τον κ. Μπακόλα και τότε ήταν μαζί μου και η Ραχήλ Μακρή. Βγήκαν οι ιδιοκτήτες από τα καφενεία έξω και είπαν: «Εκεί που πληρώναμε 90 ευρώ ΟΓΑ, τώρα πληρώνουμε 700 ευρώ. Θα κλείσουμε...». Σηκώθηκε ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας εδώ μπροστά και είπε: «Σας υποσχόμαστε, δεν υπάρχει αυτό περίπτωση να γίνει, να περάσει. Είναι υπόσχεση...». Αυτό είναι καταγεγραμμένο στα Πρακτικά. Αλλά για μία ακόμη φορά, προστέθηκε άλλη μία αναξιόπιστη υπόσχεση στα δεκαοκτώ προεκλογικά σημεία των υποσχέσεων.

Κύριε Υπουργέ, επειδή εκπροσωπείτε εδώ την Κυβέρνηση και επειδή μιλάμε για το τι γίνεται με τον εμπορικό κόσμο, στη Θράκη από το 2010 έχουν να πληρωθούν οι επιχειρηματίες το 12% που τους έδινε μέχρι τότε η ελληνική Κυβέρνηση. Το έκοψε το 12%, δεν τους το δίνει. Μιλάμε για ένα χρηματικό ποσό, το οποίο το

έχουν περάσει και στον προϋπολογισμό τους και στους ισολογισμούς τους, το οποίο το υπολόγισαν ότι αν έπαιρναν κάποιο δάνειο από τις τράπεζες, γιατί τώρα το μαγειρεύει η Κυβέρνηση με εντολή της τρόικας για να το βγάλει αντικοινοτικό. Είναι μέσα σε άλλον έναν εφιάλτη οι άνθρωποι εκεί πέρα στη Θράκη. Αφήστε, βεβαίως, που αυτό το δικαιούνται και οι κάτοικοι της Καβάλας και της Δράμας, γιατί είναι ενιαία η περιφέρεια εκεί.

Αλλά εγώ θέλω να μείνω στα θέματα της Θράκης. Δεν μπορώ να βλέπω ξενοδόχο και να μου λέει: «Μου χρωστάνε μερικές δεκάδες έως εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ που πρέπει να τα πάρω, γιατί εγώ είχα τους εργαζόμενους που μπορούσα να πάρω με το 12% επιχορήγηση που είχα, για να μπορέσει να στηριχθεί αυτή η εθνική περιοχή».

Η Θράκη βράζει. Το θέμα θα το φέρει σίγουρα στο Περιφερειακό Συμβούλιο ο Περιφερειάρχης της Θράκης κ. Παυλίδης. Θα το φέρει, όπως θα φέρει και κάτι ακόμα, το τι γίνεται με τη Βουλγαρία. Διότι μέχρι σήμερα ξέραμε ότι η Βουλγαρία έχει μεν ένα 10% φόρο επιχειρήσεων, ενώ εμείς δουλεύουμε με 26% στη Θράκη και 55% προκαταβολή και 45% φόρος επάνω στα φυσικά πρόσωπα, με αποτέλεσμα να έχουν φύγει όλες οι επιχειρήσεις από την πιο μικρή μεταποιητική -αφήστε, βέβαια, που έκλεισε και η «Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης»- και έχουν πάει στη Βουλγαρία. Η Βουλγαρία εδώ και μερικές μέρες τι κάνει; Επιδoteί τις νέες επιχειρήσεις με 70%. Δεν θα μείνει τίποτε στην ελληνική επικράτεια. Τίποτα! Το τελευταίο φουνάρο -εάν υπάρχει- θα κλείσει, θα σβήσει. Μεταφέρω την αγωνία. Ήμουν αντίπαλός του, αλλά τώρα είναι ο Περιφερειάρχης μου, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Μεταφέρω την αγωνία του Περιφερειάρχη κ. Γιώργου Παυλίδη.

Ας μην αποτολμήσει η Κυβέρνηση μέσα σε όλα να αγγίξει και τον ΦΠΑ με εντολή της τρόικας, να πάει για εξομείωση στα νησιά του Αιγαίου που αφορά και τη Θάσο.

Καταλήγω με κάτι το οποίο μου έκανε μία αλγεινή εντύπωση και λέω «αυτός είναι ο κοινοβουλευτισμός στην Ελλάδα»: Αυτός είναι; Να υπάρχουν δημόσιες αντιρρήσεις για τον ΕΝΦΙΑ επτά συγκεκριμένων συναδέλφων της συγκυβέρνησης και επειδή το θέμα είχε έρθει στο Θερινό Τμήμα, να μην έχουν το κουράγιο να σταθούν όρθιοι μέσα στην Αίθουσα και να πουν όχι, όπως έλεγαν στα κανάλια; Και να ζητήσουν εξαίρεση;

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Αντικατάσταση.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Εξαίρεση και αντικατάσταση.

Αυτό μπορεί να είναι κοινοβουλευτική συμπεριφορά;

Θα ήθελα -γιατί έχω υποχρέωση και εγώ να το κάνω αυτό- να πω ότι ο επικεφαλής συντονιστής μας στην Άρτα, ο Σπύρος Τριανταφύλλου, σε συνεννόηση με δικηγόρο, η οποία είναι μέσα στην παράταξή μας, θα προσφέρει δωρεάν τις νομικές συμβουλές σε ό,τι αφορά τον ΕΝΦΙΑ και πώς θα αντιμετωπιστεί αυτή η αντισυνταγματική ιστορία, η οποία λέγεται ΕΝΦΙΑ, και για την οποία είχε προσφύγει ήδη ο Πάνος Καμμένος.

Μικροομολογούχοι. Αναφέρθηκε η κ. Κουντουρά. Τους σκατέψατε! Δεν αναφέρομαι στους επενδυτές των τριών εκατομμυρίων. Εγώ μιλάω για τους μικρούς, που κάπου κατέθεσαν τα λεφτά τους, για να έχουν ένα αποκούμπι αύριο, ακόμη και για τον εγγονό. Δεν γίνεται καμμία απολύτως κίνηση από την πλευρά σας. Εμείς καταθέσαμε τροπολογία. Συζητήστε την όποτε θέλετε, για να μη λέμε ότι κινούμεθα εκτός των νομοθετημάτων.

Θα κλείσω με μία πολιτική παρατήρηση. Άκουσα από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας, εδώ από το Βήμα της Βουλής -δεν το προσωποποιώ, για να μην εκληφθεί ότι είναι προσωπικό το θέμα-, σχολιαστική κριτική εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ. Την έχω κάνει και εγώ επανειλημμένα απ' αυτό το Βήμα και μάλιστα πάρα πολύ σκληρή. Απλώς θέλω να επισημάνω προς την πλευρά των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Ενώ μέχρι σήμερα όλοι ρωτούσαν εμάς αν θα είμαστε ή όχι με τον ΣΥΡΙΖΑ, εμείς που θα είμαστε οι εγγυητές, μετά τις εκλογές, ότι κανένας ΣΥΡΙΖΑ δεν θα είναι ανεξέλεγκτος, αν βγει πρώτο κόμμα, προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι, γιατί δικά σας στελέχη αρχίζουν να δηλώνουν δημόσια ότι, αν χρειαστεί, μετά τις εκλογές, θα κάνετε συγκυβέρνηση μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ. Θέλετε δηλαδή να αφήσετε το ΠΑΣΟΚ και να πάτε με τον ΣΥΡΙΖΑ, που έχει μέσα το άλλο μισό ΠΑΣΟΚ; Νομίζω ότι

πρέπει να το σκεφθούν καλά αυτό οι εγκλωβισμένοι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Τσούκαλης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εάν έχει ενδιαφέρον αυτή η συζήτηση, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, δεν έχει τόσο όσον αφορά τη συζήτηση επί των διατάξεων του νομοσχεδίου, αλλά από τις παράπλευρες σκέψεις, από τους παράπλευρους προβληματισμούς.

Το τελευταίο διάστημα γίνεται πολύ μεγάλη συζήτηση και τίθεται στην ημερήσια διάταξη το γνωστό ότι οι δικαστικές αποφάσεις πρέπει να εκτελούνται.

Μόνο και μόνο ότι τίθεται, κύριε Υπουργέ, αυτό το ερώτημα σε μια χώρα, η οποία –αν μη τι άλλο– αυτήν τη στιγμή επαίρεται ότι είναι χώρα κράτους-δικαίου, νομίζω ότι δεν είναι καθόλου τιμητικό. Όταν συζητάμε κατά πόσον οι δικαστικές αποφάσεις πρέπει να υλοποιούνται αλά καρτ και με διάφορους άλλους τρόπους, νομίζω ότι αυτό δεν τιμά και την Κυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ, ο μεγαλύτερος μπαταξής στη χώρα είναι το κράτος. Εάν δεν ξεκινήσουμε απ' αυτήν τη διαπίστωση, τότε θα είναι πάρα πολύ δύσκολο να συνεννοηθούμε.

Είπατε προηγουμένως, απευθυνόμενος στον κ. Δρίτσα και κάποιον άλλον του κριτικού στην αναφορά, ότι θα τοποθετηθούμε –φαντάζομαι όλοι– στο νομοσχέδιο που θα φέρετε για την ιθαγένεια, νομοσχέδιο το οποίο θα προσαρμόζει τις ρυθμίσεις του, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ε, σας λέω εκ των προτέρων ότι εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, έχουμε καταθέσει εδώ και οκτώ μήνες πρόταση νόμου, για να προσαρμόσουμε το πλαίσιο απονομής ιθαγένειας στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και η Κυβέρνηση δεν το έχει φέρει για συζήτηση.

Το ερώτημα είναι το εξής: Επί ενάμιση χρόνο –πλησιάζουμε τα δύο– γιατί δεν το έχετε φέρει;

Γιατί –επειδή μιλάμε για ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο δικαιοσύνης– να είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη η οποία έχει ουσιαστικά παγώσει το πλαίσιο απονομής ιθαγένειας; Δεν υπάρχει άλλη χώρα.

Επειδή, λοιπόν, συζητάμε για κράτος δικαίου στη χώρα και ότι πρέπει να προσαρμόσουμε το σύστημά μας, τις δομές μας στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, πρέπει να απαντήσουμε σε συγκεκριμένα ερωτήματα.

Είπε ο κ. Καραγκούνης προηγουμένως: «Μην ασχολείστε με τη διαδικασία. Την ουσία δείτε. Είναι καλή η διάταξη;». Επ' αυτού να τοποθετηθούμε. Κύριε Καραγκούνη, είστε νομικός και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά και την κοινοβουλευτική τακτική.

Ξέρετε, κύριε Καραγκούνη, ότι στη χώρα αυτή υπάρχει ένας νόμος, ο ν.4048/12, ο οποίος δεν έχει εφαρμοστεί ούτε κατά μία παράγραφο; Ξέρετε ποιο είναι αυτό το πλαίσιο, κύριε Υπουργέ; Το θεσμικό πλαίσιο για την καλή νομοθέτηση. Ίσως να μην το γνωρίζετε κι εσείς. Δεν το γνωρίζει κανένας συνάδελφος. Ξέρετε ότι ενσωματώνει ευρωπαϊκές κατευθύνσεις αυτό το πλαίσιο; Είναι δικαιολογία η περίοδος κρίσης, κύριε Καραγκούνη, για να πούμε ότι δεν πρέπει να πολυασχολούμαστε με τη διαδικασία, όταν γνωρίζετε πάρα, μα πάρα πολύ καλά ότι πάρα πολλές φορές η διαδικασία είναι και η ουσία. Έτσι;

Σας λέω εγώ εκ των προτέρων, εκπροσωπώντας τη Δημοκρατική Αριστερά, ότι και τη διάταξη για τις εκατό δόσεις ψηφίσαμε και την τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια θα την ψηφίσουμε και επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είμαστε υπέρ.

Αυτό τι σημαίνει; Ότι δηλαδή δεν θα πρέπει να ασχοληθούμε καθόλου με την κάκιση συμπεριφορά της Κυβέρνησης, όσον αφορά τη διαδικασία νομοθέτησης; Ότι δηλαδή δεν είναι εγκαίρως έτοιμη, ούτως ώστε να ακολουθήσουμε αυτήν τη σωστή διαδικασία; Παραδείγματος χάριν, πριν από δεκαπέντε ημέρες δεν είχαμε νομοθετική διαδικασία στο Κοινοβούλιο. Επειδή καθυστέρησαν κάποιοι, θα πρέπει πλέον να νομοθετούμε μέχρι τέλος του χρόνου –και αυτή θα είναι η τακτική δυστυχώς, σύμφωνα με δηλώσεις κυβερνητικών παραγόντων– διά των τροπολογιών; Είναι τακτική αυτή;

Σας λέω ευθέως: Ο Κανονισμός προβλέπει και διαδικασία κατεπείγοντος. Γιατί δεν τη φέρνεται; Μας δίνει τη δυνατότητα να συνεδριάζουμε και Σάββατο και Κυριακή και άλλες ημέρες. Γιατί δεν ακολουθείτε αυτήν τη διαδικασία;

Δεν το κάνετε δυστυχώς –δεν αναφέρομαι προσωπικά σε εσάς–, γιατί –θα επαναλάβω κάτι που έχω πει πάρα πολλές φορές– κάποιοι Υπουργοί θεωρούν τη διαδικασία του Κοινοβουλίου ως πάρεργο, ως γραφειοκρατική διαδικασία. Αυτό το πράγμα πρέπει εσείς να το κόψετε, εσείς ως Υπουργός Δικαιοσύνης.

Ως Υπουργός Δικαιοσύνης, επίσης, θα έπρεπε –και είχαμε την απαίτηση– όταν κατατέθηκαν οι δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών ότι δεν μπορεί το Συμβούλιο της Επικρατείας και τα ανώτατα δικαστήρια και η δικαιοσύνη να ασκούν δημοσιονομική πολιτική, να βγείτε και να τους πείτε ότι τα δικαστήρια λειτουργούν βάσει του Συντάγματος και έχουν υποχρέωση και δικαίωμα να ελέγχουν και το πλαίσιο και τα όρια της δημοσιονομικής πολιτικής. Αυτό είναι βασικά, τα οποία ...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ... (Δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Δεν ξέρω. Αυτήν τη δήλωση την περιμένουμε. Την περιμέναμε από εσάς και με μεγαλύτερη ένταση. Μάλιστα, καλό θα είναι να κάνετε και κάποια φροντιστήρια σε κάποιους Βουλευτές της Συμπολίτευσης, όσον αφορά αυτό το θέμα.

Από την άλλη πλευρά, το βασικό πλαίσιο, το βασικό αντικείμενο, η ευκαιρία που μας δόθηκε με αυτήν τη συζήτηση είναι να διασαφηνιστούν οι θέσεις όλων των κομματικών παρατάξεων όσον αφορά την ευρωπαϊκή τους στάση και αντίληψη.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίσαμε υπέρ του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, θεωρώντας ότι η ενσωμάτωση των τριών συγκεκριμένων αποφάσεων συνιστά θετικό βήμα προς την κατεύθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και μάλιστα του τρίτου πυλώνα, που αφορά τον χώρο της δικαιοσύνης και γενικότερα τη λειτουργία ή τη συλλειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τον χώρο της δικαιοσύνης.

Αυτήν την τοποθέτησή μας τη στηρίζουμε στη βαθιά μας πεποίθηση και στον πυρήνα της θέσης μας και του χαρακτήρα μας ως ενός αμιγώς αταλάντευτου ευρωπαϊκού κόμματος, το οποίο πιστεύει στην ευρωπαϊκή προοπτική.

Εδώ, όμως, ακούστηκαν πάρα πολλά και πρέπει να απαντήσουμε και ως Δημοκρατική Αριστερά για τον απλό λόγο: Το «ναι» στο συγκεκριμένο πλαίσιο έρχεται να αντικρουστεί μέσα στη γενικότητά του, στην ολότητά του, από θέσεις, παραδείγματος χάριν, που ακούστηκαν, όπως ότι με την ενσωμάτωση αυτή υλοποιούνται προδιαγεγραμμένες κατευθύνσεις, ότι είναι ταξικός ο χαρακτήρας του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και ότι σε γενικές γραμμές παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Πρώτη παρατήρηση: Οι τρεις αυτές αποφάσεις, έτσι όπως εκδόθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, είναι σωστές ή όχι; Το ένα ερώτημα είναι αυτό. Το δεύτερο ερώτημα είναι στο κατά πόσον –αν συμφωνήσουμε ότι είναι θετικές, γιατί αυτό υπονοήθηκε από κάποιες παρατάξεις– ενσωματώνονται σωστά. Άλλο, λοιπόν, είναι το θέμα του κατά πόσον ενσωματώνονται σωστά και άλλο αν αυτές καθαυτές οι αποφάσεις είναι σωστές. Αυτό το οποίο λέμε εμείς είναι ότι, επειδή ακριβώς είναι σωστές αυτές οι αποφάσεις, ψηφίζουμε υπέρ επί της αρχής.

Ο ειδικός αγορητής μας Γιάννης Πανούσης έκανε κάτι πάρα πολύ απλό: Σε όσα σημεία του νομοσχεδίου θεωρούμε ότι υπάρχει απόκλιση ή, αν θέλετε, υποχώρηση σε σχέση με τις διατάξεις των αποφάσεων αυτών, καταθέσαμε συγκεκριμένες τροπολογίες, βελτιώσεις κ.λπ.. Το ίδιο κάνει και η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου. Είναι η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου είναι τόσο πολύ λιτή στην αξιολόγηση. Πάρα πολύ λιτή και στέκεται κυρίως σε θέματα διαδικαστικού χαρακτήρα. Αυτό σημαίνει ότι οι αποφάσεις αυτές είναι σωστές. Ο κύριος Υπουργός μπορεί μέχρι και την Πέμπτη να κάνει και άλλες κινήσεις προς την κατεύθυνση της βελτίωσης του νομοσχεδίου.

Ας ξεκαθαρίσουμε, όμως, κάποια πράγματα. Εμείς είμαστε ευρωπαϊκή δύναμη. Είμαστε ένα κόμμα της Αριστεράς που θεω-

ρούμε ότι κινούμαστε αταλάντευτα στον χώρο της Ευρώπης και επιθυμούμε την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και παλεύουμε γι' αυτά.

Θέλω να απευθύνω ένα ερώτημα στον ΣΥΡΙΖΑ ως εν δυνάμει κυβέρνηση, ο οποίος ΣΥΡΙΖΑ διά στόματος του κ. Τσίπρα διακηρύσσει ότι είναι ευρωπαϊκό κόμμα, ακολουθεί ευρωπαϊκή πολιτική και επιθυμεί την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Αν μεθαύριο ως κυβέρνηση –και το ερώτημα είναι ευθύ– κάποια από τις οδηγίες ή κάποια από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ή κάποιος κανονισμός δεν ταιριάζει με την πολιτική, θα αρνηθεί την ενσωμάτωση; Η ερώτηση είναι απλή. Το «παρών» ή το «κατά» σε τέτοια νομοσχέδια προδιαγράφουν και τη μελλοντική πορεία.

Τελειώνω με το εξής, κύριε Υπουργέ, επειδή μιλάμε για ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο της δικαιοσύνης. Το τελευταίο διάστημα έχουμε κάποια γεγονότα που πρέπει να μας προβληματίσουν ιδιαίτερα σε σχέση με τη συμπεριφορά της χώρας μας.

Πρόσφατα είδαν το φως της δημοσιότητας διαδικασίες δικαστικές προκαταρκτικές, προανακριτικές στην Ελβετία όσον αφορά ένα τεράστιο κύκλωμα ξηλώματος βρώμικου χρήματος, όπου, σύμφωνα με όλα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, εμπλέκονται κορυφαία πρόσωπα και όμιλοι της χώρας που καταλαμβάνουν όλη την γκάμα της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Μάλιστα, μπορώ να πω ότι οι πληροφορίες που διαρρέουν είναι συγκλονιστικές και μάλιστα ένα από τα δημοσιεύματα λέει ότι έχουν λάβει γνώση αυτών των ερευνών και οι ελληνικές δικαστικές αρχές.

Σας έχουμε υποβάλει ερώτηση: Σε τι επίπεδο εμπλοκής βρίσκονται οι ελληνικές δικαστικές αρχές όσον αφορά τις έρευνες που πραγματοποιούνται στην Ελβετία; Κατά πόσον έχουν ζητηθεί τα στοιχεία, κατά πόσον έχει ξεκινήσει προκαταρκτική εξέταση στην Ελλάδα; Αν δεν έχουν ξεκινήσει, κύριε Υπουργέ, είστε υποχρεωμένος εκ του θεσμικού σας ρόλου να διατάξετε προκαταρκτική εξέταση. Ξέρετε τι επικρατεί πλέον στην κοινή γνώμη; Ότι είναι τόσο μεγάλη αυτή η υπόθεση, που σίγουρα δεν θα έχει ολοκληρωθεί εγκαίρως.

Ένα δεύτερο θέμα είναι το θέμα του Λουξεμβούργου, αυτά που αποκαλύφθηκαν όσον αφορά το τραπεζικό σύστημα του Λουξεμβούργου, που μέσα στη χώρα αυτή ουσιαστικά ξεπλένονται οι ανομίες επιχειρηματικών ομίλων. Έχουν εμπλακεί και ελληνικές εταιρείες και μάλιστα εταιρείες οι οποίες έχουν και ηθική υποχρέωση να λογοδοτούν στη χώρα. Έχει ξεκινήσει η διαδικασία; Υπάρχει δικαστικό αίτημα συνδρομής με το Λουξεμβούργο; Σε ποιο επίπεδο έχει εμπλακεί η ελληνική δικαιοσύνη στη διερεύνηση όλων αυτών των υποθέσεων;

Όσον αφορά τις τροπολογίες, δεν έπρεπε εσείς σήμερα να ασχοληθείτε με την τροπολογία για τα κόκκινα δάνεια, κύριε Υπουργέ, γιατί είναι αρμοδιότητα άλλου Υπουργείου, παρ' όλο που είστε εσείς στην τετραμελή της επιτροπής για τη διαχείριση του ιδιωτικού χρέους. Έπρεπε να είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός, για να απαντήσει σε όσες ερωτήσεις και απορίες υπήρχαν. Μη σπεύδετε να δικαιολογήσετε πράγματα και ρυθμίσεις οι οποίες δεν μπορούν να αντέξουν σε στοιχειώδη κριτική.

Με τις τροπολογίες αυτές, καθώς και με την τροπολογία που έχουμε καταθέσει κι εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά σε σχέση με την τακτοποίηση των μικροομοιογιούχων, θα ασχοληθούμε αύριο και μεθαύριο, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών και των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων για απόψε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχουμε ζητήσει δευτερολογίες, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Έχω ζητήσει κι εγώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όπως γνωρίζετε, κατά τον Κανονισμό οι δευτερολογίες γίνονται όταν ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών. Εγώ δεν έχω αντίρρηση, εάν το Σώμα συναινεί, να υπάρξει η δυνατότητα σύντομου σχολιασμού, για να έχετε αύριο το δικαίωμα να δευτερολογήσετε, όταν θα έχουν συζητηθεί και οι τροπολογίες.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι εννοείτε, κύριε Πρόεδρε, να έχουμε δικαίωμα αύριο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κατά τον Κανονισμό, οι δευτερολογίες γίνονται μετά την ολοκλήρωση του καταλόγου. Αύριο το πρωί θα αρχίσουμε με πέντε, έξι ομιλητές που έχουν μείνει.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να το διευκρινίσουμε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κατάλογος των ομιλητών δεν ολοκληρώνεται απόψε. Σταματάμε εδώ και οι υπόλοιποι ομιλητές θα μιλήσουν αύριο. Κανονικά, λοιπόν, οι δευτερολογίες θα έπρεπε να γίνουν μετά το τέλος του καταλόγου των ομιλητών. Εφόσον το Σώμα δεν έχει αντίρρηση, εγώ μπορώ να σας δώσω τον λόγο. Για πόσα λεπτά θέλετε; Η κ. Κανέλλη είπε για δύο λεπτά. Η κ. Κωνσταντοπούλου;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Έχω ζητήσει κι εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ ζήτησα να διευκρινιστεί εάν εννοείτε ότι αύριο, που θα συνεχιστεί ο κυρίως κατάλογος των ομιλητών, θα έχουμε δικαίωμα δευτερολογίας επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αυτό εννοούσα, υπό τον όρο ότι δεν θα εξαντληθεί απόψε ο χρόνος.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σύμφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επομένως έχουμε τρεις ομιλητές που θέλουν να λάβουν τον λόγο.

Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν θα μείνω στην ουσία, γιατί υπάρχει και μία υποκρισία στη διαδικασία. Ξέρετε ότι το ΚΚΕ είναι πολύ συνεπές στην πολιτική του. Αντίτιθεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και επομένως στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και επομένως στον ενιαίο χώρο. Άρα επί της αρχής, που είναι βασικά και πολιτική η συζήτηση, είμαστε απολύτως συνεπείς με τη θέση μας.

Δεν θα έπαιρνα τον λόγο. Η ενσωμάτωση περιλαμβάνει μια σειρά από διαδικασίες. Δεν θα μείνω σε αυτά. Θα πάρω τον χρόνο της δευτερολογίας μου αύριο κανονικά.

Όμως, δήλωσα από το Βήμα της Βουλής ότι δεν μπορεί να ενσωματώνονται μια σειρά από ψέματα εδώ. Ειλικρινά το λέω. Γι' αυτό παίρνω μόνο αυτό το διλεπτο. Δεν σας αφορά καν αυτήν τη στιγμή. Αφορά τη διαδικασία του Κοινοβουλίου. Ανοίγει πολλή συζήτηση, ότι λέμε άσχετα πράγματα, άσχετες τοποθετήσεις, άσχετες τροπολογίες. Να το δεχτώ. Δεν μπορούμε, όμως, να λέμε και άσχετα πράγματα επί της πραγματικότητας.

Επειδή ο προλαλήσας, εκ της Χρυσής Αυγής προερχόμενος, αναφέρθηκε στον Κώστα Πελετίδη, τον Δήμαρχο Πατρέων ως ανθέλληνα, που είναι πολύ βαριά κουβέντα, θέλω απλώς να διαβάσω τη δήλωσή του ως έχει. Είναι τέσσερις αράδες. Γιατί είπε ότι αρνήθηκε και ζήτησε να φύγει το πλοίο, να μην πλησιάσει, ενώ είχε ελληνική σημαία. Και να αφήσω στη χλεύη το τι σημαίνει άνθρωπος ο οποίος αγαπάει την πατρίδα του. Η δήλωσή του Πελετίδη είναι δήλωση-παρέμβαση και λέει ακριβώς τα εξής:

«Εκανα τηλεφωνική παρέμβαση στη Ναυτική Διοίκηση Ιονίου, ζητώντας να απομακρυνθούν τώρα τα νατοϊκά πολεμικά σκάφη που ελλιμενίζονται στην Πάτρα. Αυτός ο στόλος βρίσκεται εδώ στα πλαίσια κοινής άσκησης που διοργανώνεται από το Πολεμικό Ναυτικό με μονάδες του ΝΑΤΟ, από τις 6 έως τις 17 Νοέμβρη και διεξάγεται στην ευρύτερη περιοχή Ιονίου και Πατραϊκού. Ενώνουμε τη φωνή μας με το αντιιμπεριαλιστικό - φιλερηνικό κίνημα και απαιτούμε την αποδέσμευση της χώρας μας από το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι νέες προκλητικές παραβιάσεις της Τουρκίας των ελληνικών χωρικών υδάτων, αλλά και η ωμή παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κύπρου και οι εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο, με φόντο τους ανταγωνισμούς για τους υδρογονάνθρακες, επιβεβαιώνουν ότι οι λεγόμενες ισχυρές συμμαχίες της χώρας με το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελούν εγγύηση για τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας.»

Επειδή δεν μπορεί να διαστρεβλώνονται ούτε θέσεις ούτε δηλώσεις, περιβαλλόμενες στο κύρος αυτού του Βήματος, που είναι της Βουλής, θα το καταθέσω και στα Πρακτικά για την ακρίβεια λόγων και έργων και για τη συνέπεια.

Μια τελευταία παρατήρηση: Όταν υπερασπίζεται κάποιος την

ευρωπαϊκή πολιτική, δεν μπορεί να κόπτεται και στο επίπεδο της οικονομικής πολιτικής για τις offshore. Ιδρυτικό κράτος είναι το Λουξεμβούργο, ιδρυτική οικονομική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να δέχεται ένα ολόκληρο κράτος, όπως είναι το Λουξεμβούργο, να λειτουργεί και να υπάρχει εξαιτίας των offshore, δηλαδή με αναγνώριση δικαιώματος μη φορολόγησης εντός του ευρωπαϊκού εδάφους από ιδρυτικό μέλος. Και όχι μόνο εκεί: το ίδιο ισχύει και στην Κύπρο και σε πάρα πολλές χώρες. Το δέχεται αυτό ως οικονομική πολιτική και μετά να καθόμαστε εδώ και να συζητάμε για την αφάνεια και το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος; Με συγχωρείτε, αλλά, όταν υπάρχουν ανώνυμες μετοχές και όχι επώνυμες, μη μου μιλάτε για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Είναι υποκριτικό σε σχέση με την ευρωπαϊκή πολιτική.

Το καταθέτω αυτό στα Πρακτικά. Είναι και από δημόσιο φορέα, για να μη μου λένε το στιδήποτε.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Λιάνα Κανέλλη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τηλεγραφικά και με την επιφύλαξη της αυριανής δευτερολογίας να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι δεν μπορείτε να αποφύγετε την πραγματικότητα. Οι τρεις αποφάσεις-πλαίσιο ανάγονται στην περίοδο 2008-2009. Είναι, δηλαδή, η περίοδος κατά την οποία με ευθύνη των κοιμμάτων και του κόμματός σας φυγοδίκησαν οι κύριοι υπάιτιοι και οι υπεύθυνοι της «SIEMENS». Είναι έτσι ή δεν είναι;

Όλα τα άλλα είναι φληναφήματα, που αποσκοπούν στο να συγκαλύψουν αυτό που πραγματικά συμβαίνει. Όποτε χρειάζεται, είτε ενσωματώνεται είτε δεν ενσωματώνεται το ευρωπαϊκό θεσμικό προτεινόμενο πλαίσιο, ανάλογα με τα συμφέροντα όχι του δημοσίου, αλλά κάποιων οι οποίοι με συγκεκριμένες πατέντες και modus operandi έχουν τελικά χειραγωγήσει και χαλιναγωγήσει και εξανδραποδίζει το πολιτικό σύστημα που συγκροτείτε εσείς.

Δεύτερη παρατήρηση, και απευθύνομαι στον κ. Καραγκούνη, στον κ. Γεωργιάδη και προς τον κ. Υπουργό: Ε, είναι καιρός, μιας και είμαστε ευρωπαϊκή χώρα, να μάθετε ότι άλλο είναι η οδηγία και άλλο είναι η απόφαση-πλαίσιο.

Λυπάμαι που αναγνώσατε στην αλφαβήτα, πραγματικά, του Ευρωπαϊκού Δικαίου, αλλά να το μάθετε: Η απόφαση-πλαίσιο – προς ενημέρωσή σας – δεν υποχρεώνει τα κράτη να κερθώσουν ένα προδιατυπωμένο κείμενο συμβάσεως, αλλά αντίθετα τους δίνει την ευχέρεια να ενσωματώσουν στο δίκαιό τους με βάση τις ειδικές παραμέτρους.

Γι' αυτό, όπως οφείλατε να γνωρίζετε, τα περισσότερα κράτη που έχουν ενσωματώσει αυτές τις αποφάσεις-πλαίσιο έχουν διατυπώσει επιφυλάξεις και ερμηνευτικές δηλώσεις. Η χώρα μας διατύπωσε οποιαδήποτε επιφύλαξη; Διατύπωσε οποιαδήποτε ερμηνευτική δήλωση; Δεν θα το μάθουμε ποτέ, ούτε και εσείς, γιατί δεν ασχοληθήκατε.

Αστειεύστε και λέτε ότι έγινε διαβούλευση; Θυμηθήκατε να αναρτήσετε στο διαδίκτυο στις 15 Σεπτεμβρίου με κλειστό το Κοινοβούλιο –ήταν Τμήμα Διακοπής– εκκρεμείς αποφάσεις-πλαίσιο από τα έτη 2008-2009; Τα αφήσατε μια εβδομάδα. Δεν έκανε κανείς κανένα σχόλιο, γιατί κανείς δεν το πήρε είδηση, και μας λέτε ότι αυτό ικανοποιεί τις προϋποθέσεις διαβούλευσης;

Εγώ σας ρώτησα συγκεκριμένα και απάντηση δεν πήρα: Από το 2003 εκκρεμούν αποφάσεις-πλαίσιο που αφορούν ένα πολύ σημαντικό θέμα, που θίγει αυτούς τους οποίους οι κυβερνήσεις σας έχουν αφήσει να φυγοδικούν. Είναι οι αποφάσεις-πλαίσιο που αφορούν τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή αποδεικτικών στοιχείων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι η απόφαση 577/2003.

Είναι αποφάσεις αμοιβαίας αναγνώρισης για τις αποφάσεις δήμευσης. Απόφαση-πλαίσιο του 2005 –πάλι η Νέα Δημοκρατία κυβερνούσε, έτσι δεν είναι;– για δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος. Απόφαση-πλαί-

σιο του 2005 για την αμοιβαία αναγνώριση των χρηματικών ποινών. Αυτά αφορούν το δημόσιο ταμείο. Απόφαση για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων, προσλήψεις αντικειμένων εγγράφων και δεδομένων σε ποινικές διαδικασίες. Είναι όλα αυτά στα οποία προσκρούαμε, όταν αναζητούσαμε στοιχεία για τη λίστα Λαγκάρντ. Απόφαση του 2008 για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων, αντικειμένων εγγράφων και δεδομένων στις ποινικές διαδικασίες κ.λπ..

Αφήστε, λοιπόν, το γενικό κήρυγμα περί σεβασμού του ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου. Εξηγήστε πώς επιλέγετε τι ενσωματώνετε και πότε το ενσωματώνετε.

Κατά τα λοιπά, κύριε Υπουργέ, είπατε ότι ο εισαγγελέας πρωτοδικών είναι ο πλέον αρμόδιος για να αναλάβει μια για πρώτη φορά ανατιθέμενη αρμοδιότητα. Πείτε το στους εισαγγελείς πρωτοδικών, που τους έχετε φορτώσει με ό,τι λογής αρμοδιότητες μπορεί να φανταστεί κανείς, χωρίς γραφεία, χωρίς υλικοτεχνική υποδομή. Τώρα τους λέτε να αρχίσουν να εμπλέκονται και στη διακρατική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Θα τους τα πείτε φαντάζομαι όταν θα τους καλείτε να εφαρμόζουν το νομοσχέδιό σας.

Τελευταία παρατήρηση: Ήταν κακόγουστο το σχόλιό σας για τον νόμο περί ιθαγένειας, γιατί είχε υπάρξει –και ήταν πραγματικά ανεπίτρεπτη– η παρέμβασή σας τότε, πριν καν εκδοθεί η συγκεκριμένη απόφαση, ως Υπουργού Εσωτερικών. Μη διαφημίζετε τόσο πολύ ότι φιλοδοξείτε να γίνετε Μπαλτάκος στη θέση του Μπαλτάκου. Φέρτε το ζήτημα Μπαλτάκου και της μαγνητοσκοπήσεως να συζητηθεί επιτέλους σε αυτήν την πολύπαθη από τον κ. Μπαλτάκο, τους ομοίους του και τους κλώνους του Βουλή.

Μη διανοείτε να υπαινίσσεστε ότι οι κρατούμενοι στα αστυνομικά τμήματα καλοπερνάνε και γι' αυτό δεν ζητάνε να επιστρέψουν, ας πούμε, στις εμπόλεμες ζώνες από τις οποίες έρχονται ως πρόσφυγες.

Είναι πραγματικά ντροπή να είστε Υπουργός Δικαιοσύνης και να διατυπώνετε αυτού του τύπου τον ακραίο λόγο, που φλερτάει με ό,τι πιο ακραίο έχει γνωρίσει η πολιτική ζωή στη Μεταπολίτευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Καραγκούνης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Θα ήθελα να αναφερθώ στο τελευταίο που είπατε, κυρία Κωνσταντοπούλου.

Σας ανέφερε ο Υπουργός αυτές τις περιπτώσεις των ανθρώπων που είναι στα αστυνομικά τμήματα και παρ' όλα αυτά δεν θέλουν να φύγουν στο εξωτερικό, δεν θέλουν να εκδοθούν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Στη Συρία, δηλαδή, και στο Αφγανιστάν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Δηλαδή, κυρία Κωνσταντοπούλου, εάν δεν περνάνε καλά –καθώς πραγματικά υπάρχει πρόβλημα με τις συνθήκες κράτησης– γιατί δεν δηλώνουν να φύγουν;

Αυτό το πολύ απλό σάς είπε ο κ. Υπουργός κι εσείς εννοείτε να μην το καταλαβαίνετε. Όπως, επίσης, εννοείτε να συνεχίζετε να μην καταλαβαίνετε αυτό που σας είπα για τις αποφάσεις-πλαίσιο και για το πώς λειτουργεί το Κοινοτικό Δίκαιο.

Ο κ. Κοντονής ήταν πολύ συγκρατημένος σε αυτά που είπε. Λογικό. Δεν καταλαβαίνω τι ακριβώς λέτε. Δεν μιλήσαμε ούτε για οδηγίες ούτε για κανονισμούς, αλλά για αποφάσεις-πλαίσιο, οι οποίες ξέρετε πώς ορίζονται.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς δεν ξέρετε. Εκεί είναι το θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Υπάρχει ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο που περιορίζει και μέσα σε αυτό συμφωνούν όλα τα κράτη της Ευρώπης. Εσείς εμμένετε να λέτε πράγματα τα οποία είναι εκτός ευρωπαϊκής λογικής, εκτός κοινοτικής λογικής. Δεν το καταλαβαίνετε, δηλαδή. Σας το είπα και πριν: Πιθανότατα να θέλετε να διαλύσετε και την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως και το ΝΑΤΟ, να φορέσετε την επαναστατική σας ποδιά και να το κάnete.

Θα σας απαντήσω ποιες χώρες έχουν ήδη μεταφέρει αυτήν την απόφαση-πλαίσιο για τη μεταφορά κρατουμένων: Δανία, Φινλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο, Αυστρία, Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Γαλλία, Κροατία, Ουγγαρία, Λετονία,

Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβενία και Σλοβακία. Όλες αυτές συνωμοτούν; Δεν το καταλαβαίνω, δηλαδή.

Τη δεύτερη απόφαση-πλαίσιο, για τις εναλλακτικές κυρώσεις, έχουν μεταφέρει στο εσωτερικό τους οι εξής χώρες: Δανία, Φινλανδία, Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Κροατία, Ουγγαρία, Λετονία, Κάτω Χώρες, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβενία και Σλοβακία.

Την τρίτη απόφαση-πλαίσιο, αντίστοιχα, οι εξής χώρες: Δανία, Φινλανδία, Λετονία, Πολωνία, Αυστρία, Τσεχική Δημοκρατία, Κροατία, Ουγγαρία, Κάτω Χώρες, Ρουμανία, Σλοβενία και Σλοβακία.

Αυτή είναι η λογική του Κοινοτικού Δικαίου και της Ευρώπης: Ομογενοποιείται το δίκαιο. Εσείς βλέπετε πάλι φαντάσματα, βλέπετε πάλι συνωμοσίες, αναπτύσσετε θεωρίες συνωμοσίας γενικώς και αορίστως. Γι' αυτό σας λέμε: Μάθετε επιτέλους την αληθινή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Κοντονής έχει τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν υπάρχει επί του Κανονισμού η δυνατότητα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για τον κ. Καραγκούνη υπήρχε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως. Είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, δηλαδή, μίλησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βέβαια.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και για τον κ. Γεωργιάδη, πριν, υπήρχε η δυνατότητα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επί προσωπικού ζήτησε τον λόγο ο κ. Γεωργιάδης. Επί προσωπικού ζήτησε να μιλήσει...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν ήταν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ήταν εγγεγραμμένος ως ομιλητής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):...και το Προεδρείο έκρινε ότι δεν υπήρχε προσωπικό ζήτημα. Όμως το ένα λεπτό το πήρε. Και όποιος ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού, θα το πάρει. Τόσο χρόνο είχαμε σήμερα και τόσο χρόνο θα έχουμε και αύριο, οπότε και θα μπορούσατε να μιλήσετε τότε.

Ο κ. Κοντονής έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Καραγκούνη, η κ. Κωνσταντοπούλου σας μίλησε σχετικά με τη διαδικασία κύρωσης και σας είπε ότι σε αυτές τις περιπτώσεις στις οποίες έχουμε αποφάσεις-πλαίσιο μπορεί να κατατεθούν και αντιρρήσεις κατ' αυτήν τη διαδικασία. Δεν σας είπε κάτι άλλο. Αντιλαμβάνεστε κι εσείς ότι σήμερα εδώ έχουμε τα αποκαλυπτήρια αυτού του νομοσχεδίου.

Σας είπα στην πρωτολογία μου ότι εδώ έχουμε ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο. Δηλαδή, μας φέρνετε ένα νομοσχέδιο στο οποίο επιγράφεται και στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ότι ενδιαφέρει τον Ευρωπαϊκό νομοθέτη η καλύτερη ενσωμάτωση στην κοινωνία των καταδικασθέντων Ευρωπαίων πολιτών. Κι εδώ αποκαλύφθηκε, όχι μόνο από το στόμα του κ. Πλεύρη, αλλά και από τον ίδιο τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ότι ο σκοπός του νομοσχεδίου αυτού είναι η αποσυμφόρηση των φυλακών. Γι' αυτό ακριβώς και δεν ζητάτε τη συναίνεση του καταδικασθέντα.

Δηλαδή, με τις εξαιρέσεις που εμφολωθούν στο νομοσχέδιο, η απαραίτητη συναίνεση του καταδικασθέντα Ευρωπαίου πολίτη εκπαραθυρώνεται απολύτως. Εάν σας ενδιέφερε η ενσωμάτωση, τότε η συναίνεση θα είχε πρωταρχική σημασία και λόγο σε αυτό το νομοσχέδιο.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι έχουμε απόλυτα δίκιο στην κριτική που κάνουμε και γι' αυτά τα ζητήματα η Ελλάδα έπρεπε να καταθέσει αντιρρήσεις. Όμως πώς να καταθέσει αντιρρήσεις, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, όταν η ίδια η Ελλάδα ομολογεί διά του αρμοδίου Υπουργού Δικαιοσύνης στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι δεν μας ενδιαφέρει ο καλύτερος τρόπος ενσωμάτωσης στις κοινωνίες των καταδικασμένων πολιτών, αλλά η αποφόρτιση των

φυλακών; Θέλουμε άλλα λόγια να λέμε;

Δεύτερον, είπε ο κ. Τσούκαλης ότι ο ΣΥΡΙΖΑ επιδεικνύει έναν ιδιαίτερο αντιευρωπαϊσμό. Εμείς λέμε ότι αυτό το νομοσχέδιο επιδεικνύει αντιευρωπαϊσμό, διότι είναι απολύτως ταξικό και, δεύτερον, κάνει και κάτι άλλο, ακόμα χειρότερο: κατηγοριοποιεί τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι εκείνοι που ενδιαφέρονται γι' αυτήν την υπόθεση είναι οι προηγμένες οικονομικά χώρες, οι οποίες θέλουν να αποφορτίσουν τις φυλακές τους και να στέλνουν μετανάστες χαμηλού οικονομικά επιπέδου στις χώρες προέλευσής τους, που είναι κυρίως οι χώρες της πρώην Ανατολικής Ευρώπης. Αυτός είναι ο αντιευρωπαϊσμός σε όλο του το μεγαλείο σε αυτό το νομοσχέδιο.

Αν το κατάλαβε ο κ. Τσούκαλης, έχει καλώς. Διαφορετικά, θα του πάρει λίγο χρόνο, όπως πήρε και στη ΔΗΜΑΡ, για να καταλάβει τι ρόλο έπαιζε στη συγκυβέρνηση με τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Το τελευταίο που ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, είναι το εξής: Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, απευθυνθήκατε με έναν σκαιό τρόπο σχετικά με αυτά που είπα για τα όσα έχουν γίνει στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών και μάλιστα κάνατε και προσωπικές αιχμές.

Κατά πρώτον, κύριε Υπουργέ, είπα στην ομιλία μου ότι ούτε υιοθετούμε ούτε αποδεχόμαστε κάποια πράγματα τα οποία διαμείβονται αυτήν την περίοδο στο έδαφος μιας απαράδεκτης κατάστασης, να οδηγηθεί ο εκλεγμένος παμπηφεί προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών σε παραίτηση. Ούτε τα υιοθετούμε ούτε τα αποδεχόμαστε. Σας δώσαμε και τη δυνατότητα δημόσια να πείτε τη γνώμη σας.

Είπα στην ομιλία μου ότι χαίρομαι ιδιαίτερα για τη θέση που πήρατε. Γιατί κάνετε προσωπικές επιθέσεις, κύριε Υπουργέ; Για ποιον λόγο; Επειδή ακριβώς σας δόθηκε η δυνατότητα να ξεκαθαρίσετε τη θέση σας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Επειδή συμβαίνουν αυτά τα πράγματα, εμείς σας το λέμε και τονίζουμε -το λέμε και το τονίζουμε!- ότι το ανεξάρτητο και το αυτοδιοίκητο της δικαιοσύνης θα προστατεύεται στην πράξη και δεν θα προστατεύεται μόνο με γενικές ρυθμίσεις και με διατάξεις, αλλά κι από αυτές τις καταστάσεις οι οποίες το φαλκιδεύουν.

Εμείς, λοιπόν, λέμε για άλλη μια φορά σε οποιονδήποτε μηχανεύεται οτιδήποτε: «Κάτω τα χέρια από το αυτοδιοίκητο!» Εάν θέλετε και εσείς να το προστατεύσετε, καλοδεχούμενη η στάση σας.

Σε κάθε περίπτωση μας προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι σήμερα, αν και θα περιμέναμε τουλάχιστον μια δήλωσή σας για αυτά που έχει πει δημόσια ο πρώην Εισαγγελέας, Αντεισαγγελέας Εφετών κ. Μουζακίτης, για τα όσα έγιναν, για τις παρεμβάσεις στο έργο του, για τις παρεμβάσεις που έγιναν όταν ήταν και ο κ. Πεπόνης και ο κ. Μουζακίτης Αντεισαγγελέας Εφετών στη Δίωξη του Οικονομικού Εγκλήματος, η δήλωση αυτή δεν υπήρξε. Για αυτό θα περιμέναμε κάτι να πείτε και όχι, κύριε Υπουργέ, να κρούετε θύρες ανοιχτές!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ακούμε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα ξεκινήσω από τον κ. Κοντονή.

Το τι είπε ο κ. Μουζακίτης, αν διαβάσετε καλά τη συνέντευξή του, αφορά αυτόν και το τι διημέφηθη ή τι νομίζει για τους προκατόχους μου, τον κ. Ρουπακιά και τον κ. Παπαϊωάννου,...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Για την Κυβέρνηση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):...οι οποίοι έδωσαν τις δέουσες απαντήσεις και νομίζω ότι θα έπρεπε να τις ξέρετε.

Τώρα πού είναι η αλήθεια ή πού δεν είναι εγώ δεν θα κάνω τον ανακριτή για να ανακαλύψω ποια είναι η αλήθεια. Έδωσαν απαντήσεις αυτοί τους οποίους αφορούσαν οι αιχμές.

Δεύτερον, πού το είδατε εσείς ότι εγώ είπα πως σκοπός του νομοσχεδίου -ευτυχώς που υπάρχουν Πρακτικά- είναι η αποσυμφόρηση των φυλακών;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Εσείς το είπατε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το νομοσχέδιο...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Είπατε ότι κάνετε προσπάθεια για την αποσυμφόρηση των φυλακών.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να πάρете τα Πρακτικά, σας παρακαλώ, να τα διαβάσετε.

Σκοπός είναι η προστασία...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

Αρνείστε ότι είπατε και εσείς και ο κ. Πλεύρης πως είναι νομοσχέδιο για την αποσυμφόρηση φυλακών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Κοντονή. Δεν έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σκοπός του νομοσχεδίου είναι η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων ενός κρατουμένου, είτε είναι υπόδικος είτε είναι κατ'όριστο.

Τώρα, αν θα έχει παράπλευρη ετερογονία των στόχων - δεν έχω και πολύ χρόνο να αναλύσω τι σημαίνει-, αν θα έχει, δηλαδή, και την παράπλευρη έννοια, το να αποσυμφορηθούν οι φυλακές, αυτό θα είναι ευχής έργον για τη χώρα μας. Είπα, όμως, ότι δεν έχω ούτε μία αίτηση που να θέλει κάποιος να πάει σε άλλη φυλακή. Αυτά τα ξεχάσατε.

Τώρα, όσον αφορά το θέμα των εκλογών στην εισαγγελία, όλα έχουν όνομα. Αν δεν σας διόρθωνα, δεν θα κάνατε τη διόρθωση, κύριε Κοντονή. Οφείλατε να πείτε από ποιον ακούσατε αυτήν τη φημολογία, από πού προέρχεται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Καμμία διόρθωση δεν έκανα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γι' αυτά, σας είπα, λυπάμαι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ να ολοκληρώσουμε. Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ βοηθήστε κι εσείς να ολοκληρώσουμε. Βλέπω ότι δεν εκτιμάται καθόλου μία προσπάθεια άνετης συζήτησης. Θα τελειώσουμε το πρωί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν διέκοψα κανέναν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν απευθύνομαι σε εσάς.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Συνεπώς έπρεπε σε αυτό, κύριε Κοντονή, να είστε λίγο πιο προσεκτικός.

Τώρα, όσον αφορά τα ζητήματα τα άλλα, που αφορούσαν την κ. Κωνσταντοπούλου, νομίζω ότι απήντησα σε όλα τα ζητήματα και στην επιτροπή και εδώ. Αντιλαμβάνομαι, όμως, τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται. Όταν δεν έχει να απαντήσει επί της ουσίας, προσπαθεί επικοινωνιακά να προκαλέσει εντυπώσεις. Όμως, δυστυχώς, ο πολύς κόσμος κοιμάται τέτοια ώρα, κυρία Κωνσταντοπούλου, και δεν θα σας παρακολουθήσει.

Κάτι άλλο, το οποίο θα οφείλατε να γνωρίζετε, είναι ότι στα αστυνομικά τμήματα δεν κρατούνται κατάδικοι, αλλά μόνον υπόδικοι.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ούτε υπόδικοι κρατούνται. Προσωρινή κράτηση γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όλα τα κόμματα έχουν τοποθετηθεί επί του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο α) της Απόφασης - Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε

με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α'), β) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β'), γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ') και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Παρών.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο α) της Απόφασης - Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α'), β) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β'), γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ') και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 6 Οκτωβρίου 2014 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 6 Οκτωβρίου 2014 επικυρώθηκαν κατά πλειοψηφία.

Αύριο το πρωί στις 10.00' παρακαλώ να είναι εδώ οι εισηγητές, γιατί θα αρχίσουμε με εκείνους. Όποιος θέλει αυξημένο χρόνο αύριο θα τον έχει.

ΤΕΡΕΝΣ - ΣΠΕΝΣΕΡ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Δύο συνεδριάσεις ή μία συνεδρίαση θα έχουμε αύριο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μία συνεδρίαση. Πληροφορήθηκα ότι όσοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δεν είναι σήμερα εδώ, έχουν συμφωνήσει να μιλήσουν αύριο για όλα, και επί της αρχής του νομοσχεδίου.

ΤΕΡΕΝΣ - ΣΠΕΝΣΕΡ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Μέχρι τι ώρα θα είναι η συνεδρίαση; Τρεις, τέσσερις, πέντε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αυτό θα το δείτε το πρωί, αναλόγως με το πόσοι θα εγγραφούν. Το πρωί στις 10.00' αρχίζουμε με τους εισηγητές.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0:12' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 12 Νοεμβρίου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο α) της Απόφασης - Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α'), β) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/947/

ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυση υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β'), γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ') και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

